

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliserings-projekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

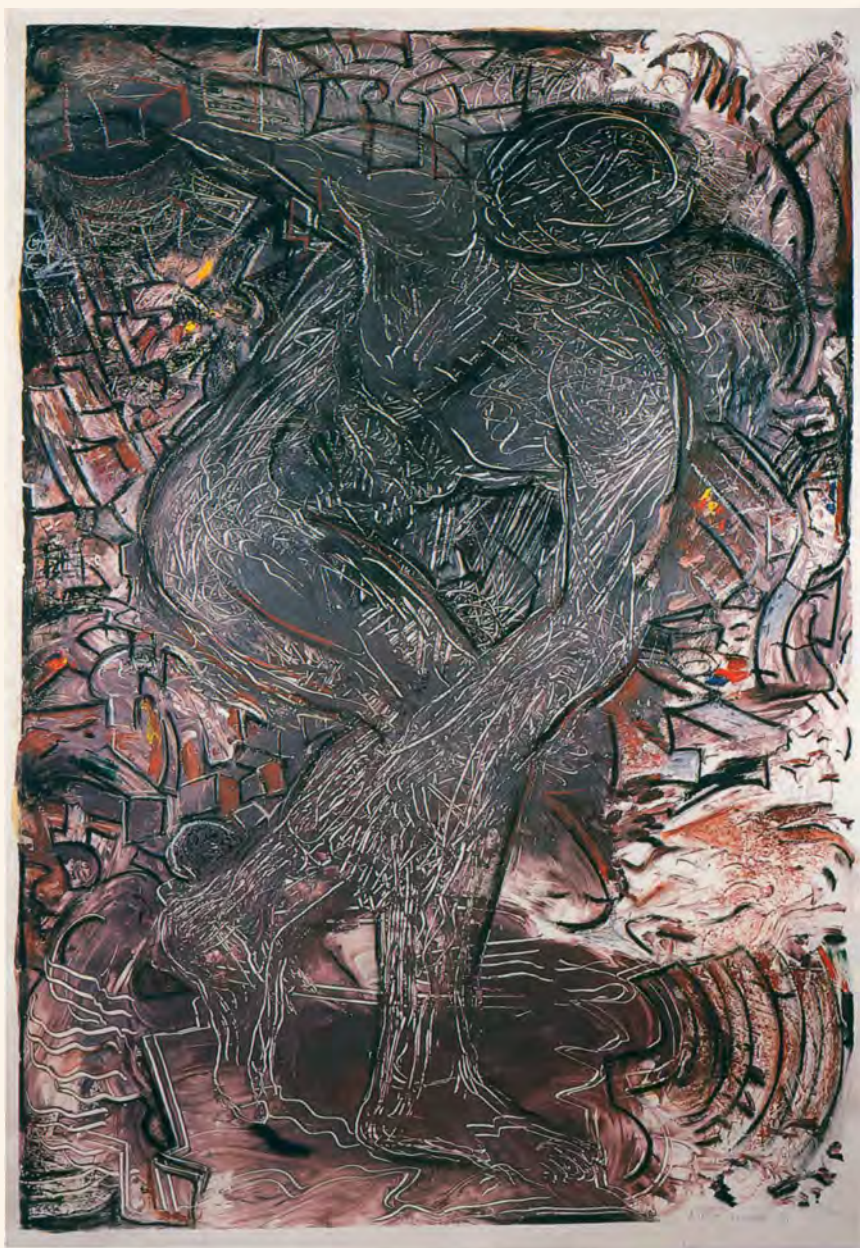
Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

- At tænke med hjertet

Et udvalg af
oplevelser,
minder,
holdninger,
hændelser og
historie
fortalt af og om
personer med
tilknytning til
Den Jyske
Idrætsskole
i anledning af
50-års jubilæet

August 1992

Svend Aage Thomsen havde en finger med i spillet overalt - her ved havearbejdet.

Farverne er Doris Bloom's

Den Jyske Idrætsskole har ladet kunstneren Doris Bloom fantasere i farver over skolens logo, diskoskasteren. Hun har hentet inspiration i en lille skulptur, som forstander Ole Worm for flere år tilbage har hjembragt fra en rejse.

Doris Bloom er født 22. marts 1954 i Sydafrika. I 1976 tog hun ophold i Danmark og har bl.a. gået hos Robert Jakobsen, Dan Sterup-Hansen og Helge Bertram på Det Kongelige Danske Kunst-akademi.

Hun begyndte som grafiker og tog først farverne op i 1985. Siden har hun vakt stigende opmærksomhed. Hendes motiver og farver fanger og pirrer øjets lyst til at vandre.

Det originale oliemaleri, der er grundlag for denne bogs forside, findes på Den Jyske Idrætsskole og er udført efter bestilling fra skolen op til jubilæet.

Menneskeskabt rids med perspektiv

Den jyske Idrætsskole er mennesker. Atmosfæren er gennem 50 år formet og skabt af de personer, der har været på skolen. Vi har som tilrettelæggere af denne jubilæumsbog søgt at sammensætte nogle streger til et rids af skolens liv gennem et halvt århundrede.

Valget har ikke været en år for år gennemgang af karakteristiske træk i historisk form. Ambitionen har været at lade tidligere elever, lærere, forstandere og andre med tilknytning til stedet hver især bidrage til denne stregtegning. Minder, meninger, episoder og visioner - altsammen tanker gjort af mennesker, der har haft oplevelser på DJI, alt imens samfundet udenfor har accelereret til stadig mere omskifteligt.

Vor påstand er, at der til enhver tid har været - og vil være - en sammenhæng mellem strømninger i tiden og brydningstider på skolen. Det har skabt og vil skabe konflikter. Sådan er det, når engagerede mennesker med meninger, minder, holdninger og visioner mødes, og alle har et ønske om at bibringe DJI - og sig selv - "udvikling".

Heldigvis er mennesker forskellige. Heldigvis findes ingen facitliste. Heldigvis findes diskussionen som middel

til at forme fremtiden. Det er også i fremtiden nødvendigt at lytte til suset fra Nørreskoven og fornemme de vinde, som i pust giver kærlige vink om at følge med tiden, om at være opmærksom på vejrudsigten for højskolens miljø - og klæde sig på derefter og til alt slags vejr.

Der kunne sikkert være valgt andre streger - skæve som lige - men forhåbentlig vil de valgte rids af skolens hverdag samlet udgøre en tegning med perspektiver og nuancer, som alle kan genkende og via læsningen trække paralleller til egne indtryk efter kontakt med DJI.

Kniber man en tåre hist, trækkes der på smilebåndet her, tænkes der en tanke der, fremkaldes der minder eller pirres der til ideer i fremtiden, så har bogen nået sit mål - nemlig at fortælle om 50 spændende, oplevelsesrige år og sætte gang i sød musik mellem mennesker - også de mennesker, der skal forme DJI's fremtid og sikre den løbende fornyelse i respekt for den ånd, der blev grundlagt i Svend Aage Thomsen's pionertid.

Torben Espersen, DJI
Klaus Hansen
Ib Pilegaard.

Myron skabte det universielle i DISCOBULOS

Ole Worm - forstander på DJI - fortæller om staldfidusen, der gjorde skolens logo - diskoskasteren Thimantes fra Kleonai - til noget ganske særligt

En mand i hans bedste alder går en gløhed sommerdag på Akropolis og glæder sig over sin bronzeko. Den tager sig godt ud sammen med genopførelsen af de templer, som perserne netop havde ødelagt. Myron møder Perikles, der fortæller billedhuggeren, at han synes, at koen brøler efter vand i den varme sol. Myron er beæret. Han takker samtidig for gårsdagens fest hos demokraternes leder. Her havde han sammen med Phidias drøftet kunstens frihed bag et imperiums styrke. Politikeren Perikles lykønsker Myron med hans næste store opgave. Han skal - som flere gange tidligere - forevige en olympisk vinder. Myron har søgt til Akropolis for at hente inspiration. Guderne ser velvilligt på ham, og den lette blæst virker behageligt svalende.

Akropolis - i dag et udflugtsmål - 450 år før Kristi færdes Myron i dette kulturtempels omgivelser og skabte Thimantes.

Episoden udspiller sig ca. 450 år før Kristi fødsel. Og så langt tilbage henter Den jyske Idrætsskole sine rødder. Den olympiske vinder, som Myron skulle skabe i bronze, var Thimantes fra Kleonai - 5-kæmperen. Skulpturen blev DJI's logo og har fulgt skolens liv gennem samtlige 50 år. Discobolos er derfor også forsiden på jubilæumsbogen. Men lad fantasien gå på flugt og lev dig ind i de tanker, som Myron gjorde sig på Akropolis, da bronzefiguren skulle støbes.

Hvordan udødeliggør man en af de meget store 5-kæmpere, der har vundet i Olympia og nu igen i Delphi?

Myron har oplevet Thimantes - Thimantes fra Kleonai - den uovervindelige. Han har beundret hans løb, men især diskoskastet har fæstnet sig. Her fremtrådte den harmoniske krop - det billede, som Myron ville genskabe.

Ingen krop uden ånd

Men - skulle det være personen, der skulle stå til evig tid, eller skulle det være bevægelsen i kastet?

Myron følte sig mere og mere overbevist om, at det skulle være det universielle. Derfor måtte ansigtsudtrykket nedprioriteres, og kroppen fremhæves. Ingen krop uden ånd. Det vidste han alt om. Sådan var den tid, han levede i - stor og frugtbar. Han skelede taknemligt til Athena, som nok havde påvirket valget af netop ham til denne opgave i konkurrence med Pythagoras - hans evige rival.

Men hvordan fik han udtrykt denne komplicerede bevægelse, når nu skikkelsen skulle stå helt frit og skulle beundres fra alle sider? I Attika plejede man kun at tænke på fronten af en figur - som om den trådte direkte ud af stenen, hvoraf den var hugget.

Bronzen var her til stor hjælp. Den gjorde det lettere at få svingbevægelsen frem. Figuren behøvede ingen støtte. Myron valgte den del af pendulbevægelsen, der var overgangen til det kraftfulde sving frem - hvor vægtoverførslen finder sted, og hvor diskoskasteren endnu var i stand til at støtte med det for øvelsen så karakteristiske tåspidskip.

Theogenes - en anden af datidens per-

sonligheder - havde sagt, hvor vigtigt det var at se tilbage på diskos-skiven, inden svinget fremad startede. Myron glemte ikke denne "staldfidus". Det gjorde andre kunstnere, der havde fremstillet små-staetter af diskoskaster. De virkede unaturlige. Myron ville bryde stivheden - fremhæve det blide og harmoniske i figuren.

Myron gik ned i støberiet, hvor han og sønnen Lucios havde aftalt at gå i gang med opgaven. De havde et år til De pythiske Lege i august, hvor værket skulle afsløres.

Sønnen havde arvet faderens talent. De lignede hinanden - undtagen på eet punkt, som de tit skændtes om. Faderen ville aldrig sætte sit navn på basis af sine mange statuer. Lucios havde frækt prentet sit navn i Propylæerne til eget minde. Faderen fandt, at det var blasfemi. De gude-lignende (statuerne) skulle stå alene. Værket - og ikke personen - betød noget.

De småskændtes stadig, da de sad i Plakaens skygge og nød vinen, inden de ville opleve dramaet Elektra af den folkekære Sofokles. I den oplevelse følte Myron kunstnerens faste komposition og universalitet.

Beundret, stjålet og smeltet om

Diskoskasteren blev afleveret til tiden - i august. Den blev beundret, stjålet og smeltet om. Heldigvis havde de forfængelige romere lavet kopier. Antoninerne tog figuren til sig. Men den skulle være

Ole Worm - forstander på Den Jyske Idrætsskole siden 1984 - henter megen inspiration ved besøg på de historiske steder i Italien og Grækenland og fortæller her staldfidusen bag diskoskasteren - skolens logo.

i marmor, som passede til patricierpalæerne. Der var kun den lille hage ved marmorudgaven. Den måtte forsynes med en træstub, som skulpturen kunne læne sig op af.

Discobulos forblev trods det beundret! "Han bøjer sig frem for at udføre kastet, drejende sig i retning af hånden, som holder skiven og bøjer let i det ene ben for at rette sig op under selve kastet. Den diskoskaster, du taler om, er Myron's værk".

Den blev væk, men fundet i 1906 og anbragt hos Lancellotti-familien i Italien. Siden blev den central figur i Leni Riefenstahl's berømte film om De olympiske Lege i Berlin 1936.

Filminstruktøren, der var personlig ven med Adolf Hitler, overtalte ham til at tage denne marmorkopi til Tyskland i 1938 fra Lancellotti-familien. Efter 2. verdenskrig blev den fundet i et beskyttelsesrum og sendt tilbage til Italien. I dag kan den ses på Terme-museet i Vatikan-staten i Rom.

Kun denne kopi har original-kopihoved. Der findes andre marmor-udgaver - alle med "falsk hoved". Kopisterne har glemt staldfidusen fra Theogenes.

Den jyske Idrætsskole kan have mange grunde til at værne om sit logo. Det universielle taler stadig til os som skole - og skolens grundlægger, Svend Aage Thomsen, havde faktisk verdensformat i sin karriere som mangekæmper, hvad en anden artikel i denne bog fortæller.

Undertegnede fandt på Nationalmuseet i Athen en lille, dårlig turistikopi fra 2.-3. århundrede efter Kristus. Måske blev den fremstillet på et tidspunkt, da Myron's originale, legemsstore bronzestatue endnu var i Grækenland.

Doris Bloom har ladet sig inspirere af min hjembragte statuette, da hun formede 50-års jubilæet's diskoskaster, som pryder bogens forside.

Ole Worm

1942-1953 Fred og forbrug

5 års nedslidning skulle forvandles til et velfærdssamfund...

Livet i Danmark

Krigen begyndte at påvirke dagligdagen kraftigt. Biler kørte på brændsel, mange aviser blev udgivet illegalt. Stort set alle dagligvarer rationeredes og suppleredes af erstatningsprodukter. Regeringen blev afsat i aug. 43 af tyskerne. Politiet blev interneret, og Frihedsrådet blev dannet. Der var generalstrejke i 44.

Ude i verden vendte krigslykken i 42. USA gik ind i krigen. Tyskerne tabte slaget om Stalingrad.

D-dag i juni 44 besejlede det 3. riges skæbne. Den 4.5.45 kapitulerede tyskerne i Nordvesttyskland og Danmark.

Efterkrigstiden bød stadig på mangel. De sidste rationeringsordninger holdt ind i 50erne. Men på trods af russisk besættelse af Bornholm og akut mangel og ønske om alle de nye forbrugsgoder prægedes landet af sorgløshed.

Tiden blev præget af genopbygning og indførsel af mange nye begreber.

Vi fik knallerter, bikinier, plastik, charterrejser, TV, tipning, dameslacks, højhuse, kønsskifteoperation, kvindelige præster og en ny konge.

Fartbegrænsningerne blev ophævet, søndagsbilisterne holdt deres indtog, mens vejtræerne måtte vige for færdselssikkerheden. Folket læste Berlinge-

ren, Politiken, Nationaltidende og Socialdemokraten.

Kulturen blev bl.a. repræsenteret af Kjeld Abell, Martin A Hansen, Poul La Cour, Morten Korch og Ib Schönberg.

Hamlet og H.C. Andersen kom på film og Johannes V. fik Nobelpris i litteratur. Underholdningens højborgere var radioen, revyer/varieter og den kulørte ugepresse.

Idrættens verden blev domineret af OL i 48. 20 medaljer bl.a. til Elvstrøm og bronzeholdet. Lis Hartels bedrift ved

OL i 52 var også en markant, idrætslig præstation.

Politisk var tiden meget omskiftelig. Buhl dannede samlingsregeringen efter krigen. Han blev efterfulgt af navne som, Knud Kristensen, Hedtoft, Erik Eriksen, som dannede skiftende mindretalsregninger byggende på forskellige flertalskonstellationer.

Perioden afsluttes med, at rigsdagen blev afskaffet. Danmark fik en ny grundlov, med ny tronfølge, 23-års valgret, og folkeafstemningsregel.

Verden omkring os

Verdenskrigen sluttede i august 45, med atombomberne over Japan.

Nürnbergprocessen blev indledt og varede 1 år. FN, Kominform og Atlantpagten stiftes. Marshall-planen blev iværksat.

Konrad Adenauer blev den første tyske forbundskansler. DDR blev oprettet. Mao overtog magten i Kina.

McCarthy udbredte kommunistforfølgelsen i USA. Koreakrigen startede, og uroen tiltog i Østasien.

Nordisk råd blev dannet, og Israel proklameres. I 1952 døde Stalin.

Byggeplads anno 1942, da skolens hovedbygning tog form. I dag ville stilladset's opbygning give røde knopper hos Arbejdstilsynet.

“Så byg da den idrætsskole, du går og fabler om dreng”

Sådan lød den klare melding fra far til søn. - Stenhuggeren fra Bredal, Svend Aage Thomsen, løftede opgaven - og døde for den

Svend Aage Thomsen som ung var en levende illustration til “Jyden han er stærk og sejg” - et blondt ansigt af jysk hjertelighed og fysisk bevidsthed med et stænk af selvkritisk ironi i smilet. Frisuren var blanke, støbte krøller som velplejede maskindele, påklædningen gerne grå sweater med opklappet nakkekrave og brune havebukser. Den Jyske Idrætsskole er solidt funderet på hans blå øjnes troværdighed. Den er groet frem indefra og fik det sidste skub, da hans far blev gal i hovedet og udbrød:

“Så byg da den idrætsskole, du går og fabler om, dreng...”

Det var en dag, hvor Svend Aage funderede over problemerne i dansk idræt. Misforholdet mellem de mange stadionanlæg, befolket med frisk ungdom - og den kendsgerning, at der var alt for få til at fortælle de unge mennesker, hvordan de skulle få det bedst mulige ud af faciliteterne.

Svend Aage havde en plan

Den unge stenhugger havde været i andre lande, hvor han oplevede, at man

uddannede lærere til at tage sig af idrætsungdommen. Impulserne blev bygget sammen med hans egne ideer og voksede til en plan. En plan om en idrætsskole.

Ole Christian Thomsen blev kaldt Ole Opfinder, fordi han havde konstrueret en grusspreder og en kloakrenser, men sønnens opfindelse var langt sværere at realisere. Den blev årsag til mange familiære diskussioner, indtil den dag, hvor farmand skar igennem.

Svend Aage Thomsen blev født 20. februar 1911 i Bredal ved Vejle og uddannede sig som stenhugger hos Vejles navnkundige billedhugger Hansen-Jakobsen.

Ved DJIs indvielse 5. december 1943 kunne Svend Aage Thomsen have benævnt sig selv entreprenør, bygherre, forstander og billedkunstner, men selvros gav han sig aldrig af med. Han var såmænd sparsommelig nok, når det drejede sig om rosende ord til andre.

Han var autodidakt uden formel uddannelsesmæssig kompetence. Han fik en delingsførerruddannelse på Gymnastikhøjskolen i Ollerup, der primært sigtede mod at lede gymnastikken på landet.

Hans egen dybtføjte idrætserfaring kom fra atletikken på meget højt nationalt niveau, men i øvrigt med stor all-round erfaring fra mange idrætsgrene.

Fra Niels Bukhs Ollerup-skole udgik i 30'erne en række skoleledere med egne ideer, der fjernede sig et stykke fra Bukhs - Krogshede, Gerlev, Thomsen, Vejle, og Mads Nielsen, Viborg.

Vaccine mod facismen

Det blev en svær fødsel i Vejle. De politiske forhold under den tyske besættelse af Danmark begrænsede fysisk og økonomisk mulighederne for oprettelse af nye skoler. Omvendt var der i høj grad brug for folkelige samlingssteder, skoler med sigt på åndelig vækkelse eller værn mod ideer og tanker fra den sydlige nabos fremfærd. Læst mellem de censurerede linier skulle eksempelvis idræt være midlet, der vaccinerede ungdommen mod facismen.

Desuden ændrede tidsånden sit syn på kropskulturen. Den svenske “kompromis-sejr” over den tyske gymnastik fra århundredskiftet var ved at miste sin

rus. Industrikulturen udvidede den kropskulturelle opfattelse af legemsøvelser. Idræt var mere end gymnastik. Og i byerne langt mere end primitiv grundgymnastik. De frie idrætter og boldspil søgte legitimation i uddannelserne.

På et stykke papir redegjorde Svend Aage Thomsen i august 1941 for DJIs virksomhed:

“Skolen skal i første række være et sted, hvor man kan lære det grundlæggende i al idræt og frugtbar gøre de fremskridt, der på det idrætslige område fremkommer såvel i indland som i udland.

...vil lægge vægt på den rent idrætslige uddannelse, skal den også være åben for enhver sund åndelig påvirkning.

Videnskabsmænd, højskolemænd ... delagtiggøre eleverne i de kulturelle og åndelige spørgsmål...”

Den Jyske Idrætsskole kom på skinner, og toget rullede af sted med 20.000 elever i de første 15 år. Dertil kom kursister, som tog korte ture.

Men skolen blev aldrig bygget færdig, som den var planlagt. Det var kun hovedbygningen, og der var ingen ordentlig gymnastiksal - for slet ikke at tale om en idrætshal. Imens skød andre skoler op omkring DJI.

Det pinte Svend Aage Thomsen i en grad, som ingen forstod dengang. Hans datter Birte fortæller:

Svend Aage Thomsen lykønskes af hans kongelige højhed, Frederik d. 9, ved genindvielsen i 1958.

“Far blev slidt op”

“Årene frem til udvidelsen i 1958 tog meget hårdt på far. Det var psykisk krævende at komme igennem med planerne, alt imens der var store problemer med at få skolen til at overleve på baggrund af de praktiske begrænsninger fra starten. Far blev slidt op, så han døde allerede som 50-årig.”

Kong Frederik og Svend Aage Thomsen var de to hovedpersoner, da DJI blev udvidet for tre millioner kroner og genindviet i 1958.

20. februar 1961 blev Svend Aage Thomsen hyldet og fejret som den 50-årige idealist, der viede sit liv til idrætten, først som aktiv og siden som lederen af det store foretagende, han selv skabte, for at andre kunne få del i de glæder, han selv oplevede på sportsbanerne.

“Thomsen har naturligvis ikke skabt skolen alene. Men det er ham, der har skabt den særegne ånd, hvori skolen drives, og hvormed han og hans medarbejdere smitter enhver elev eller kursist, som møder med et åbent sind og en ærlig vilje til at modtage”, hed det blandt andet i hyldestartiklerne.

“Kom igen, når jeg bliver 70”

Selv sagde han: “50, det er ikke noget værd at snakke om. Kom igen, når jeg

Familieidyl - Svend Aage og Ingrid Thomsen med sønnen Bjarne.

*Svend Aage Thomsen var også ivrig
smalfilmsfotograf.*

bliver 70, så vil jeg sige noget. Nu er jeg først lige begyndt på det hele.”

Men kun fem uger efter fødselsdagen døde Svend Aage Thomsen. Der var ridestævne i skoven, sønnen Bjarne deltog, og farmand tog en tårn som post. Pludselig blev han dårlig, og idrætslægen Frode Henriksen fra Horsens blev tilkaldt. Om aftenen satte en hjertelammelse en stopper for Svend Aage Thomsens liv.

Han døde for den skole, som han levede for. Han døde på sine ideers mark. Han døde, fordi hans ildhu og idealisme gav ham et slidsomt, meget krævende liv.

I juli 1966 blev Knud Nellesen smukke mindsten over Svend Aage Thomsen afsløret ved en højtidelighed på DJI. Elevforeningens tidligere formand, Thormod Petersen, talte som formand for den komite, der forestod indsamlingen til mindestenen:

Drøm og handling hører sammen

“Svend Aage Thomsen bevarede evnen til at drømme og til - af drømmene - at skabe liv og virkelighed. Livet lærte ham, at for at drømmen kunne blive til virkelighed, måtte der bagved være tro på, at det kunne lykkes. Men han vidste også og viste i sin gerning, at drøm og handling hører sammen. Han drømte stort, men han satte hele sin vilje og evne bag ved, og gennem drøm og handling skabte han.

Den Jyske Idrætsskole er manges værk, men uden Svend Aage Thomsens drømme og uden hans stærke tro og ukuelige

Birte Christensen - her med broderen Bjarne i 1992 - om deres far: - Som far var han meget kærlig. Han forventede, at Bjarne og jeg gik foran med et godt eksempel. Det kunne godt være lidt af et pres.

Bordbøn og ingen albuer på bordet - sådan var bl.a. skik og brug i spisesalen, hvor familien Thomsen her spiser med ved bordet i forgrunden. Den gamle spisesal benyttes i dag som undervisningslokale og har også i en periode fungeret som vægtrænings-lokale.

vilje til at virkeliggøre drømmen, var skolen ikke blevet til.”

Ved samme anledning talte datteren Birte Christensen på familiens vegne, hvor hun bl.a. nævnte sin fars og skolens motto: “Hvor der er vilje, er der også en vej”.

Hendes og broderen Bjarnes opvækst på DJI foregik med behersket hensyntagen til privatlivets fred. Forstander-familien delte - eller måtte dele - fritiden med elever, kursister og personale. Arbejde og fritid gik ud i eet, og der var ingen grænser mellem arbejdsplads og hjem. Birte Christensen siger idag om sin far: “Som far var han meget kærlig, men samtidig forventede han, at Bjarne og jeg gik foran med et godt eksempel. Det kunne godt være lidt af et pres, men det

gav os en god ballast og kom os til gode senere.

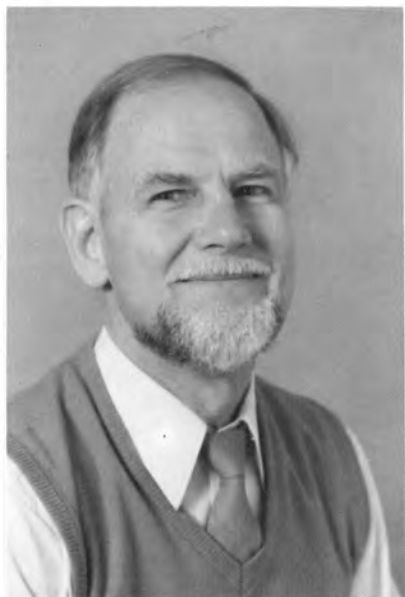
Far havde gennem hele arbejdet med skolen sin trofaste hjælp og støtte i vores mor, og at det var en gerning, de stod sammen om, undlod far heller aldrig at give udtryk for

Inspirerende og ambitiøs

Som skolemand var han inspirerende og ambitiøs, og han gik meget seriøst til

værks. Når han gik ind for en sag, brændte han for den, og det virkede afsmittende på andre i hans nærhed,” siger datteren Birte, nu Christensen, der er 53 år og overlærer på Spurvelundsskolen i Odense. Hun bor sammen med sin mand i Blommenslyst.

Bjarne Thomsen er 47, gift og har tre børn. Han er produktionschef hos Micro Matic i Odense og bor i Middelfart. Ingrid Thomsen døde i 1968, 64 år gammel, under en ferie i Spanien sammen med sønnen Bjarne.

Navn: Thue Damgaard
 Født: 5.5.1926
 Bopæl: Vejle
 DJI-tilknytning: Elev i 46/47, forretningsfører på DJI
 Uddannelse: HH & HD
 Beskæftigelse: Forretningsfører på DJI
 Thue har været ansat hos Hellekens batterier i 19 år og hos MD-foods i 2 før han blev forretningsfører på DJI.
 Thue er aktiv sejler.

Ånden på skolen glemmer man aldrig

Thue Damgaard: -Kom man hjem fra en bytur efter kl. 23, tog Svend Aage imod i døren med streng mine.

I Thue Damgaards familie var der tradition for, at de unge mennesker fik foræret et idrætsskole-ophold. Hans to ældre søskende havde været på Ollerup, men Svend Aage Thomsens navn og efterfølgende omtale af DJI virkede som en magnet og sendte Thue Damgaard til Vejle en novemberdag i 1946.

“Det blev fem pragtfulde måneder sammen med 20 andre unge mænd. Forholdene var trange, men alt fungerede fint. Ånden, der herskede på skolen, glemmer man aldrig.

Fordi vi var så få, levede vi tæt sammen med såvel lærere som forstanderparret og Knud Thomassen. Knud gik til hånd med både det praktiske og det administrative, og så solgte han lakridser og snørebånd samt enkelte andre fornødenheder.

Også fritiden tilbragte vi på skolen, hvor der var forskellige aften-arrangementer af kulturel art, foredrag, filmforevisning med videre. Hver 14.dag samledes man til hyggelørdag i kaminstuen, hvor pianisten Elmo Petersen spillede. Læg dertil, at ilden buldrede i pejsen,

og køkkenet serverede hjemmebagte lækkerier.

Jeg kan også huske de fornøjelige saunature hver lørdag eftermiddag med efterfølgende to valgmuligheder - enten huggede man hul i isen på det lille bassin ved siden af saunahytten eller også rullede man sig i sneen. Den proces blev foretaget et par gange. Efter sådan et par ture var man parat til at klare hele verden og med en appetit, så økonomaen vandede sig,” fortæller Thue Damgaard.

Bordskik og bordbøn

Hvis nogen ikke havde lært bordskik hjemmefra, blev det ordnet på DJI af forstanderen selv.

“Der var ikke noget med at anbringe albuer på bordet, og man løftede armen, der førte skeen eller gafflen til munden. Svend Aage startede iøvrigt altid et måltid med at bede bordbøn, “Alle gode gaver, de kommer oven ned”, og ingen

kom for sent til spisebordet mere end én gang.

Det lyder måske, som om vi var rene duksedrenge, men jeg kan forsikre, at vi havde det herligt. Dengang havde Vejle flere festlige steder med musik og dans og søde piger - Sevilla, Ritz, Røde Mølle og hvad de nu hed. Kom man hjem fra en bytur efter klokken 23, kunne man være sikker på, at Svend Aage stod i hoveddøren og tog imod med streng mine. Bybækbagerens wienerbrød sneg vi os til at købe, når vi var på løbetur i skoven. Vi var nærmest konstant sultne på trods af den udmærkede mad. Men al den aktivitet gav en glubende appetit og en storartet søvn. Der var ingen vrøvl med os ved sengetid, og ingen brokkede sig over manglende privatliv, skønt man boede på fire-mandsværelser.

Var der behov for at drøfte et problem, havde vi altid den rare forstanderkone Ingrid at ty til.

Når jeg i dag sidder i spisesalen og betragter alle de unge mennesker i deres farvestrålende dragter stå og forsyne sig fra skolens indbydende frokostbord, kan jeg ikke lade være med at lade tankerne gå tilbage til den yderst beskedne skole og vores lidt klodsede gymnastiktøj.

Men oplevelsen som elev på DJI er utvivlsomt lige stor, hvad enten det var mine kammerater og jeg i vinteren 46/47 eller holdene her i halvfemserne," konkluderer Thue Damgaard.

Skihopbakken har skabt erindringer hos mange - enten som her ved løbeture, skihop og onsdags syng-aftener ved sommertide.

Navn: Preben Tornhøj
 Født: 17.3.1926
 Bopæl: Højby v/ Odense
 DJI-tilknytning: Elev i 49/50
 Uddannelse: Mejerist
 Beskæftigelse: Kontorass. ved MD Foods (81-91).
 Preben har fra 55-81 arbejdet som leder på en række mejerier. Han var medlem af elevforeningens bestyrelse fra 60-68, et år som formand. Var derefter revisor for samme forening i 8 år. Preben har ledet en række gymnastik og håndboldhold og er selv stadig aktiv gymnast og motionsløber.

Fandt sin kone på sommerholdet i 1951

Preben Tornhøj: -Afgørende for mit valg af DJI var, at jeg havde interesse i mange andre idrætsgrene end gymnastik.

Hvem fandt sin kone på sommerholdet 1951, fik besøg af forstanderen til bryllupsfesten, var medlem af elevforeningens bestyrelse - og leverede ost til DJI?

Svaret er Preben Tornhøj, elev på vinterholdet 49/50 sammen med 17 andre til årsskiftet, hvor der kom yderligere 18 elever fra Norge og Sydslesvig.

Ollerup var ellers i bogstaveligste forstand nærliggende for sydfynboen Preben Tornhøj, men det blev DJI, som fik hans tilmelding.

“En god ven var lige vendt hjem fra Vejle og fortalte om den dejlige skole, der fungerede fint, selv om den hverken var færdigbygget, særlig stor eller almindelig kendt.

Det var også afgørende for mit valg, at jeg havde interesse i mange andre idrætsgrene end gymnastik. Lærerne på DJI var meget engagerede, både i de forskellige højskolefag og de idrætslige ting, og vi blev godt rustede til at påtage os lederopgaver efter skoletiden.

Jeg mindes med glæde den ugentlige sang- og musiktime med Elmo Pedersen

ved klaveret, men højskolesangbogen blev skam også brugt flittigt af lærerne i klassetimerne.

Min kone, Birthe Næsselund, var elev på sommerholdet 1951, hvor Gunnar Nu Hansen kom på besøg for at lave en reportage om skolen. Jeg husker, at han i særlig grad interesserede sig for holdets mest kendte navn, 100-meter løberen Anni Rytter, der blev kåret som årets fund.

Birthe og jeg havde den store glæde at få uanmeldt besøg af Svend Aage Thomsen til vort bryllup i oktober 1952. Han var leder af et delingsførermøde i Svanninge Sognegård den dag og brugte nogle timer sammen med os ved festen i Horne forsamlingshus, en dejlig og hyggelig oplevelse,” fortæller Preben Tornhøj.

Ved elevmødet 1961 afslørede Tornhøj et billede af den afdøde forstander, som elevforeningen skænkede skolen. Tornhøj var medlem af bestyrelsen i otte år, et enkelt som formand, og senere havde han otte år som revisor. Han var leverandør af ost til skolens daglige forbrug fra Skærup Mejeri i en årrække.

Tid	Mandag	Tirsdag	Onsdag	Torsdag	Fredag	Lørdag	Søndag	Mandag	Tirsdag	Onsdag	Torsdag	Fredag	Lørdag
07.30	← Morgenmotion →							← Morgenmotion →					
8.00	← Morgenmad →							← Morgenmad →					
8.30-9.15	Orientering Sv. de Thomas		Fællestænk Sven Linderger		Fællestænk L. Salomonsen			Anatomi Sv. de Thomas	Fællestænk Sven Linderger	Fællestænk L. Salomonsen	Fællestænk L. Salomonsen	Fællestænk L. Salomonsen	Fællestænk L. Salomonsen
10-10.55	Fællestænk L. Salomonsen		Fællestænk L. Salomonsen		Fællestænk L. Salomonsen			Fællestænk L. Salomonsen		Fællestænk L. Salomonsen		Fællestænk L. Salomonsen	
11-12	Fællestænk L. Salomonsen		Fællestænk L. Salomonsen		Fællestænk L. Salomonsen			Fællestænk L. Salomonsen		Fællestænk L. Salomonsen		Fællestænk L. Salomonsen	
12.12	← Middag →							← Middag →					
14-14.30	Fællestænk L. Salomonsen							Fællestænk L. Salomonsen					
15-15.45	Fællestænk L. Salomonsen		Fællestænk L. Salomonsen		Fællestænk L. Salomonsen			Fællestænk L. Salomonsen		Fællestænk L. Salomonsen		Fællestænk L. Salomonsen	
16-16.30	Fællestænk L. Salomonsen		Fællestænk L. Salomonsen		Fællestænk L. Salomonsen			Fællestænk L. Salomonsen		Fællestænk L. Salomonsen		Fællestænk L. Salomonsen	
17-17.30	Fællestænk L. Salomonsen		Fællestænk L. Salomonsen		Fællestænk L. Salomonsen			Fællestænk L. Salomonsen		Fællestænk L. Salomonsen		Fællestænk L. Salomonsen	
18.00	← Aftensmad →							← Aftensmad →					
19.30	Fællestænk L. Salomonsen		Fællestænk L. Salomonsen		Fællestænk L. Salomonsen			Fællestænk L. Salomonsen		Fællestænk L. Salomonsen		Fællestænk L. Salomonsen	

Ejlif Salomonsen - i dag pensioneret skoleinspektør i Århus - har gemt den håndskrevne timeplan og skemaet fra sommerholdet 1944.

De lærnde Mærker i
Fyldepenne
og
Pencils

Eseforhandling af
Hornung & Møllers
Klaverer

Sterile Udvalg i
MUSIKALIER

SKOLE-SKEMA

Skema
Sommer 44

Eigil Knudsen
C. Neumanns Boghandel
Nørregade 22 Vejle Telefon 33

Kl.	Mandag	Tirsdag	Onsdag	Torsdag	Fredag	Lørdag	Kl.
8-8.15	8.2	8.2	8.2	8.2	8.2	8.2	
9-9.15	8.2	8.2	8.2	8.2	8.2	8.2	
10-10.15	8.2	8.2	8.2	8.2	8.2	8.2	
11-11.15	8.2	8.2	8.2	8.2	8.2	8.2	
12-12.15	8.2	8.2	8.2	8.2	8.2	8.2	
13-13.15	8.2	8.2	8.2	8.2	8.2	8.2	
14-14.15	8.2	8.2	8.2	8.2	8.2	8.2	
15-15.15	8.2	8.2	8.2	8.2	8.2	8.2	
16-16.15	8.2	8.2	8.2	8.2	8.2	8.2	
17-17.15	8.2	8.2	8.2	8.2	8.2	8.2	
18-18.15	8.2	8.2	8.2	8.2	8.2	8.2	
19-19.15	8.2	8.2	8.2	8.2	8.2	8.2	
EIGIL KNUDSEN Skolemateriel C. Neumanns Boghandel Skolebøger Nørregade 22 VEJLE Telefon 33							

Gifte lærerinder kunne ikke få job i Gentofte, men i Vejle

Det var nogle herlige elever, engagerede. Vi husker dem alle tydeligt. Vi var jo sammen altid, siger ægteparret Lisbeth og Ejlif Salomonsen, lærere på 1. elevhold i 43/44

De fik ca. 200 kr. hver i løn pr. måned og fri kost og logi. Indkvarteringen bestod af fire små værelser ovenpå skolens første gymnastiksal. Sådan var vilkårene for to af skolens lærere, ægteparret Elisabeth og Ejlif Salomonsen, og deres to børn, da de kom til Den Jyske Idrætsskole fra Gentofte i 1943.

-Vi så en annonce i foråret 1943 og søgte. På det tidspunkt kunne gifte lærerinder faktisk ikke få job bl.a. i Gentofte Kommune, fortæller Ejlif Salomonsen.

-Der var overflod af lærere også dengang, og vi kvinder kunne bare gå hjemme og passe børnene. Det var holdningen, supplerer Elisabeth (kaldet Lisbeth).

Ægteparret bor i dag i Viby ved Århus som pensionister efter et langt liv i skole-miljø. De blev kun et år på Den Jyske Idrætsskole, kom herefter til Try Højskole i Vendsyssel, Assens på Fyn, 9 herlige år på Samsø, 6 i Usserød, inden Ejlif Salomonsen i 1963 blev inspektør på Vestergårdsskolen i Viby. Han blev pensioneret i 1981. Forinden havde han sat sit præg på gymnastikafdelingen i Viby IF og bestred i øvrigt hovedformandsposten i samme klub i adskillige år.

Der var flere byer på tale til placering af Svend Aage Thomsen's idrætsskole. Både Ry og Viborg var stærkt inde i billedet, inden det 25. januar 1942 blev besluttet at bygge på en 10 tdr. land stor grund ved Vejle.

Grundsten 3. oktober 42

-Budgettet for byggeriet var dengang på 368.000 kr. Svend Aage Thomsen skaffede en stor del af pengene. Han havde evner til den slags, siger Lisbeth Salomonsen.

16. juni 1942 blev udgravningerne indledt. 9. august 1942 holdt bestyrelsen sit konstituerende møde, 3. oktober 1942 blev grundstenen lagt, og rejsegildet fandt sted 14. november 1942. Det hele skulle stå klar til det første kursus - holdt af DHF (se artiklen med Frode Søndergaard) - i juli 1943 og det første elevhold i vinteren 1943/44. Skolen kom til at koste 500.000 kr., og gælden ved starten var således på ca. 130.000 kr.

-Svend Aage Thomsen var en kapacitet indenfor idræt, men han havde ingen pædagogisk uddannelse. Det gav store

vanskeligheder. Undervisningsministeriet ville ikke anerkende ham som forstander og dermed skolen som tilskudsberettiget. Ry Højskole var taget af tyskerne, og derfor kunne forstanderen derfra, S. Hastrup Jensen og hans kone Karen, knyttes til Den Jyske Idrætsskole som med-forstander. Det løste problemet, fortæller Ejlif Salomonsen.

-Hastrup var lidt betænkelig ved opgaven. Han var jo højskolemand, cand. mag. i dansk og tysk og ikke idrætmand, men han sagde ja. Han og Karen boede i skovhytten, der ligger lige ved indkørslen til skolen også i dag.

I skolens første år havde Svend Aage Thomsen skiftende medforstandere hentet både Gymnastikhøjskolen i Ollerup (Niels Bukh's) og på Vojens Ungdomsskole. Også Ollerup blev i den periode okkuperet af tyskerne, og Bukh måtte midlertidigt i 1944 flytte sin virksomhed til herregården Løgismose.

Skema fra 8 morgen til 6 aften - også lørdag

De to ægtepar og Svend Aage Thomsen udgjorde lærerstaben, der modtog de

første 35 elever i efteråret 1943. Skemaet bestod af almindelige højskolefag som dansk, historie, verdenshistorie, litteraturkendskab, anatomi, metodik, sundhedslære, boldspil, gymnastik, sang m.m. Der var timer fra 8 morgen til 6 aften også lørdag - og mere til.

-Hver aften sang vi en time fra højskolesangbogen. Jeg kunne den faktisk udenad efterhånden, fortsætter Lisbeth Salomonsen med et smil, der forklares:

Der var nogle herlige elever, så engagerede og interesserede i alt. Jeg husker dem alle lige så tydeligt. Vi var jo sammen altid og snakkede ofte til langt ud på aftenen. Men det var i længden krævende for os som lærere. Vi kunne jo ikke komme nogen steder under krigen. Derfor spillede vi også en masse teater bl.a. Hostrup og Heiberg.

Lisbeth var instruktør og stod også selv på scenen bl.a. som Sofie i Vaudevillen "Nej".

For mange kurser

-Skolen manglede jo penge . Det betød mange kurser. Hver søndag kom der et nyt hold og hver lørdag tog vi afsked med et hold. Udvekslingen af gaver og taler lørdag efter lørdag var ikke til at holde ud i længden. Og det var også grunden til, at vi kun blev et år på skolen. Vi var indstillet på højskole og valgte derfor Try i Vendsyssel i stedet, forklarer Lisbeth Salomonsen den korte tid i Vejle.

Kursisterne kom med vidt forskellig baggrund, boksere, fodboldspillere, håndboldspillere, atletik og FDF'ere.

Ægteparret havde begge en gymnastik-

Ejlif og Elisabeth Salomonsen i deres hjem i Viby 1992 - hvor righoldig kunst bl.a. malerier af en parrets sønner pryder væggene.

uddannelse. Ejlif var inspireret af Kildemoes (ikke rene Bukh'ske metoder) på Vallekilde, mens Lisbeth lagde sig

op af den tradition, som Snoghøj stod for i dansk kvindegymnastik.

-Jeg forhørte det første elevhold om

deres baggrund. Og den var meget forskellig. Hovedsagelig kom drengene fra landbo-miljø, men der var også en realist, slagter, postbud og en mat fra flåden med på holdet. Håndbold, fodbold, gymnastik og roning var den sportslige baggrund i store træk, konstaterer Ejlif Salomonsen ud fra papirerne i et ringbind med gulnede blade - gemt fra tiden i Vejle og fundet frem i hjemmet på Møgelosevej i Viby.

Tilløb fra redskabsrummet

Vi havde kun den lille gymnastiksal. Tilløb til spring foregik fra redskabsrummet. Ellers kunne vi ikke få afstand nok, men det gik altsammen, siger Ejlif Salomonsen, som midt i perioden modtog 6 elever fra Gerlev Idrætshøjskole, hvor Krogshede - en anden af datidens toneangivende personligheder i mands-gymnastikken huserede. Også den skole blev overtaget af tyskerne, og eleverne derfor placeret, hvor der endnu var frihed til at arbejde.

-De var sure til at begynde med. Min gymnastik var jo ikke som Krogshede's. Men det gik over, og de fik en fin tid i Vejle ligesom alle de andre. Jeg har altid brugt redskabsgymnastik med ribber og bomme, men det var ikke bevægelsesgymnastik. Den var ikke opfundet, forklarer Ejlif Salomonsen.

Alle elever fik det, der dengang hed en delingsføreruddannelse i gymnastik med henblik på at kunne gå hjem og fungere som ledere i de lokale foreninger.

Pigernes gymnastik var med musik. Jeg havde allerede i 1933 mødt Agnete Bertram på et kursus, hvor hun brugte

musik. Men det var klassisk musik. Forleden var jeg til forårsopvisning i Viby IF, og i dag er musikken jo rock uanset hvilke hold. Det er ensformigt og lidt trist, mener Lisbeth Salomonsen.

I løbet af det første skoleår købte Svend Aage Thomsen også gården på jorden. Ægteparret Salomonsen flyttede over i stuehuset fra de fire små værelser på skolen. Høstarbejde hørte med til elevernes hverdag. De tog del i markarbejdet som en naturlig ting.

Frk. Søndergaard's lækre køkken

-Den finske badstue og Jomsborg blev færdig i november 1943. Sauna var noget helt nyt for os danskere. Det kom der en masse sjov ud af, og den blev benyttet flittigt, siger Ejlif.

Den Jyske Idrætsskole's køkken bliver berømmet af alle, der færdes på stedet. Sådan har det faktisk været siden starten.

-Alt var jo rationeret, men Den Jyske Idrætsskole kunne få næsten alting. Vi manglede intet, og det var en kolossal omvæltning for os, der i København havde været vant til, at røgede sild var en sjældent flot søndagsmiddag. Frk. Søndergaard, husholdningslærerinde fra Give, stod for køkkenet. Hver eftermiddag var der frisk kage til alle. Hvordan hun tryllede det velsmagende brød frem med bl.a. bygmel som råvare, ved jeg ikke. I dag kunne ingen drømme om at spise brød bagt på bygmel, men frk. Søndergaard skabte lækkerier hver dag og fik kød fra de omkringliggende gårde. Hun kunne skaffe alt, siger Lisbeth Salomonsen.

Tyskerne kom aldrig tæt på på Den Jyske Idrætsskole, selv om der på det første elevhold var personer, der havde tilknytning til den danske modstandsbevægelse. Der blev ikke talt om det emne på skolen. På vejen fra skolen og ind mod Vejle havde tyskerne en øvelsesplads på det areal, som Vejle Boldklub i dag har fodboldbaner på. Der skulle bruges passerseddel, hvis man skulle cykle i omegnen.

Ejlif Salomonsen havde en let kontakt til partier som Dansk Samling og Det Frie Nord og blev da en enkelt gang advaret, da gestapo var på visit i Vejle. Det blev dog ved advarslen - og ingen nærkontakt.

På julekort med elev siden 1944

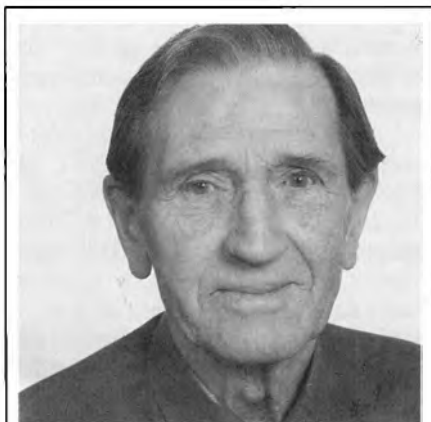
Ægteparret fra Viby har fulgt Den Jyske Idrætsskole's historie med interesse siden det korvarige bekendtskab i 1943/44. De har deltaget ved elevjubilæer både ved 25 og 40 år og har siden 1944 udvekslet julekort med en elev fra første elevhold, Nis Steunevad, Andst ved Vejen.

Bekendtskabet var kort, men minderne alligevel mange. Om Svend Aage Thomsen siger de to:

-Han havde nemt ved at komme i kontakt med eleverne og deltog aktivt i alting på skolen. Han tog sig ikke så meget af højskolefagene. Det interesserede ham nok ikke i forhold til idrætten. Vi havde det bedste forhold til både ham og hans kone, slutter Lisbeth og Ejlif Salomonsen, som i øvrigt også har bevaret kontakten til S. Hastrup Jensen, der i dag bor i Hillerød.

Stærkere modstand end Svend Aage var klar over

Thormod Petersen: -Jeg havde været elev på Ollerup, så "Den Jyske" synede ikke af ret meget. Men den lille skole betød nærhed og større fællesskab

Navn: Thormod Petersen

Født: 15.5.1921

Bopæl: Vejen

DJI-tilknytning: Elev i 44/45

Uddannelse: Lærer.

Beskæftigelse: Pensioneret folkeskolelærer

Efter højskoletiden var Thormod praktisk medarbejder på DJI fra 1945 til 1946. Derefter blev han uddannet til lærer og har indtil sin pensionering i 1985 fungeret som sådan.

Det var ikke uden store betænkeligheder og lange overvejelser, Thormod Petersen i sommeren 1944 besluttede sig til at søge optagelse på DJI. "At udvandre fra den frodige sjællandske bondemuld over til "det mørke Jylland" - sådan opfattede jeg det. Men jeg havde også forlæst mig på St. St. Blicher - det var ikke nogen enkel sag.

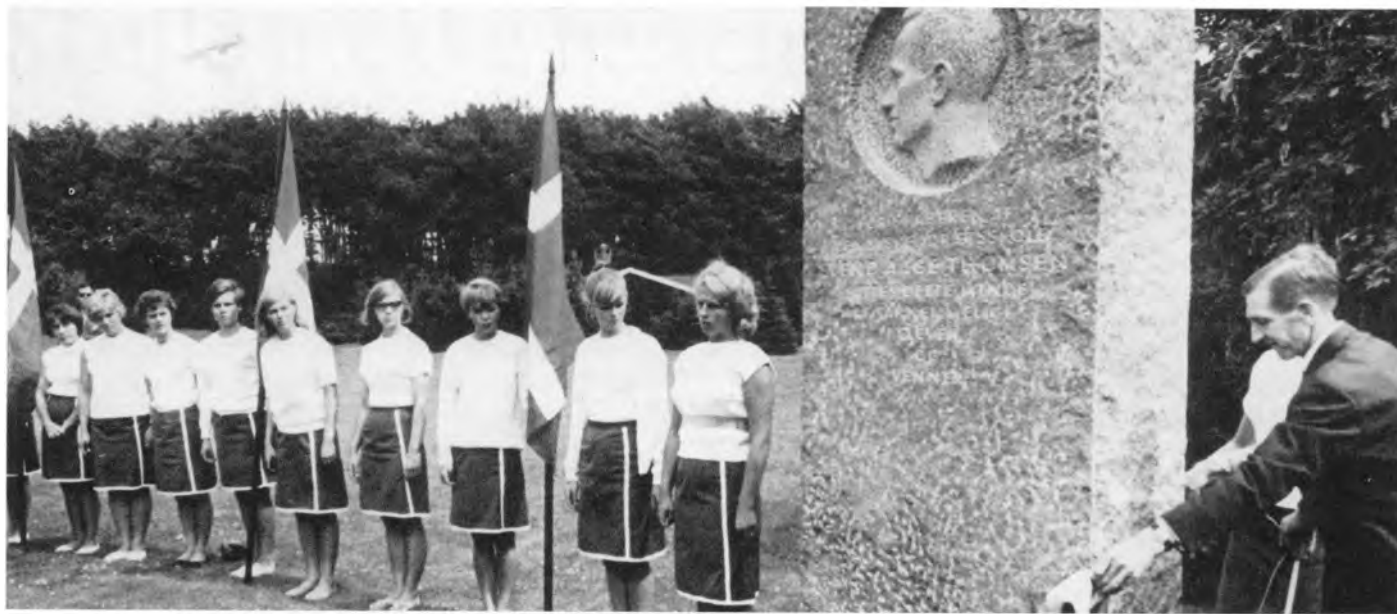
Som delingsfører fra Ollerup havde jeg ledet gymnastik og andet ungdomsarbejde. Det var en dejlig opgave. Men jeg husker nogle af de samtaler, jeg havde med andre ledere og gymnaster, da jeg fortalte, at jeg ville over til Den Jyske Idrætsskole.

Svend Aage Thomsen var ikke ukendt hos den sjællandske bondeungdom. Hans navn, såvel som Ragnhild Hveger og Inge Sørensen, var de navne, vi hørte mest om.

Men hækkeløb var ikke blandt De danske Gymnastikforeningers virkefelter. Sandt at sige anede vi ikke, hvad det gik ud på. Og selv om Svend Aage Thomsen var topidrætsmand og kom hurtigst over hækkene, var han så kapabel til at drive højskole og uddanne ledere til det folkelige ungdomsarbejde ?

Der var faktisk i "folkelige" kredse en stærkere modstand, end Svend Aage Thomsen vist var klar over. En kendt gymnastikleder sagde til mig, at det var lidt af en provokation at kalde skolen Den Jyske Idrætsskole. Dels kunne der komme andre jyske idrætsskoler, dels manglede den lille tilføjelse "høj" foran skole. Faktisk var planerne om en gymnastikhøjskole ved Viborg og en idrætsskole i Sønderborg langt fremme på det tidspunkt," beretter Thormod Petersen. Han ankom med tog til Vejle 2. november 1944, spændt og forventningsfuld. Det var problematisk at rejse med tog i krigsårene. Man vidste ikke, hvornår togene gik, eller om de nåede deres bestemmelsessted. På færgen over Storbælt var Thormod og hans kuffert blevet grundigt undersøgt af tyske vagtposter.

"Knud Thomassen holdt på banegården i Vejle med idrætsskolens vogn," fortsætter Thormod Petersen. "Alene på turen op til skolen opdagede jeg, at skovene omkring Vejle fuldt ud kunne stå mål med det frodige sjællandske landskab, jeg var opvokset i.

Thormod Petersen afslører billedhuggeren Knud Nellemose's mindesten for Svend Aage Thomsen.

Jeg havde været elev på Ollerup, så "Den Jyske" synede ikke af ret meget. Men den lille skole betød nærhed og dermed større fællesskab. Vi lærte i landets mindste gymnastiksal at indøve kraftspring med kort tilløb. Vi lærte under Svend Aage Thomsen og Svend Lundgrens dygtige ledelse, at skovene og bakkerne omkring skolen var den bedst tænkelige ramme, når udholdenhed og kondition skulle bygges op. Den finske badstues varme fjernede ømheden i musklerne, og vi nød det i fulde drag.

Var Den Jyske Idrætsskole også højskole ?

Ministeriet havde for en sikkerheds

skyld forlangt, at der skulle ansættes en medforstander. Det var den vinter J.E. Hagelsø, Vojens Ungdomsskole, som var beslaglagt af tyskerne. Hagelsø's alvor og stærke ord betød meget for os, ikke mindst i betragtning af, at mange af eleverne var aktive modstandsfolk, der på "Den Jyske" havde fundet et hjem og et fristed.

Der blev under besættelsen talt meget og brugt mange dyre ord. Svend Aage Thomsen var en handlingens mand. De store ord lå ikke for ham. Ord uden dækning gav han ikke meget for.

Havde han svært ved i nogle "folkelige" kredse at blive anerkendt som højskolemand, så viste han i sit arbejde på skolen, at han havde den forståelse for det folkelige arbejde, der gjorde, at

idrætsskolen også var højskole.

Da krigen sluttede, var Svend Aage Thomsen klar til at gå i gang med den udbygning af skolen, der var nødvendig, og hele tiden havde været forudsat. Det blev 13 lange år med tvivl og venten - en periode, der sled mere af hans idealisme og tro på sagen, end vi var klar over.

Den lille skole i Skovkrogen, jeg ankom til hin novemberdag 1944, er nu blevet en stor skole med ideelle rammer for arbejdet. Vi er mange gamle elever, der har uendeligt meget at sige Ingrid og Svend Aage Thomsen og Den Jyske Idrætsskole tak for."

Til venlig Erindring om Deltagerne
paa D.H.F.s Kursus i Tiden
3-17 Juli 1943.

Egil Brøchler
Silkeborg F.F.

Peter Andersen
Hj.

Erik Rasmussen
Hj. H. Hvide

Udo Reinholdt
"Hvid" Odense

h.c. andersen.

V. B. RANDEB.

J. B. Rasmussen
"Hvid" Odense

Hans Skindemose
"Hvid" Odense

Torben Blom
Randers K.F.U.M.

J. B. Rasmussen
Randers

H. B. Rasmussen
Randers
Klub

Aksel Petersen
København

Kenn Arge Larsen
D.U.L. Odense

Frederik Hving
Viborg

Harry Larsen
H.H. Odense

N. Smith
"Hvid" Odense

Georg Pedersen
"Hvid" Odense

Jub. Skindemose
Randers

H. B. Rasmussen
Randers

Ernst Lindergaard
Hj.

Jens Anton Andersen
Nyköbing M.

Arne Skindemose
Frøge Skoleforening

P. Rasmussen
"Hvid" Odense

Peter C. Larsen
B.H. Odense

Gabriel Skindemose
Vester Helsingør

St. Pedersen

Hj. Skindemose

Erik Skindemose
Randers

Knud Morgenstjerne
Vejby-Risskov Idrætsklub

Kr. Rasmussen
Randers

J. B. Rasmussen
Randers

Skulle trække hestetromle i en time som straf

Frode Søndergaard var med på det første 14-dages kursus på DJI - arrangeret af Dansk Håndbold Forbund i 1943

“Det var tider.” Frode Søndergaard gnider sig på hagen, mens han lader de små, gulnede fotografier vandre ind og ud imellem de barkede næver.

Billederne er 49 år gamle, manden er 70. Deres fælles historie er det første kursus på DJI i tiden 3. til 17. juli 1943. Landstræner Aksel Pedersen fra København og Eigil Brøchner fra Silkeborg var instruktører for de 27 elever på kursusholdet fra Dansk Håndbold Forbund. “Vi havde to dejlige uger på den lille skole. Kammeratskabet var simpelt hen fantastisk. Det var ingen luksus-ferie, men det passede mig fint. Livet skal være så enkelt og primitivt som muligt. Det er nu min mening.

Der var gode og strenge regler, der skulle overholdes. Selv om vi var voksne mennesker, var der fast sengetid klokken 23. Den blev overskredet en aften, og så vankede der en straf. Vi var seks-syv mand, der blev kommanderet til at trække en gammeldags hestetromle hen over græsset - i en time,” fortæller Frode Søndergaard.

Han er pensioneret gårdejer i Andkær ved Vejle med fire børn og otte børne-

Sådan gik det til, når boldbanerne skulle tromles i 40'erne - hvis eleverne var kommet senere hjem end tilladt.

børn. Fru Åse, dengang Zacho, var med på DJIs sommerhold i 1945.

“Jeg spillede håndbold i Hjallese. Og der er altså 11-mands mark-håndbold,

vi taler om. Da jeg havde været på kursus i Vejle, blev jeg træner hjemme på Fyn, først i min egen klub og senere i mindre klubber i omegnen.

En vinter skiftede jeg til Stjernen i Odense. Vi spillede inde-håndbold i Odense Kasernes ridehus, og omklædningen foregik i en lille karnap, drengene i det ene hjørne og pigerne i det andet. Brusebade var et nødtørftigt skyl under vandposten udenfor, mens den næste pumpede løs.”

Cyklede til Bruxelles som 69-årig

Åse og Frode Søndergaard flyttede fra hans barndomshjem, en gård udenfor Odense, til Nyborg i 1961 og videre til Andkær i 1970. Da var hans engagement i håndboldsporten forlængst svundet ind til en observationspost på afstand af begivenhederne.

Men det ville være synd at sige, at Frode Søndergaard lå på den lade side i landbrugets afmålte fritimer. Hvis han ikke gav et nummer på klarinetten, oksede han afsted på cyklen.

“Det blev jeg bidt af efterhånden. Jeg elsker at suse afsted på den tohjulede. Sidste år var jeg en tur i Bruxelles. Jo-jo, på cykel, 150 kilometer om dagen,” fortæller Frode Søndergaard.

Frode Søndergaard - fuld fart frem på en 70-årig og på vej mod nye eventyr i Argentina.

Rejselysten er ikke aftaget med årene, tværtimod.

“Da jeg var ung, kom man ikke ud og se noget. Det er nemmere i dag. Hvor tror du, jeg var henne for tre år siden - alene og med en rygsæk på nakken? Sydamerika, du.

Jeg havde gået med de tanker i nogle år. Jeg gik til spansk på aftenskolen, og vi var sponsorer for en lille pige i Bolivia. Da min kone gav mig to landkort over Sydamerika i julegave, var sagen klar.

To måneder med rygsækken i Bolivia og Peru

Jeg tog flyveren til Santa Cruz og krydsede rundt i Bolivia og Peru i to måneder. Jeg mødte skam også pigen, en sød lille størrelse på 12 år, som jeg skrev sammen med i et stykke tid bagefter.

Nu skal jeg snart afsted igen - åbenbart. Min dattersøn Sune, der forresten har været i erhvervspraktik på DJI, truer med at tage mig med til Argentina, når han er færdig med gymnasiet i Odense om to år,” siger Frode Søndergaard.

Det sidste billede fra sommeren 1943 viser helt indiskutabelt Knud Lundbergs ranglede skikkelse på håndboldbanen.

“HG's danske mestre var på sommertur og boede inde på Grand Hotel i Vejle, hvor Lundberg havde vakt opsigt ved at sidde med de lange ben ud af hotelvinduet. Og Karl Aage Hansen og Georg Dahlfeldt var med på HG-holdet. Det var sjovt at møde dem, især udenfor banen, for inde mellem stregerne kunne vi ikke røre dem. Ak-ja, sikke en masse minder, man har,” sukker Frode Søndergaard.

Øverst: Et udsnit af kursisterne på Dansk Håndbold Forbunds første kursus på DJI. Nederst: Knud Lundberg (yderst th) - med hos HG's danske håndboldmestre på sommervisit på DJI i 1943.

Knud Thomassen - tilknyttet skolen fra 1942 til 86 - har leveret mange af bogens billeder fra sit righoldige arkiv. Han pusler også selv med manuskript til en bog om Den Jyske Idrætsskole.

Navn: Knud Thomassen
 Født: 21.3.1922
 Bopæl: Vejle
 DJI-tilknytning: Praktisk medarbejder, underviser og kursusinspektør fra 1942-1986
 Uddannelse: Regnskabsuddannet
 Beskæftigelse: Aktiv pensionist

Knud var med til at opbygge DJI. I de første 17 år, var han ansat som altnulig-mand til forefaldende arbejde. I et par år, 54-56, fungerede han tillige som håndboldinstruktør på skolen. I 1959 blev Knud udnævnt til inspektør, med primært ansvar for kursusafdelingen. Denne stilling bestred han indtil 1986, hvor han fratrådte. Knud har ved siden af DJI virket som atletik-instruktør for bl.a. Jysk Athletik Forbund og som håndboldtræner for flere foreninger. Knud er æresmedlem i flere foreninger og blev ved sin afgang tildelt DIF's æretegn for lang tids tro tjeneste på DJI.

En side i et kladdehæfte gav skideballe og livsstilling

Knud Thomassen blev en institution på "Den Jyske" og var en overgang også ansvarlig for både havregrød og morgenkaffe til Thomsen-parret

Det må have gjort indtryk på Svend Aage Thomsen og fru Ingrid, at den unge mand med kælenavnet "Thomas" stod frem og holdt en spontan takketale for Århus Fremads træningslejr i Skæring. Talen indeholdt også varme ord om den gode mad, fru Thomsen havde tilberedt.

Et par uger senere traf Svend Aage Thomsen tilfældigt bagerens buddreng inde i Århus. Det var den samme "Thomas". De talte om idrætsskolen, Thomsen lagde planer for. Skolen lige uden for Vejle by.

Thomsen opfordrede "Thomas" til at skrive en ansøgning om job på skolen.

"Jeg rev en side ud af mit kladdehæfte fra skolen. Det gav en ordentlig skideballe, da læreren opdagede det. Til gengæld gav det også mig et job for livstid.," siger Knud Thomassen - den unge "Thomas" fra begyndelsen af 40erne.

Han blev en institution på Den Jyske. 44 år af sit liv lagde Knud Thomassen på skolen. I den første tid som altnuligmand, men meget hurtigt som pedel, varmemester, regnskabsfører og lærer.

Ved genindvielsen i 1959 afleverede

han de nøgler til pengekassen, som han havde fået overdraget i 1942. Viktor Nielsen blev ansat som forretningsfører, Knud Thomsen fik status af inspektør. "I starten knoklede vi fra tidlig morgen til sen aften. Der var ingen afgrænsning mellem opgaverne. Alle måtte hjælpe til med alt muligt. Jeg har kridtet baner op, slæbt brændsel, hyppet kartofler og kørt med plov - og en overgang var jeg som morgenmand ansvarlig for både havregrød og morgenkaffen til Thomsen-parret.

Indfangede nærmest elever i krisetid

Det var hårdt, men sjovt. Vi kæmpede for skolen hele tiden, især i 50erne, da elevtallet stagnerede i foruroligende grad. Et meget stort propaganda-arbejde blev sat i gang. Vi kørte nærmest rundt i landet og indfangede eleverne. Der var alvorlig krise. Så alvorlig, at jeg fik min opsigelse. Der var ikke penge til min løn mere.

Jeg gemte den skriftlige opsigelse fra

Svend Aage og fremviste den til mit 40-års jubilæum i 1982.

Der var nu ikke mange penge at spare på min løn. Vi levede og arbejdede under meget trange kår - og fik næsten ingenting for det. Jeg fik 400 kroner om måneden, så det var idealisme meget af det. Men glæden ved at se, hvordan skolen fungerede, var en del af lønnen.

Vel var det primitive forhold og sparetid, men jeg kan garantere, at der aldrig nogensinde er nogen, der er gået sulten fra skolen. De menneskelige relationer blev holdt på et højt plan, og alle hjalp hinanden, når der var brug for det," fortæller Knud Thomassen.

Trist uheld, men måske bog på vej

2. november 1981 kom han ud for et uheld, der prægede hans sidste år på skolen. Der var handicap-dag, og man skulle bruge en slikske til kørestole. Da Knud Thomassen ville afprøve den, røg han med ned over sliksken i voldsom fart, pådrog sig flere brud og invaliderede hånden.

Knud Thomassen - som de fleste husker ham i kiosken (øverst) og som lidt færre nok har set (nederst).

“Jeg stoppede i 1986, og det var selvfølgelig en svær overgang, men nu går det godt. Ved mit jubilæum i 1982 fik jeg opfordring til at skrive mine erindringer, eventuelt som en bog om skolen. Det arbejder jeg på, når der ellers er tid,” siger Thomassen.

Han er formand for et ældre-center i Vejle, rejser gerne udenlands sammen med fru Anna - og sammen dyrker de pensionist-svømning en gang om ugen. Anna og Knud har to børn og fire børnebørn.

“Jeg er vel det, man kalder en travl pensionist. Min kælder er fyldt med minder. Jeg har en stor samling af klubnåle, vimpler og andre ting, der har med idræt at gøre. Dernede kan jeg tilbringe mange timer. Og når jeg skuer tilbage, kan jeg godt blive lidt vemodig,” siger Knud Thomassen, mens hans øjne fyldes med et par sørgmodige tårer.

Godt, han fik sagt tak til Thomsen-parret den sommer i 1941. Og godt, han havde det kladdehæfte ved hånden, så han kunne få skrevet den ansøgning.

Stangspring med fork, dirt-track og boksning

Svend Aage Thomsen var Danmarks bedste all-round idrætsmand i 30'erne og i 40'erne, men i atletikken demonstrerede han evnen til "at kvæle sig selv"

Fordi man begynder med en fork, behøver man ikke havne på møddingen! Tværtimod fik Svend Aage Thomsen en aldeles strålende karriere i atletikkens verden og var i slutningen af 30'erne og begyndelsen af 40'erne ubestridt Danmarks bedste all-round idrætsmand.

Alsidigheden virker uforståelig i dag, hvor specialisterne behersker det hele. Svend Aage Thomsen ville det hele. Og kunne næsten alt. Han kørte dirt-track, og han tog handskerne på og blev kampbokser. Han prøvede sine rige evner i redskabsgymnastik og blev nummer fem ved de danske mesterskaber.

Men hans entre i den fri idræt var altså for enden af en fork, lånt på faderens gård udenfor Vejle.

Som dreng havde Svend Aage overværet et atletikstævne. Da han kom hjem til gården, begyndte han straks på stangspring. Det eneste brugbare redskab, der var i nærheden, var en fork.

Hans tiendeplass i stangspring ved Europamesterskaberne i Paris, 1938, var ikke det mest bemærkelsesværdige ved den tur. Det var økonomien bag det hele.

Svend Aage Thomsen - som stangspringer hos Aarhus Fremad.

To mand til EM for 150 kr.

Dansk Atletik Forbund anmeldte to mand til mesterskaberne, Ernst Larsen og Svend Aage Thomsen. For at spare en leder blev Ernst Larsen udpeget til turleder, og han fik udleveret 150 kroner til at dække udgifterne. Så fik han godt nok også den besked, at han efter hjemkomsten skulle komme ind på forbundskontoret og afregne, for der blev vel en lille klat penge tilovers.

150 kroner til to mand i otte dage i Paris - og så skulle der betales ekstra for sovevogn.

De andre EM-deltagere vandede sig, og danskerne blev udpræget samtaleemne bag kulisserne. Trods sparetrang var den fantastiske sum opbrugt i løbet af nogle få døgn, men en hjælpsom norsk leder trådte til og optog danskerne i den norske lejr resten af tiden.

Thomsen og Larsen sendte efter hjemkomsten et takkebrev til det norske forbund.

De to historier fra Svend Aage Thomsens tidlige idrætskarriere siger noget om inflation og landbrugsredskaber.

“ Sådan klares den hæk, drenge” - synes Svend Aage Thomsen at sige til flokken af måbende fodbold drenge. Hans danske rekord i 110 m hækkeløb på 14,5 sek. stod i 27 år.

men de antyder også noget om hans nøjsomhed og energi, viljestyrke og ambitioner.

Få danske rekorder har levet så længe som Svend Aage Thomsens. 110 meter hæk-rekorden på 14,5 sekunder, sat i Vejle 14. september 1942, blev først slettet næsten 27 år senere, da Steen

Petersen fra Herlufholm løb på 14,3 på Herlufholm stadion den 24. juni 1969.

Verdens 5. bedste tikæmper i 1942

Som tikæmper var Svend Aage Thom-

sen verdens femtebedste i 1942, hvor han satte dansk rekord med den imponerende pointsum af 7.005 på Vejle Stadion 13. og 14. september 1942.

Pointsummen var udregnet efter en tabel fra 1934, men med en ny tabel i 1962 blev rekordsummen ændret til 6.707 point. Det var den rekordsum,

Preben Olsen fra Haderslev forbedrede i august 1965, 23 år senere, til 6.720.

En rekonstruktion af pointtabellen i 1985 vendte tingene på hovedet, for nu stod Olsen til 6.525 - og Thomsen til 6.526. Altså skulle rekorden i realiteten tilbage til Svend Aage Thomsen. Men den var selvfølgelig overgået flere gange i mellemtiden, først og fremmest af Steen Smidt-Jensen, der lavede ti forbedringer og sluttede med 7.902 points - og i øjeblikket indehaves rekorden af århusianeren Lars Warming med 7.994 points. Svend Aage Thomsen satte tre danske rekorder i både 110 m. hæk og tikamp. Han blev dansk mester i 110 m. hæk fire gange, mester i højdespring to gange og stangspringsmester en enkelt gang i 1940.

Tikamp vandt han første gang i 1935 som Kolding IF'er, så fulgte tre titler i Århus Fremads trøje, og den sidste DM-titel vandt han som Vejle IF-mand i 1942.

De Olympiske Lege i Berlin 1936 var historiens hidtil største propaganda-arrangement. "Den tyske nation kaldte al verdens ungdom", hed det så smukt i forhåndsreklamen. De olympiske Ringe og fredens hvide fane vajede over Berlin, mens legene stod på, og der blev gjort alt for, at de fremmede skulle føle sig hjemme. Men den olympiske ide havde trange kår. Det meste var camouflage, og bifaldet på det store stadion var lige så iscenesat som alt andet.

Thomsen - en parantes i OL 36's galleri-spil.

Amerikaneren Jesse Owens blev legenes superstjerne, fordi hans talent på

atletikbanerne rakte længere end Adolf Hitlers udspekulere, men imponerende organisationsarbejde. Svend Aage Thomsen fra Danmark var kun en lille parantes i det store galleri-spil.

Svend Aage Thomsen stillede op i højdespring, hvor han røg ud efter de indledende spring med 1,80 meter. Disciplinen blev vundet af Cornelius Johnson fra USA med 2,03.

I 110 meter hæk blev Svend Aage Thomsen noteret for en tyvstart, før første heat blev afviklet efter reglerne - og med danskeren på en fjerdeplads i 15,2 sekunder, samme tid som nummer tre, Mantikas fra Grækenland. Heatet vandtes af Lavery, Sydafrika, i 15 rent, men han nåede ikke finalen, som Forrest Towns fra USA tog sig af i 14,2.

På de hjemlige atletikbaner havde Svend Aage Thomsen en skrap rival og en god ven i Ben Hurs Edwin Larsen. De to fulgtes gennem mange løb og i mange spring, som regel med Thomsen en anelse foran.

Ved DM i tikamp 1940 havde han kikset sine favorit-discipliner, hæk og stang, og Edwin Larsen lå så tæt på, at han "blot" skulle besejre Svend Aage Thomsen med 18,5 sekunder i det afsluttende 1500 meter løb, Larsens stærke side.

Som tikæmper mestrede Svend Aage Thomsen også kuglestød. Nederst sammen med sin kone og faderen - Ole "opfinder" Christian Thomsen, Bredal ved Vejle.

Men med imponerende viljestyrke hagede Svend Aage Thomsen sig fast, løb med øjnene stift fæstet på Edwin Larsens ryg en snes meter foran - og præsterede sit livs 1500 meter, få sekunder efter Larsen og dermed 97 point bedre i det samlede regnskab.

“Nu græder min gamle derhjemme”

“Nu græder min gamle derhjemme”, sagde Svend Aage Thomsen, og dermed mente han sin træningspartner og far, der fulgte sønnens karriere med stor interesse.

Tikampen gav ham B.T.s Guldmedalje det år, og i hyldetsartiklen skrev redaktør Ralf Buch:

“Thomsens fremragende tikamp forkom ikke blot som facit af en koncentreret, målbevidst træning, men måske fuldt så meget som en følge af hans helt fantastiske evne til at “kvæle sig selv”. Hvis ret mange danske idrætsmænd havde hans koncentration og sejrsvilje, ville dansk idræt stå endnu stærkere, end den gør det i dag.”

Senere i artiklen citeres guldvinderen for disse bemærkninger:

“Der findes intet så skønt som at vide, at man har en velplejet, veltrænet krop - intet så dejligt som det, at man bruger sin fritid på en måde, der kan give den værdi.”

Svend Aage Thomsen blev dansk mester i tikamp i Vejle IF's trøje i 1942 og var 5. bedst i verden med 7005 points.

1954-1961 Eget rum

Perioden, hvor bilen og boligen var drømmenes mål

Livet i Danmark

Tiden var moden til vækst og udvikling. De fleste lande, som havde været involveret i verdenskrigen, oplevede år med stærk økonomisk vækst og udvikling. Men i Danmark gik udviklingen lidt skævt.

Landet oplevede en akut valutakrise i 1954. Hedtoft døde i Stockholm og blev afløst af H.C. Hansen. Der blev gennemført forbrugsbegrænsende afgifter. Betalingsbalancen og arbejdsløsheden forværedes.

Den store arbejdsmarkedskonflikt i 56 bevirkede, at et mæglingforslag blev ophævet til lov. 200.000 demonstrerede foran Christiansborg og Danmark oplevede generalstrejke for en weekend.

De folkelige bevægelser så for alvor dagens lys ved de første anti-atom marcher i Danmark i 60 og 61.

Folkepension indførtes i 57, skolen får ny lov i 58. Der indførtes 12 mdr. værnepligt, og det blev besluttet, at der ikke måtte være kernevåben på dansk grund. I 61 blev valgretsaldern nedsat til 21.

Socialdemokratiet sad på regeringsmagten i denne periode med Hedtoft, H.C. Hansen og Viggo Kampmann.

Kvinden kom for alvor på arbejdsmarkedet. De reaktionære mente, at famili-

en var i "fare", når husmoderen forlod hjemmet.

Moden dikterede, at kjolerne krøb og blev "alfabetiske", stilethæle, nylon-skjorter, gabardinesmokinger, syntetisk tøj og skæg. Moden skiftede ofte, med efterfølgende behov for hurtig udskiftning af selskabstøjet.

Begreber som slankekur, selvbetjening, supermarkeder, campisme, Spies og præsten og Elektronregnemaskiner, holdt sit indtog.

Landet blev vaccineret mod polio. Udefra kommende plager svandt, og selvskabte lidelser tog fart. .

Drømmene hos den almindelige dansker var bilen og boligen.

Det kulturelle liv blev præget af radio og tv.

Teater og litteratur havde trange kår. På trods af navne som Soya, Abell, Panduro, Seeberg, Rifbjerg, Ditlevsen og Bjarnhof, var det triviallitteratur og film som "Far til fire og Morten Korch, som dannede den kulturelle basis.

I musikkens verden opstod rock'n'roll med masser af tumult bl.a. i KB-hallen.

I sportens verden satte Gunnar Nielsen verdensrekord på milen, Elvstrøm vandt flere guldmedaljer, og fodbolden havde større bevågenhed end nogensinde, da Henry From satte tyggegummi på stolpen og vandt sølv ved OL i Rom.

Verden Omkring os

I verden omkring os polariseredes de militære kræfter. Vesttyskland blev optaget i Nato, og Warszarwa-pagten blev underskrevet i 1954.

Khrustjev gjorde op med Stalin-tiden. Samtidig med at sovjet-tropper invaderede Ungarn. Samme år (56) erobrede Israel Sinai-halvøen.

I USA fortsatte McCarthy sin forfølgelse af venstreorienterede, og samtidig sikres negrene fuld valgret i USA.

Nato besluttede at oprette atomraketbaser i Europa.

Apropos raketter sender Sovjet den første satellit, sputnik, i kredsløb omkring jorden i 1957 og vinder dermed kapløbet over USA. Endnu en sputnik med en hund blev sendt op, før amerikanerne sendte deres første satellit i kredsløb.

De Gaulle blev præsident i Frankrig, Castro tog magten på Cuba, og Khrustjev kom til USA.

Kennedy blev præsident i USA i 1960.

I 61 sendes det første menneske, russiske Gagarin, ud i rummet. Fidel Castro erklærer Cuba for socialistisk, og Berlinmurens opførsel påbegyndes.

Jasjin - legendarisk målmand på det sovjetiske fodboldlandshold i 60'erne - blev beundret under opholdet i Vejle i 1966 - også af Astrid Hartvig.

Navn: Astrid Hartvig
 Født: 28.10.36
 Bopæl: Aalbæk
 DJI-tilknytning: Lærer i perioden 62-67
 Uddannelse: Gymnastik-uddannet på Poul Petersens gymnastik- og danseinstitut.
 Beskæftigelse: Lærer på Sundhedshøjskolen "Diget" i Skagen.
 Astrid har, udover lærergemingen på DJI, været lærer på Poul Petersens gymnastik- og danseinstitut fra 68-72, på Idrætshøjskolen i Århus fra 72-84. Astrid har deltaget på Flensted-Jensens gymnastikrejser flere gange. Hun underviser nu i musiske fag, sundheds- og krops-pædagogik, afspænding og massage.

Verdens bedste målmand gjorde et stort indtryk

Astrid Hartvig: -Jeg mindes, når vi gik til skihopbakken med levende lys og sang "I skovens dybe stille og ro"

Jasjin, den berømte russiske fodboldmålmand, gjorde et stærkt indtryk på Astrid Hartvig. Som sportsmand, altså. Han var sammen med kammeraterne på det russiske VM-hold i træningslejr på DJI før VM-slutrunden i England i 1966.

"Jeg glemmer aldrig mødet med den russiske fodboldstjerne," fortæller Astrid Hartvig. "Jeg havde vagt i den periode og skulle gå til hånd med de praktiske ting. Det var slet ikke så nemt, for russerne måtte tilsyneladende ikke komme nærmere en pige end fem meter. Men vi fandt ud af det. Der var en svensker som tolk, og han fungerede som mellemlid."

Jasjin blev betragtet som en konge. Jeg kan huske, han lige var blevet kåret som verdens bedste målmand inden ankomsten til Vejle. Ingen måtte rejse eller sætte sig før ham. Så vidt jeg husker, måtte han ikke engang være med til træningen sammen med de andre af frygt for, at han skulle blive skadet inden VM-kampene i England. Der var stort publikumsbesøg, da russerne spillede mod VB på Vejle Stadion.

Vi havde også sportsfolk på skolen før

OL i Japan i 1964. Det var bokserne, der lå i træningslejr. Det var flot at se Tom Bogs, Preben Rasmussen og Hans Erik Pedersen i topform. De kunne eksempelvis sjippe i en time ad gangen i forrygende tempo."

Astrid Hartvig var lærer på DJI fra 62 til 67. Nu er hun på ottende år beskæftiget på Sundhedshøjskolen Diget ved Skagen, hvor hun har Tage Benjaminson som forstander.

"DJI var starten på min tid som højskolelærer, og det er et skønt miljø, hvor jeg har fået utroligt mange kontakter og oplevelser med vidt forskellige mennesker. I Vejle fandt jeg ud af, at den verden var min, og jeg trives stadig i samme miljø her 30 år senere.

Det er først og fremmest fællesskabet på DJI, jeg vil fremhæve som noget specielt og meget stærkt. Jeg har stadig forbindelse med en del af de gamle elever, og netop i år har vi en tur til Færøerne med besøg hos Niels Nattestad og Jørleif Kurberg. Når vi mødes til andre arrangementer, som regel i forbindelse med højskoler, kurser eller lignende, forstår vi ikke, der er gået 30 år. Men er der så stor forskel på højskolen

dengang og i dag, som man påstår? Både ja og nej. Det kræver nok mere alsidighed at være højskolelærer i dag end dengang. Mine fem år på DJI var i højere grad præget af traditioner end fornyelse. Alle elever havde flere fællesfag og ikke så mange valgfag.

Større skel - lærer/elev måske en fordel?

Skellet mellem lærere og elever var nok større dengang. Måske var det i virkeligheden en fordel? Der eksisterede en streng opdeling mellem drengegang og pigegang. Det respekterede også drenge, selv når vi kom om aftenen og sagde godnat.

Vi havde pigehold om sommeren og blandede hold om vinteren. Jeg mindes især onsdags-aftenerne om sommeren, når vi gik til skihopbakken med levende lys i hånden, satte os på trappen og sang "I skovens dybe stille ro" eller "Natten er så stille". En del lokale borgere tog deres aftentur til skoven for at nyde sangen, der også kunne være flerstemmig.

Ved festlige lejligheder lavede vi fakkelgymnastik ved bassinet. Hvilken fred og ro, når faklerne spejlede sig i det blå vand. Der var også friluftsscenen, hvor vi opførte mange sjove og svære stykker, som regel med Flemming Blach som instruktør.

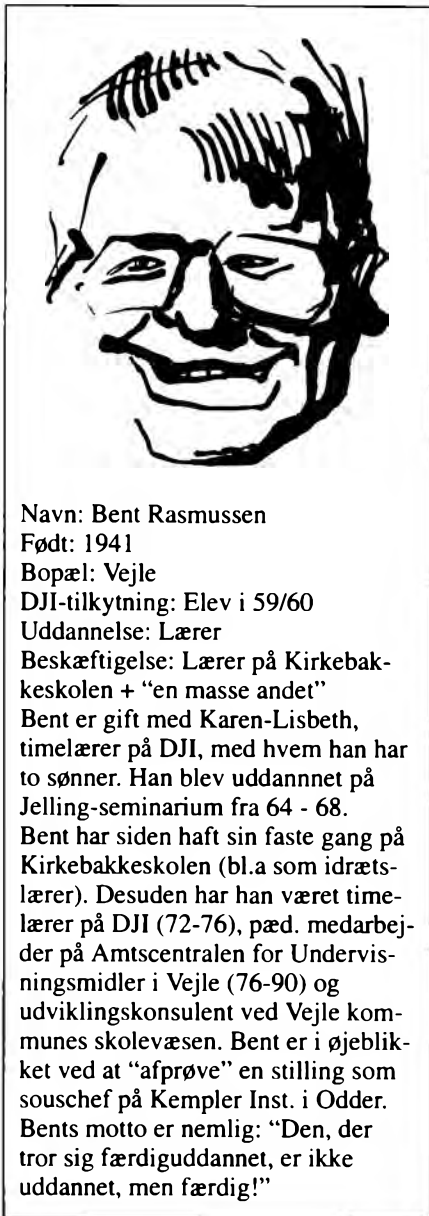
Turene til Sydslesvig står også stærkt i erindringen. Vi spillede bold, lavede gymnastik, sang og dansede. Mødet med de stærke følelser og stemninger omkring nationaliteten er noget, jeg aldrig glemmer.

Dutte Bistrups kurser er dem, jeg husker bedst. Enkelte af hendes damer var så gamle, at de næsten hverken kunne høre eller se, men i sammenholdet blev de alle mobile og glemte skavanker. Old Boys-gruppen, som stadig kommer på skolen, var en speciel oplevelse, især konsul Blicher, som overhovedet ikke ville lave gymnastik, hvis jeg skulle spille til.

Men efter et par år var han blevet så glad for mig og min musik, at han var den første til at møde op om morgenen - og han skældte ud på dem, der kom for sent," slutter Astrid Hartvig.

Hygge og fællesskab udgør en væsentlig del af oplevelsen ved et ophold på højskolen.

Navn: Bent Rasmussen

Født: 1941

Bopæl: Vejle

DJI-tilknytning: Elev i 59/60

Uddannelse: Lærer

Beskæftigelse: Lærer på Kirkebakkeskolen + "en masse andet"

Bent er gift med Karen-Lisbeth, timelærer på DJI, med hvem han har to sønner. Han blev uddannet på Jelling-seminarium fra 64 - 68.

Bent har siden haft sin faste gang på Kirkebakkeskolen (bl.a som idrætslærer). Desuden har han været timelærer på DJI (72-76), pæd. medarbejder på Amtscentralen for Undervisningsmidler i Vejle (76-90) og udviklingskonsulent ved Vejle kommunes skolevæsen. Bent er i øjeblikket ved at "afprøve" en stilling som souschef på Kempler Inst. i Odder. Bents motto er nemlig: "Den, der tror sig færdiguddannet, er ikke uddannet, men færdig!"

Husker stemningen ved foredragene

Bent Rasmussen hørte om pyknikere, leptosomer og sangvinikere, men lærte mest af alt, hvem han var, og hvad han ville

Blottet overkrop og forstanderens kritiske blik. Søgaards pyknikere og leptosomer. Og Brygmans foredrag om ukendte forfatternavne.

Det er billeder fra klasseværelset på DJI i vinteren 59/60, som står mejslet ind i Bent Rasmussens hukommelse. Da han selv stod for tur som foredragsholder, gav Tage Søgaard ham polarforskeren Knud Rasmussen som emne.

"En af kammeraterne gav mig en positiv kritik, og den hænger stadig i min øresnegl, selv om det er 32 år siden. Det er et eksempel på, hvad der blev gjort ved en på skolen. At finde ud af, hvem man var og hvad man ville, var i høj grad elementer, som jeg kunne bruge til noget godt efter opholdet.

Og selv om indholdet af undervisningen sandsynligvis ligger på et højere niveau i dag, er jeg overbevist om, at nøjagtig de samme elementer er hovedmålet med skolens undervisning i dag," siger Bent Rasmussen.

Han forlod det syvende klassetrin i Mesinge på Fyn for at berige landbruget med sine evner. Men så var det, at farmand lod en bemærkning falde om, at han kunne melde sig til vinterholdet, når fæstemålet udløb 1.november.

"Og sådan blev det, som fader sagde! Jeg vil aldrig glemme de følelser og forventninger, jeg troppede op med. Uro, spænding og nervøsitet over, hvordan jeg ville få det sammen med 50 andre - jeg som det Guds ord fra den fynske muld, jeg var, hvordan ville jeg klare mig i de fine omgivelser og i det skrappeselskab.

Det var kun anden sæson efter skolens store udvidelse med hal, elevfløjen med mere, og jeg husker alt som meget nyt og flot. Heldigvis gik det godt, overraskende godt.

Jeg husker foredragene, men mere stemningen omkring dem end indholdet. Søgaards psykologi-fordrag om nogle mennesketyper, som blev kaldt mærkelige navne som pyknikere, sangvinikere og leptosomer. Og Erik Brygmans foredrag om emner og forfatternavne, jeg aldrig havde hørt om i 7.klasse i Mesinge.

Anatomi med Thomsen

Og anatomi med Thomsen. Pludselig blev jeg halet op til tavlen og bedt om at

Aksel Bjerregaard, der kom med nye træningsmetoder - tager pulsen på håndboldlandsholdets Jørgen Peter Hansen, Tarup, under et træningsophold før OL i Rom. Tv Sten Pedersen, Helsingør.

blotte overkroppen for alle kammeraterne - det var før narcissisme og Fitness. Så gennemgik han særdeles grundigt min anatomiske overdel uden dog at kommentere den del, der sidder på halsen. Og falkeblibket så en rundrygget og skævbrystet DJI-elev, der dog alligevel - ifølge Thomsen - måtte betegnes som en rimelig pæn fyr.

Vi stiftede bekendtskab med nye træningsmetoder som for eksempel intervaltræning, der blev præsenteret for os - og brugt på os - af DJI's senere forstander Aksel Bjerregaard. Det var i hans velmagtsdage, hvor han var en suveræn træner. Jeg mindes specielt, at han brugte en fra vinterholdet, Henning Schneider, som prøveklud på et kursus. Jeg skal love for, at Schneider virkelig blev en "klud". Jeg kan endnu se for mig, hvordan han efter træningen bogstaveligt talt slæbte sig op af trappen til sit værelse. Men han gav ikke op, og han vandt kammeraternes respekt, selv om det kostede en halv liter sved og ømme lemmer dagen efter."

Bent "Fynbo" vendte tilbage som praktikant fra Jelling Statsseminarium i 1967 og senere som timelærer fra 72 til 76. Han slutter sin nostalgiske beretning med en tur i alfabetet:

"Det første, vi blev kastet ud i på DJI, var en prøve i dansk og regning, hvis resultat placerede os på et A-hold og et B-hold i højskolefagene. Til min egen store overraskelse - og min fars slet skjulte stolthed - blev jeg placeret på A-holdet, sammen med en hel masse med realeksamen og andre eksaminer, som

jeg ikke havde, fordi min far ikke mente, jeg skulle have papir på, hvor "dum jeg var". Da jeg senere kom til Jelling og af alfabetiske grunde blev placeret i B-klassen, måtte jeg meget grundigt forklare min nu salig far, at årsagen altså ikke var manglende åndelig habitus!"

Ingen lys sent og ingen musik

*Kirsten Kristiansen: -Jeg undrer mig over, at vi fandt os i så meget.
Men det var selvfølgelig en anden tid*

Navn: Kirsten Kristiansen
Født: 22.10.1938
Bopæl: Helsingø
DJI-tilknytning: Elev i 1959
Uddannelse: Ekspeditrice i manufaktur
Beskæftigelse: Nordsjællands
Andels Grovvarerforening.
Kirsten er gift med Kaj og bor 5 km. nord for Helsingø. Kirsten startede som gymnastik-instruktør i Valby G & I den første vinter efter opholdet på DJI. Hun blev ved i 24! sæsoner med børne og M/K-hold. Kirsten blev valgt til bestyrelsen i F.A.S.G. & I. i 67, blev formand i 71 og 12 år frem. I 1976 blev hun valgt til gymnastikbestyrelsen i DDSG & I. I sin egenskab af bestyrelsesmedlem her, er Kirsten valgt på DJI's repræsentantskab.

Sommeren 1959 bød på højt flot solskin og meget få regnvejrsgange. Et problem for landmændene, men et plus for sommerpigerne på DJI. Kirsten Kristiansen var en af dem:

“Vi tilbragte talrige timer udendørs. Selv timerne i håndarbejde med fru Hess foregik ude i solen. I middagspausen og lørdag eftermiddag soled vi os ved den finske badstue og tog en dukkert i det lille bassin. Alle fik en meget flot kulør den sommer,” fortæller Kirsten Kristiansen.

I begyndelsen af juni besøgte holdet Dansk Gymnastik Forbunds 60 års jubilæumstævne i Odense, hvor Signe Troelsen havde to hold fra Vejle med.

“Vi overnattede på Den Fynske Husmandsskole, hvor vi lavede en masse skæg og ballade, og dagen efter så vi H.C.Andersens hus i Odense. Hjemturen gik over det meget smukke landskab på Nordfyn, hvor Ladbyiskibet blev studeret nærmere.”

Da holdet skulle erhverve idrætsmærket, bød disciplinen otte kilometer gang på en speciel oplevelse:

Vi gik alt for langt

“Enten havde nogen fjernet afmærkningerne, eller også var vi blevet dårligt

instruerede. Resultatet var, at vi gik alt, alt for langt. Under seancen gik rygterne, at vi skulle hjem på skolen og have kaffe og lagkage. Men uha, hvor blev vi skuffede. Alt, hvad vi fik, var - et stykke melon. Og vi var så sultne. Ikke nok med det, men Svend Aage grinede af os, fordi vi var kommet til at gå for langt. Den aften gik vi skuffede og småsure i seng.

Når vi tænker tilbage, kan vi ikke undgå at undre os over, at vi fandt os i så meget. Vi var jo dog voksne allesammen. Men det var selvfølgelig en anden tid.

Ingen albuer på bordet i spisesalen, altid ryddet fint op på vores værelser, ingen lys sent på aftenen og absolut ingen musik. Gurli havde en radio med, men den blev tit slukket af Svend Aage himself. Hu-hej, så røg han ind på værelset uden at banke på, slukkede for radioen i vinduet og ud igen - uden et ord.

I pinsen var vi fem-seks piger tilbage på skolen. Vi havde ikke råd til at rejse hjem. Vi havde tænkt os at gå på Røde Mølle i Vejle for at få os en svingom, men næh-nej, det måtte vi ikke for Svend Aage. Ingen skulle komme og sige, at man kunne møde “hans piger” der. Vi kunne til nød få lov til at gå i biografen til 19-forestillingen og derefter være tilbage på skolen omkring

21.30. Og han modtog os skam selv på trappen.

Forældremøde og elevmøde blev gennemført med stor succes. Vi lavede gymnastikopvisning, dansede menuét, udførte vandballet og også et klovnnummer med forskellige udspring. Dagene før var utroligt travle, og døgnets timer slog næsten ikke til. Vi skulle også øve amatørteater, "Lille frøken Nitouche", sy hatte, ændre på kjoler, stive festoner med kartoffelmel og meget andet.

Signe Troelsen cyklede på 1. sal

Alligevel blev der tid til morskab.

For eksempel da Signe Troelsen cyklede på gangen på første sal blandt piger med mere eller mindre færdige hatte og nattøj.

Som afslutning på opholdet fik vi en tur til J.Lauritsens Søfartsskole i Svendborg, hvor vi blev hjerteligt modtaget af forstander Eisfeldt og de unge søfartselever. Til gengæld gav vi opvisning i gymnastik og menuetdans i de smukke omgivelser ned mod Svendborgsund.

Næste dag kørte vi til Bredebro, hvor Ria Bocks far havde arrangeret en opvisning på stadion. Men vejrguderne var ikke med os, så vi flyttede ind i skolens flotte, nye gymnastiksal. I Bredebro blev vi privat indkvarteret, en dejlig oplevelse - og vi havde alle, mærkeligt nok, boet det bedste sted.

Så kom afslutningen på DJI. En enkelt tåre skrev Svend Aage i årsskriftet - nej, et helt vandfald af tårer. Det er altid svært at tage afsked, især efter sådan en dejlig sommer med et helt fantastisk kammeratskab.

Holdet leverede fire piger til bestyrelsesarbejdet i elevforeningen, Ria 68-74, Kirsten 69-73, Hanne 74-78 og Birgit 78-80.

Ved 10-års jubilæet i 69 var vi 24, ved 15 år 12, ved 20 år 19, ved 25 år 21 og ved 30-års jubilæet 16. Vandrebogen "Musen" eksisterer stadig efter rundrejser i Norge, Sverige og Danmark, og vi er endnu 28 - af 43 - der skriver i den. Ingen tvivl om, at 59'erne var et godt hold," beretter Kirsten Kristiansen.

Tabte magtkampen til den offentlige moral

For første gang fortæller Tage Søgaard sin version af et dramatisk kapitel i DJI's historie, da han som forstander blev frataget ledelsen og sagde op med bitterhed i 1964

28. april 1964 står mejslet i erindringen hos Tage Søgaard. Det blev hans sidste reelle arbejdsdag på Den Jyske Idrætsskole. Han søgte siden i august - tvunget af magtkamp og moral - sin afsked som forstander og fik den efter 18 års tilknytning. Her - 28 år efter de dramatiske 64-dage - fortæller Tage Søgaard for første gang historien bag sin afsked. Gravhunden og Tage Søgaard tager imod denne solrige junidag 1992 i villanen i udkanten af Kolding. Hustruen, Ulla, er taget på arbejde hos den kommunale tandpleje. I februar fyldte han 70 år og gik definitivt på pension fra jobbet som lærer på Øvelsesskolen i Kolding - hans arbejdsplads siden 1. august 1964.

-Skolens daværende formand, Otto Lassen, mødte op og bad om en samtale med mig. Heri beskyldte han mig for at have haft et forhold til en elev under opholdet og fratog mig ansvaret for sommerskolen, som jeg havde tilrettelagt, og som skulle begynde få dage senere. Jeg var chokeret og bad om at få forelagt beviser for påstanden. Det kunne jeg ikke få, men Otto Lassen fast-

holdt, og jeg måtte acceptere formandens afgørelse, siger Tage Søgaard.

Ministeriet krævede beviser

Siden var Otto Lassen i Undervisningsministeriet for at fremlægge sagen i et forsøg på at få ministeriet til at gribe ind overfor mig. Også her forlangte man beviser som grundlag. Der skete intet, men på et bestyrelsesmøde i starten af august fastholdt bestyrelsen beskyldningerne, og jeg valgte at søge min afsked som forstander til fratrædelse med udgangen af oktober 64, forklarer Tage Søgaard.

Det kan sikkert undre nogen, at denne forklaring hører hjemme i en jubilæumsbog. Men dels er det første gang, Tage Søgaard får lov at udlægge sagens sammenhæng, dels bør skolens historie skrives uforfalsket for at yde markante hændelser og personer retfærdighed.

Kendsgerningen var, at Tage Søgaard havde forelsket sig i Ulla - i dag hans kone på 28. år. Men de to havde intet med hinanden at gøre i skoleforløbet.

Forholdet udviklede sig imidlertid hurtigt efter skolens afslutning. Tage Søgaard forlod et ægteskab med 5 børn, fik som nævnt arbejde i Kolding og først i 1965 flyttede han sammen med Ulla.

“Jeg levede op til mit ansvar”

-Det var hårdt at komme igennem og stå model til de beskyldninger. Men een ting holdt mig psykisk oppe, det, at jeg vidste, at beskyldningerne var usande. Jeg kendte mit ansvar som forstander og levede op til det. Det må folk så tro eller lade være. Der lå noget ganske andet bag - nemlig en magtkamp mellem skolens anden forstander, Aksel Bjerregaard, forretningsføreren, Viktor Nielsen, bestyrelsen og mig, uddyber Tage Søgaard.

Magtkampen på skolen fulgte i årene efter Svend Aage Thomsen's pludselige død i 1960. Tage Søgaard blev konstitueret som daglig leder, inden den egentlige afgørelse om forstanderstillingen i efteråret skulle træffes i bestyrelsen.

Dansk Idræts-Forbund havde i flere

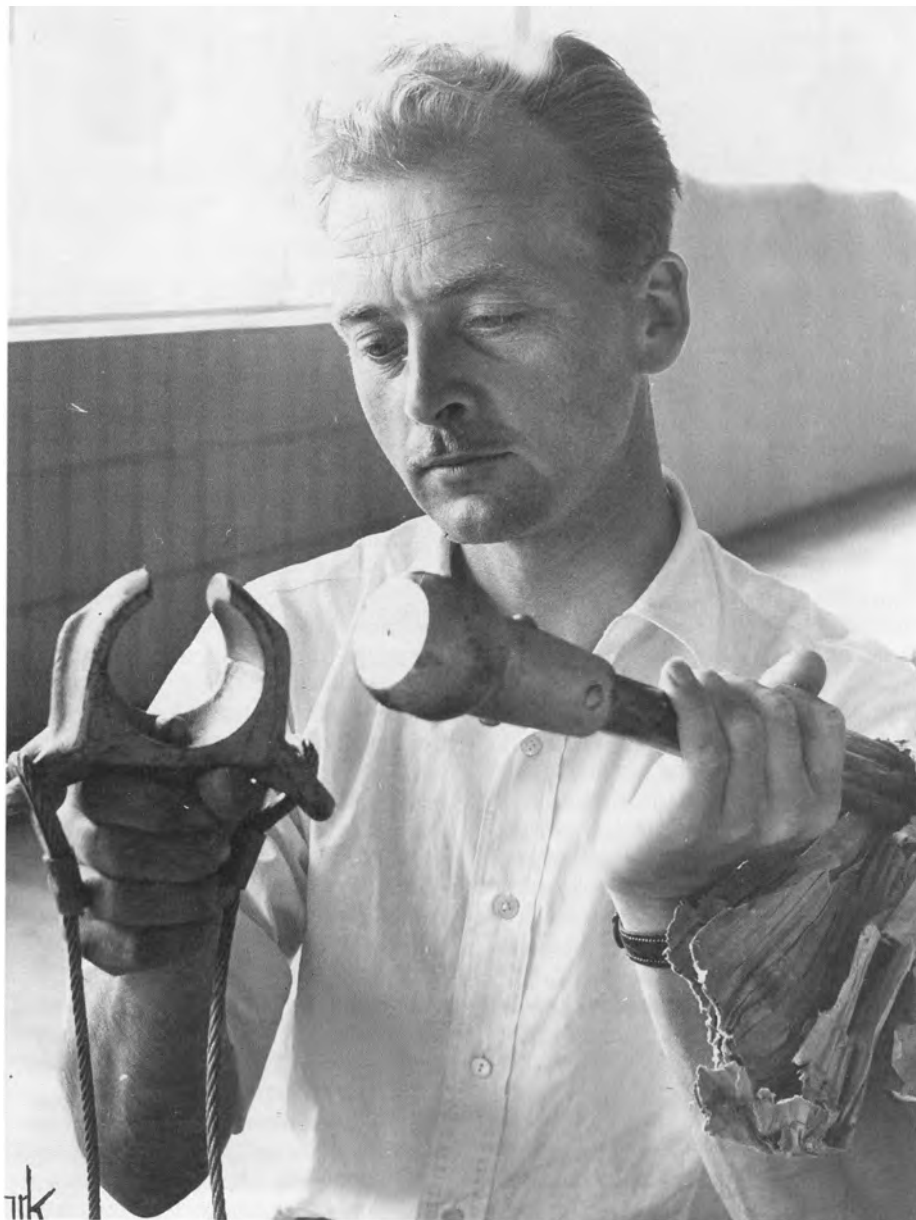
omgange hjulpet Svend Aage Thomsen, når økonomien havde det værst på Den Jyske Idrætsskole. Med pengene fulgte naturligt en vis indflydelse på skolens hverdag. DIF's daværende formand, Leo Frederiksen kaldet "Løven", så gerne Aksel Bjerregaard ansat på Den Jyske Idrætsskole.

-DIF havde dengang ansat Aksel Bjerregaard som en slags træner-konsulent, men havde nærmest fortrudt oprettelsen af stillingen og så derfor gerne en jobmulighed i Vejle. Jeg begik mit livs største dumhed, da jeg accepterede en deling af forstander-jobbet, hvor Aksel skulle tage sig af kursusvirksomheden, mens jeg skulle varetage den egentlige højskole, siger Tage Søgaard.

Konflikter med forretningsføreren

Med til historien hører også ansættelse af Viktor Nielsen som forretningsfører på skolen i slutningen af 50'erne. Viktor Nielsen - formand i Samvirkende Idrætsklubber i Vejle - blev arbejdsløs, da Vejle Eksport Slagteri måtte lukkes. Skolens daværende bestyrelsesformand, borgmester Villy Sørensen, ønskede Viktor Nielsen ansat på DJI i håb om, at Viktor Nielsen kunne bringe orden i skolens betrængte økonomi.

-Svend Aage Thomsen kæmpede indædt imod denne ansættelse. Han brød sig ikke om Viktor Nielsen, og jeg havde også løbende konflikter med ham. Han ville blande sig i skolens pædagogiske ledelse, hvorfor jeg ved flere lejligheder - efter Svend Aage's død - bad ham holde sig til det økono-

*Tage Søgaard - i et muntert
udstyrsstykke-optrin med
Signe Troelsen.*

miske og lade mig om den pædagogiske linie.

Kort efter Aksel Bjerregaard's ankomst i slutningen af 1960, fik han penge hos Viktor Nielsen til at indrette et konditorium i den gl. spisesal. Jeg hørte om beslutningen og mente, at pengene kunne anvendes bedre lige nu, men fik da det svar fra Viktor Nielsen, at jeg skulle passe det pædagogiske, så klarede han det økonomiske. Det kunne jeg jo dårligt indvende noget imod, da jeg jo selv havde anvendt den argumentation overfor ham ved flere lejligheder.

Der eksisterede altså en interessekonflikt mellem Tage Søgaard og Viktor Nielsen, der fik Bjerregaard med sig, så det stod 2-1 i magtkampen og dermed i påvirkning af bestyrelsens holdninger.

Konflikt med bestyrelsen

-I 1963 ville bestyrelsen tage imod et tilbud fra Grønlandsministeriet, der for 5 mill. kr. ville bygge en kursusfløj, hvorefter vi i lange perioder skulle have 30-40 grønlændere boende med egne lærere. Vi skulle blot tage os af dem udenfor normal undervisning. Jeg gik stærkt imod det engagement, da det

efter min opfattelse ville ødelægge skolen. Beskeden var bestyrelsen lød: Jeg stod i vejen for Den Jyske Idrætsskole's udvikling.

Tage Søgaard var altså i opposition på flere fronter - både overfor bestyrelse og forretningsfører, ligesom samarbejdet med Aksel Bjerregaard aldrig blev reelt.

Flere havde altså gode grunde til at gribe en kærkommen lejlighed og få gjort op med Tage Søgaard, der havde ydet "hjerteblood" for Den Jyske Idrætsskole siden 1946. Anledningen hed Ulla, og da Otto Lassen mødte op på skolen 28. april 1964, vendte det op og ned på Tage Søgaard's tilværelse fra minut til minut. Fra at være en højt respekteret

leder og underviser var han pludselig forstanderen, som alle undgik. Den offentlige moral blev magtkampen's sværd. Og det var i 1964 midt i den tid, hvor P-pillen og den lårkorte mode var udtryk for et spirende frisind, der kaldte på forargelsen.

"Hvad kunne jeg bruge en sejr til?"

-Det undrer sikkert, at jeg ikke tog kampen, når beskyldningerne var usande. Jeg overvejede det, men fandt det ikke slagsmålet værd. Hvad kunne jeg bruge en sejr til? Det ville under alle omstændigheder blive umuligt at fortsætte på skolen. Derfor tog jeg konsekvensen.

Men jeg kan i dag ikke skjule min skuffelse over, at personer, som jeg regnede blandt mine venner, vendte mig ryggen og aldrig gav mig lov til at forklare, siger Tage Søgaard.

Bitterheden spores, mens vi sidder overfor hinanden i sofaen i den smagfulde stue. Men Tage Søgaard fortæller ikke tingene for at kaste smuds på andre. Han har blot et forståeligt ønske om at blive forstået og respekteret for sin indsats for Den Jyske Idrætsskole.

-Jeg lagde trods alt 18 af mine bedste år på skolen og føler, at jeg ikke fik gjort arbejdet færdigt. Faktisk søgte jeg forstanderstillingen, da den blev ledig i 1967 efter Aksel Bjerregaard, men skolen besvarede aldrig min ansøgning, siger den tidligere forstander.

Erklæret professionel for 100 kr. af JBU

Som 23-årig søgte han job på skolen i Vejle. Nordjyden med stort talent for fodbold havde kort forinden oplevet at blive erklæret professionel af Jydsk Boldspil-Union. Han modtog 100 kr. pr. måned som spillende træner i Arden. Det var i 1944. Han fortsatte som såkaldt "cykelvikar" på skoler og som træner i klubben indtil ansættelsen i Vejle og fastholdt interessen for boldspil - specielt fodbold. Tage Søgaard var en efterspurgt instruktør i DBU helt frem til 1972, da han stod af ræset - både som instruktør og træner på topplan i både fodbold og håndbold.

-Vi købte sommerhus i Tversted, og det

var at træffe et valg. Man kan ikke få det fulde udbytte af et sommerhus, hvis man samtidig skal passe et trænerjob ordentligt, mener Tage Søgaard, der bl.a. gjorde Kolding IF til divisionshold i fodbold for første gang og også i starten af 50'erne var træner i den norske storklub Sandefjord.

-Svend Aage accepterede mit engagement i Norge, da det kunne passes ind i forløbet mellem sommer- og vinterskole. Faktisk så han det som et stykke PR-arbejde for Den Jyske Idrætsskole, der havde brug for eleverne bare for at overleve.

Fripladser var lokkemad

Tage Søgaard kender om nogen til DJI's svære start. Han kørte i en lejet bil i 40'erne rundt i Danmark for at sikre sig eleverne, så skolen kunne opfylde sin årsnorm og dermed retten til statslige tilskud.

-Jeg havde halve fripladser og i ekstreme tilfælde hele fripladser med som lokkemad på mine ture rundt i Danmark. Det ved kun de færreste, men det forklarer skolens trængte situation. Vi havde en række interesserede emner, der havde rekvireret vores brochure. Jeg tog simpelthen ud til dem for at lokke dem til skolen. Men fripladserne gavne jo ikke den anstrengte økonomi. Derfor måtte Svend Aage Thomsen gå tiggergang - bl.a. til Dansk Idræts-Forbund, når det for alvor kneb. Og det pinte ham, ikke mindst fordi Krogshede fik store fondsmidler til sin skole i Ger-

lev, ligesom Idrætshøjskolen i Sønderborg blev opført for 10-12 millioner kroner fra Chr. 10.'s fond. Det pinte ham, at Den Jyske Idrætsskole måtte kæmpe langt hårdere. Yderligere kom der konkurrence fra Mads Nielsen, der fik etableret skolen i Viborg.

Jeg er nok den, der har været tættest på Svend Aage Thomsen i de første år. Vores kemi passede godt sammen. Han var et pragtfuldt menneske. Vi havde aldrig en konflikt, og jeg blev fra starten grebet af hans pionerånd. Jeg oplevede aldrig at få udbetalt en månedsløn helt på een gang. En gang havde vi begge regninger, der skulle betales. Jeg skulle bruge 500 kr., og der var, hvad der lå i kassen. Mit forslag gik på, at vi delte og prøvede at klare os. Svend Aage sagde: "Tag du dem alle sammen, Tage. Det bedste, du kan gøre her i livet, er at glæde andre". Jeg ved ikke, hvordan han så klarede sine regninger.

Sov ovenpå våbendepot fra sabotage-gruppe

En lille gymnastiksal og i det hele taget primitive forhold for en idrætsskole gjorde, at der blev trukket lidt på smilebåndet af Den Jyske Idrætsskole. Det sved hos Svend Aage Thomsen, der så gerne ville sikre skolen en sportshal.

-Han købte en hangar, som tyskerne havde forladt i Vandel, meget billigt. I godt et par måneder stod jeg op kl. halvsv og tog med et arbejds hold ud til Vandel for at pille hangaren ned. Den kom aldrig op igen. Fredningsmyndig-

hederne tillod ikke, at den blev stillet op i skoven ved skolen. Svend Aage fik den heldigvis solgt videre, fortæller Tage Søgaard.

Den unge lærer fik logi i Jomsborg, da han kom til i 1946. Men han måtte rykke ud om sommeren, når der skulle skaffes plads til 24 kursister i de to køjerum med senge i tre etager. Under krigen havde flere politibetjente, der var gået "under jorden", fundet et skjulested på skolen.

-En stor del af sabotage-handlingerne mod jernbaner i Vejle-området blev planlagt af gruppen på Jomsborg, ligesom der foregik våbeninstruktion, siger Tage Søgaard, der gjorde en lidt særpræget opdagelse i sit soverum efter krigen.

-Jeg lå uden at vide det i længere tid ovenpå et våbendepot. Et hemmeligt rum var snedigt skåret ud i gulvet.

Som uddannet lærer havde Tage Søgaard den pædagogiske baggrund, som Svend Aage Thomsen aldrig erhvervede. Derfor var Søgaard overfor Undervisningsministeriet skolens officielle leder fra 1949.

Ked af måden han kom derfra på

Tage Søgaard var den sidste ansatte, der så Svend Aage Thomsen i live. Og det faldt også i hans lod at give skolens elever meddelelsen om det pludselige dødsfald.

Han kom hjem fra en løbetur i skoven. "Jeg har det skidt, sagde han. Jeg går op og lægger mig. Sig det ikke til nogen".

En time efter kom ambulancen, men da var det for sent.

Fortællelæden hos manden, der ikke ser ud som en 70-årig, udtrykker ubevist de følelser, som Tage Søgaard stadig har for Den Jyske Idrætsskole, selv om han kun få gange - som håndboldtræner - har været på skolen til træningskampe siden sit farvel i 1964.

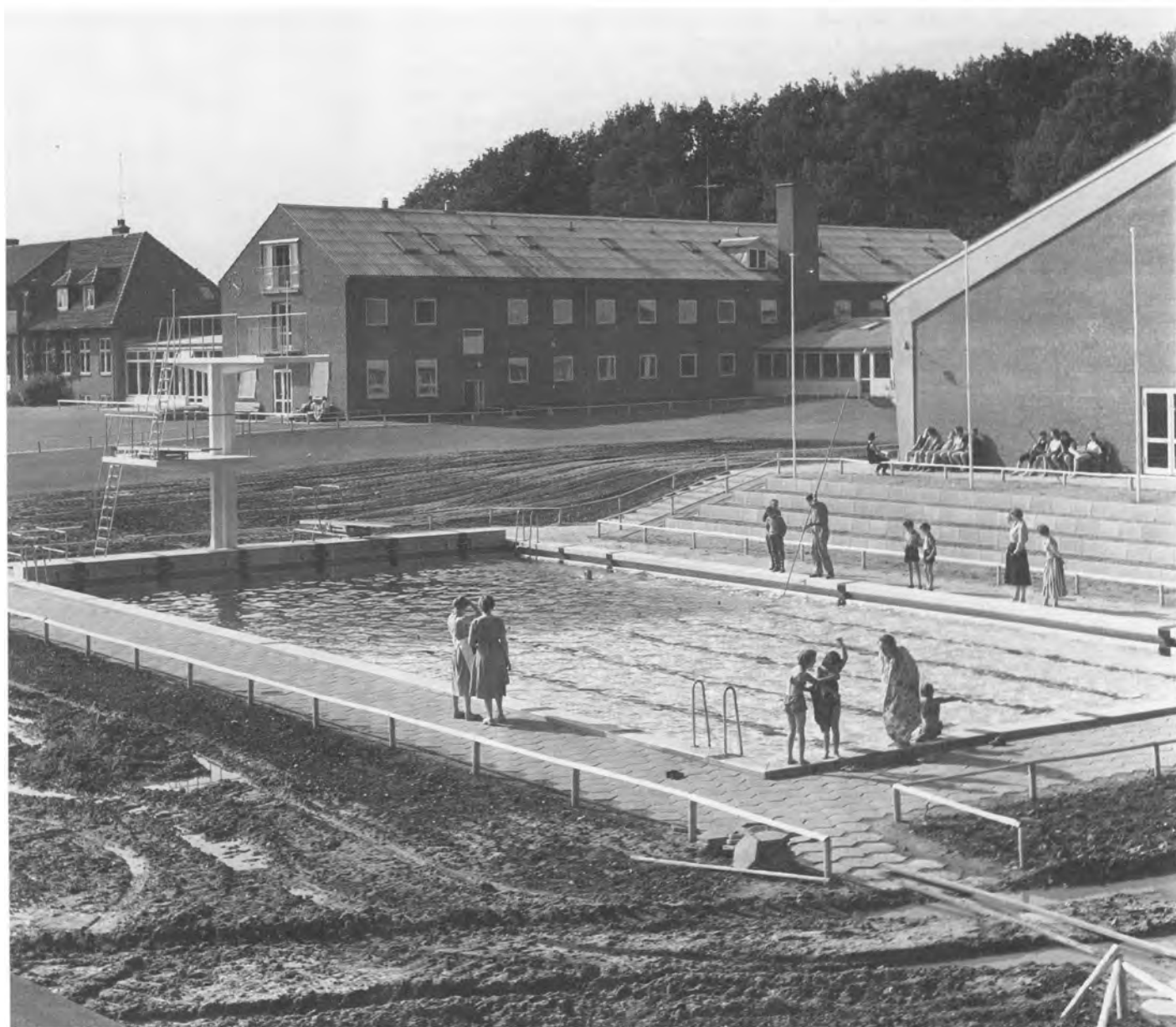
Jeg er ked af måden, jeg kom derfra på. Set i bakspejlet er det måske heldigt nok, for jeg ville sikkert ikke have levet i dag. Arbejdsdage fra 7 morgen til 3-4 nat var almindelige. Det kunne ingen holde til i længden. Paradoksalt er det, at jeg nok opfattes som skolens mest amoralske forstander gennem tiderne, selv om jeg faktisk ellers blev kaldt den mest moralske. Heldigvis har jeg kunnet se mig selv i øjnene i spejlet hver morgen, kommer det tankefuldt fra Tage Søgaard, der citerer den romerske kejser Marcus Aurelius:

"Du er ikke, hvad du tror, du er, men hvad du tænker, du er. For vore tanker gør os til det, vi er".

Ingen behøver at tvivle på, at Tage Søgaard stadig føler meget for Den Jyske Idrætsskole, selv om "de to" har måttet leve hver for sig - 20 km fra hinanden - i de seneste 28 år.

En yndet morskab var at rykke sengebunden ud hos "overboen", mens han lå i sengen.

1962 - 1968 Nyt Rum

Moderne tider holdt sit indtog med fri sex og ungdomsoprør

Verden omkring os

Den kolde krig tog til. Vestberlin blokeredes af Sovjet og de allierede oprettede luftbro til Berlin.

Sovjet og Cuba indledte opførslen af raketbaser, hvilket udløste Cubakrisen, hvor USA blokerede søvejene til Cuba. Sovjetiske fartøjer blev tvunget til at vende om.

Kennedy besøgte Vestberlin og erklærede:

“Ich bin ein Berliner”. I USA blev M. Luther King fængslet, og der indførtes apartheid-love i Sydafrika.

Et af verdens største røverier, “det store togrøveri” blev begået i England. Sidst på året 63 blev Kennedy snigmyrdet i Dallas.

USA øgede sin indsats i Vietnam i løbet af tresserne, broer, færger og beboelse blev bombet i Nordvietnam.

M. Luther King fik Nobels fredspris i 64, og Khrustjev blev styrtet og erstattedes af Bresjnev.

Indira Gandhi blev valgt til premierminister i Indien og kulturrevolutionen blev indledt i Kina.

Det første ubemandede sovjetrumskib landede på månen.

En militærjunta overtog magten i Grækenland og seksdageskrigen mellem Israel og Egypten udkæmpedes i 67.

M. Luther King og Robert Kennedy blev dræbt af snigskud i USA, og Nordvietnam og USA indledte fredsforhandlinger i Paris.

Sovjet og Warszawapagten invaderede Tjekkoslaviet.

Studenteroprøret begyndte i Paris.

Livet i Danmark

I Danmark blev Jens Otto Krag statsminister efter en syg Kampmann. Han fortsatte på posten indtil 1968, hvor VKR-regeringen ledet af Hilmar Baunsgaard afløste lang tids socialdemokratisk ledelse. Nye jordlove vedtages i Folketinget, men blev forkastet ved folkeafstemning.

Khrustjev besøgte Danmark i 64.

Demonstranter brændte Rebild-bakker af i protest mod USAs Vietnam-politik i 66, og Folketinget fik for første gang socialistisk flertal.

I 67 søgte Danmark ind i EF. Pornografien blev frigivet, og momsens blev indført.

Studenter besatte Københavns Universitet i 68.

Kulturen fik sit eget ministerium med Bomholt som minister. “Gris på Gaf-len”, “Teenagerlove” og “Hair” var nogle af tidens dramatiske succeser. “Hov-hov” i TV og søndagsjournalen i

radioen præsenterede en ny satirisk strømning.

Rindal stod fadder til rindalismen med kritik af den statslige støtte til kulturen. Bibliotekerne havde en storhedstid med mange udlån og blandt tidens nye forfattere kan nævnes Erik Aalbæk Jensen og Tage Skou-Hansen.

Den elektriske musik holdt sit indtog med Beatles og Rolling Stones, Steppeulvene, Cæsar og Savage Rose.

De store boligområder blev planlagt. Liguster-fascister blev det nye skældsord.

Charterturismen til Mallorca tog fart, og miljøet blev en folkesag. Forurening af land og hav “opdages”.

Børneinstitutioner og udearbejde til mor, arbejdsmarkedet savnede for alvor arbejdskraft, og kvinderne var arbejdskraftsreserven.

Kvinder i bukser blev helt almindeligt. Lårkort, strømpebukser og cowboybukser holdt sit indtog.

P-pillen dukkede op sammen med den seksuelle frigørelse.

Af andre markante hændelser kan nævnes:

65:

4 betjente myrdet på Amager. TV-avisen havde premiere.

67:

Prinsesse Margrethe og Prins Henrik blev gift.

Vi fik aldrig sagt farvel til ham

Svend Aage Nielsen var elev på vinterholdet den søndag, skolens grundlægger døde

Navn: Svend Aage Nielsen
Bopæl: Slagelse
DJI-tilknytning: Elev i 60/61

En henkastet bemærkning om folks udseende kan sætte sig fast og udmønte sig i et kælenavn, der følger personen i månedsvis, måske flere år.

Det oplevede Svend Aage Nielsen på DJI i 1960.

“Han ligner en sømand”, lød kommentaren blandt de fire fynske elever, der modtog landkrappen fra Fjenneslev på værelse 20.

Og så var Nielsen døbt sømanden. Han blev 23 den vinter, hvor de fleste af de 41 drenge og 27 piger var fra 17 til 21 år. Valget af DJI var ikke så vanskeligt for sømanden.

“Min søster var elev på DJI i sommeren 1954, og hun kunne ikke forestille sig, at jeg skulle andre steder hen. Økonomisk var det fint nok med sådan et skoleophold. Når man havde aftjent sin værnepligt, fik man statsstøtte,” fortæller Svend Aage Nielsen.

Han mindes Signes faste danseaftener hver onsdag.

“Vi havde jo et problem, fordi der var for få piger. Og det er altså ikke ret

sjovt at danse med en anden gut. Heldigvis boede der mange tidligere elever i Vejle og omegn, og pigerne var søde til at møde op og udligne kønsforskellen.

Hver lørdag aften stod de tre klasser for underholdningen på skolen. Fastelavnsmiddagen var specielt vellykket med tønde-slagning i hallen, forskellige lege, spisning og dans. Den gode stemning skyldtes nok også, at Svend Aage Thomsen lige havde haft 50 års fødselsdag kort forinden.” Stemningen blev til gengæld fuldstændigt knust den sidste søndag, vinterholdet havde på skolen.

“Nogle af os havde lejet heste på gården ved siden af skolen. Samtidig var der ridestævne i området, hvor Svend Aage hjalp til, og sønnen Bjarne var blandt deltagerne.

Det sluttede uhyggeligt trist, og jeg vil aldrig glemme den aften. Svend Aage blev syg og måtte gå i seng. Han døde søndag aften, og vi fik aldrig sagt farvel til ham.”

Det var dengang, da sommerpigerne fangede "blottere"

Signe Troelsen oplevede Svend Aage Thomsen som maler og billedhugger og har søgt at fastholde erindringer fra 60'erne - stort og småt - i sorg og glæde

Signe Troelsen kom til Den Jyske Idrætsskole fra Sjælland i 1954. Hun blev der i 30 år, kommer der fortsat ofte og er gennem årene blevet en institution som skolen selv. Det er ikke forkert, når hun omtaler skolen som "mit andet hjem".

Minderne er mangfoldige, og Signe Troelsen har været stillet overfor et svært valg. Det blev dog gjort en smule nemmere, da hun blev bedt om primært at se på 60'erne.

-På hukommelsens nethinde står især følgende oplevelser stærkest i erindringen:

1. Skolens første forstander og stifter Svend Aage Thomsens pludselige dødsfald i foråret 1961.
2. Derefter - en 5-6 år frem en turbulent periode med skiftende forstandere (eller slet ingen) og en evig flytten ind-ud og omkring i skolens forstander- og lærerboliger.
3. Sidst i 60'erne koordineredes Idrætsskolens traditioner med tressernes samfundssignaler. Nye tider - placering af ny skolestruktur.
4. og så glimtvis fokus på store og små

Signe Troelsen - på trønstol med mikrofon - som en slags gymnastikkens "dronning".

Svend Aage Thomsen blev begravet fra idrætshallen på sin skole 1. april 1961.

oplevelser i fest- og hverdagsstunder i tresserperioden.

Om de enkelte nethindeerindringer fortæller Signe Troelsen:

Begravet fra idrætshallen

-Vi fejrede Svend Aage's 50-års fødselsdag 20. februar 1961. Opmærksomheden var stor fra alle sider, og vi på skolen havde ikke set ham så glad og lykkelig i flere år. Søndag 26. marts måtte han gå i seng efter en løbetur i skoven. Søndag aften blev tilstanden værre, og en tilkaldt læge beordrede

omgående indlæggelse, men inden ankomsten til sygehuset var Svend Aage afdøet.

Hans kiste blev ført til skolen og placeret i biblioteket. Begravelsen foregik 1. april. Efter samråd med skolens bestyrelse blev det besluttet, at den skulle foregå fra idrætshallen og foranstaltet af skolen.

Sørgehøjtideligheden fik et gribende forløb. Den store idrætshal var omdannet til en blomsterhave, hvor den hvide bære var omkranset af en faneborg, hvori mange idrætsorganisationer var repræsenteret.

Et tusindtalligt følge, repræsenterende

Tidligere var der tradition for vækning med Lucia-optog og sang 13. december.

alle danske og nordiske idrætsorganisationer, fulgte Svend Aage Thomsen på den sidste færd til Nordre Kirkegård i Vejle. Forinden havde han nået at rejse sit eget monument - Den Jyske Idrætsskole, siger Signe Troelsen.

Skolens grundlægger fremstilles ofte som autoritær og barsk. Signe Troelsen føjer nogle helt andre karaktertræk til.

-Svend Aage var sangviniker - lidt af en kunstner på en række områder. Han malede, spillede klaver og kunne forme med hænderne. Skulpturen af kuglestøderen i skolens have er formet af ham. Svend Aage havde talent på utroligt mange områder.

En barsk køretur

Men Signe Troelsen stiftede også bekendtskab med forstanderens faste og klare holdninger - endog særdeles tæt inde på livet.

-Jeg skaffede en del unge piger til skolen via Grand Prix-gymnastikken. Da een af dem blev fundet i sengen med en mandlig elev, kom Svend Aage hen til mig og meddelte mig kort og kontant: "Det er din elev, og du må køre hende hjem". Sådan var han også. Når reglerne blev overtrådt, var der kontant beta-

ling. Episoden med pigen var så meget mere svær for mig, da hendes forældre hørte til mine private venner. Det var en barsk køretur, da hun blev afleveret, forklarer Signe Troelsen, som her var ude i en personlig konflikt om det rimelige i disciplin og straf.

Jeg kom til den erkendelse, at reglerne var kendt af alle, da de kom, og at jeg - ved en elev med mindre privat tilknytning - ville have kunnet klare opgaven. Så måtte jeg også tage kampen nu, selv om hun var een af "mine piger".

Tidspunktet var 1954 og reglerne strikse. Heller ingen albuer på bordet i spisesalen.

-I den første tid - efter Svend Aage Thomsen's død - var kompetencen ansvarsfordelt, hvilket forløb mønsterværdigt. DDGU og DDSG & I's landsstævne skulle finde sted i Vejle og lagde et arbejdspress på alle ansatte, ligesom forberedelserne skulle gøres til modtagelse af sommerholdet. Skolens ledelse opslug stillingen som forstander. Mange kvalificerede søgte. Desværre fandt et flertal i bestyrelsen, at det bedste for skolen måtte være at ansætte 2 - hver med ansvar for sit specialområde. Det gik ikke som forventet med to personer, konstaterer Signe Troelsen, som ikke nærmere ønsket at uddybe årsagerne til, at skolen i de efterfølgende år oplevede uro og usikkerhed.

År med uro fulgte

-Kompetencestridighederne skabte uro på lederplan, men et stærkt, sobert og loyalt sammenhold blandt skolens trofaste lærersteam og medarbejderstab stod

“vagt” om skolens traditioner og profil for:

“Kendes skal i borg og hytte, vi på ungdomsgerning tror”...

Op gennem 60'erne - indtil Bjarne Hauger blev forstander - forløb med 5 måneders vinterskole m/k fra november til april med ca. 60-65 elever ligeligt fordelt på kønnene og en 3 måneders kvindelig sommerskole fra maj til august med ca. 30-36 elever. 25 års tradition med sommerleverne sluttede med 67-holdet, og det sidste hold 5-måneders elever forlod skolen i maj 1968.

-En epoke var forbi. Fremtidens skoleterminer var analyseret og markedsført til en 8 måneders skole med start 2. september 1968, hvor skolen modtog 72 m/k elever. En ny epoke var begyndt. “Den Jyske Idrætsskole” gik nu en perspektivrig, aktiv og lykkelig fremtid i møde med et stabilt voksende elevtal og dermed udvidelse af skolens dygtige lærerteam og ambitiøse stab i køkken, “kælder” og loft, fortæller Signe Troelsen - i øvrigt stadig aktiv som kursusinstruktør på skolen - bl.a. med pensionist-gymnastikken.

Det var dengang...

I samspil med en talentfuld ledelse og tresserårenes samfundsopsving stod skolen nu på tærskelen til en ny æra. Signe Troelsen har dykket i hukommelsen og sat en række løsrevne erindringer sammen under overskriften “Det var dengang.....

- * at der var fuldt skema - også om lørdagen
- * at skoleforløbet afsluttedes med prøver og eksamen i idrætsfag

* da drengene ikke måtte ses på pige-værelserne - og omvendt. Brud på denne ordensregel - med efterfølgende bortvisning af den “modige” synder - fandt som nævnt tidligere i artiklen sted.

Men - de forelskede par må ha' fundet ud af det - på deres måde, da mange tresserpar forlængst har fejret sølvbryllup og siden har deres voksne børn været elever på skolen.

- * at lærere og elever samledes til morgensang - hver dag
- * der blev tilkaldt en læge - eller sygeplejerske - hvis en pjækkesyg elev var fraværende til time
- * at der - som optakt til årets “fætterkusine”-bal var kutyme for weekenderundervisning i den tids modedanse
- * da der var tradition for, at de kvindelige elever - 13. december - gik “LUCIA” og med sang vækkede alle overalt på skolen.
- * da en teateraften til Århus var tradition - for vinterholdene
- * at 2-dages udflugter med kulturoplevelser og gymnastikopvisninger var en tradition - på sommerholdene. I flere år havde skolen en stående invitation til opvisninger i Sydslesvig og på Søfartsskolen i Svendborg.

Og det var også dengang.....

- * at et hold sommerpiger selv lagde fangstsstrategi af “blottere” i skoven, hvor pigerne helst løb i fred. Fangsten forløb som planlagt!. I nettet hos de 36 piger var der to voksne. Straffen var et par omgange - for “åben” skærm” i baljen. Skovidyllen forblev intakt - den sommer.
- * at aftenvagten - efter endt “godnats-

lukkelys-runde” - frit kunne gå i køkkenregionerne for at finde sig lidt tiltrængt natmad.

- * da der blev rettet op på skolens vaklende økonomi. I årene bagud var de likvide midler ofte så svingende, at udbetaling af lærerlønninger kunne trække i langdrag. Skolens eksistens og gode image var jo dengang - som nu - alles ansvar.

I 1967 markerede skolen sit 25-års jubilæum. Gratulanterne strømmede til med gaver. Særlig kærkommen var et stort pengebeløb til udsmykning. Festmiddagen vidnede om skolens køkkenkunstner, og skolens formand fremhævede i sin tale håbet om, at skolen - efter den næste 25 års periode - måtte stå som en idealskole på en sådan måde, at fortidens ideer og traditioner facetteres til perspektivrige fremtidsopgaver. Signe Troelsen har selv et bud på skolens fremtidige opgave i en omskiftelig tid med masser af tilbud og en stigende internationalisering.

Uddanne unge til foreningslivet

-Idrætsskolen skal suge flest mulige unge til sig, som bagefter - frivilligt - vil tage ud og arbejde for den danske og nordiske idræt i foreningerne. Opholdet skal gøre dem glade, entusiastiske, og så skal de lære at være trofaste og til at stole på, en god moral - jeg kan ikke fordrage det ord, men de skal være ansvarlige og kunne sprede glæde og humør, hvor de kommer. De skal lære at administrere deres tilværelse og være

stærke på psykisk og fysisk, mener Signe Troelsen. Det vil være en falliterklæring, hvis alle efterhånden forlanger løn for at udføre foreningsopgaver. Hvad er penge - uden venner?, spørger hun.

*Du kære skole ærværdig stå -
i læ af skjærmende grønne kroner.
Så mange strenge, du spiller på -
Svend Aage skabte dine toner.*

*En skole helt i sit eget spor -
har været målet igennem tiden,
hvor ånden god iblandt os bor,
og hvor man henter sig viden.*

*Ja, dag og år gled så hastigt hen -
som perler skønne på snor vi trække.
Med kærlig hånd dig vi lede frem
ad fremtidsårenes række.*

Versene er signeret Signe - poeSigne - og er en hyldest til den skole, som har været hendes halve liv.

UK

Grand Prix-gymnastik med bl.a. bold-øvelser var på programmet, da skolen blev geninviet i 1958 og hans kongelige højhed, Frederik d. 9, sad på 1. række med Dansk Idræts-Forbund's daværende formand, Leo Frederiksen (tv) for kongen.

OL-succes blåstemplede circuittræningen

Aksel Bjerregaard høstede stor anerkendelse på den engelske træningsform, men kunne ikke overføre successen til forstanderstillingen på DJI

*Aksel Bjerregaard - talrige danske elite-
idrætsudøvere som atletikpigerne (side
54) Ulla Østerberg (th), Jette Andersen,
Nina Fahnøe-Buch og andre - mødte
hans træningsmetoder.*

Ordet circuittræning er uløseligt forbundet med Aksel Bjerregaards navn. Og til dels med Bjerregaards læremester, dr. Ove Bøje.

Første del af ordet udtales "sørkit". To englændere, Morgan og Adamson, opfandt circuittræningen. Ikke med henblik på optræning af konkurrencefolk, men for at få optrænet rekonvalescenser efter sygdomsforløb på den mest rationelle måde.

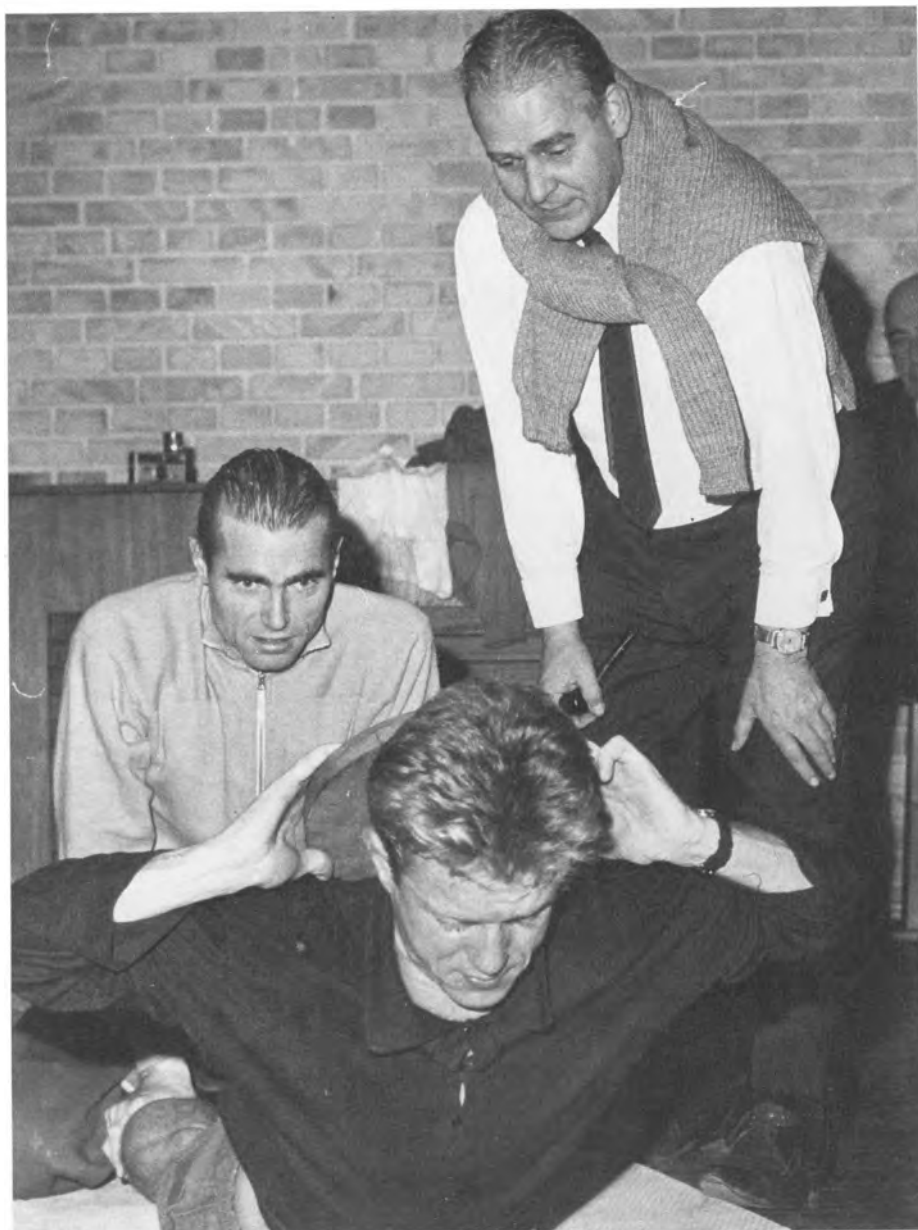
Aksel Bjerregaard var som ung en flittig atletikudøver og håndboldspiller i Efterslægten. Men det var som træner og instruktør, han fik et navn i dansk idræt. På opfordring af Bøje påtog Aksel Bjerregaard sig at tilrettelægge træningen for det danske fodboldlandshold op til De olympiske Lege I London 1948. Tredjepladsen medførte en officielle blåstempling af circuittræningen, og Bjerregaard blev inddraget i forberedelserne til de næste tre olympiske lege.

Han havde været DIF-instruktør i 12 år, da Vejle kaldte Bjerregaard skulle i et partnerskab med Tage Søgaard føre DJI videre efter stifteren og grundlæggeren Svend Aage Thomsen's død. Det blev en vanskelig sejlads i et farvand, hvor Bjerregaard savnede den skolemæssige baggrund, som Tage Søgaard havde efter 16 år som lærer på DJI. Kombinationen Søgaard/Bjerregaard var også et udslag af forskellige interesser i skolens bestyrelse, hvor Søgaard havde støtte hos højskole-fløjen, mens Bjerregaard ikke uventet hentede sin opbakning hos kredsen med nær tilknytning til Dansk Idræts-Forbund.

-Mens jeg før rejste rundt til kurserne, så kommer de nu til mig. Idrætten er hele mit liv, og det er en drøm, der går i opfyldelse, sagde Aksel Bjerregaard i et avisinterview ved ansættelsen i 1961.

Hans veldyrkede renommé i eliteidrætten skaffede skolen besøg af mange kursushold og perlerækker af kendte navne fra topsporten. DIF var en af de flittigste gæster hos Bjerregaard. I offentlighedens projektørlys så det spændende ud, men udenfor lyssøjlen - på de indre linier - var der flere problemer, end man kunne ønske sig.

Aksel Bjerregaard fik private problemer, endda i stigende grad, og han tilføjede sig en livsførelse, der var uforenelig med stillingen som formand for Den Jyske Idrætsskole. Han flyttede tilbage til København og døde 13. juni 1982 på Frederiksberg, kun 65 år.

Aksel Bjerregaard overvåger, at en af øvelserne i hans engelsk inspirerede circuit-træningsprogram gennemføres effektivt.

DJI gav mig en masse socialt

Kaj Poulsen - landsholdsspiller i fodbold - oplevede Svend Aage Thomsen og karakteriserer: "en mand, der ikke gik på kompromis"

Nykøbing Mors var engang hovedleverandør af talentfulde fodboldspillere til Vejle Boldklub. Henning Enoksen, Tommy Troelsen og Kaj Poulsen blev alle landsholdsspillere, da de kom i VB-trøjen.

Kaj Poulsen lagde vejen rundt om DJI. Før han - som de andre - begyndte på seminariet i Jelling.

"Jeg valgte DJI, fordi jeg samtidig kunne prøve evnerne i VB," siger Kaj Poulsen, der blev elev i 60/61 og fik VB-debut i 61. Han fik fem landskampe og blev årets spiller i dansk fodbold i 1965. Derefter fulgte en prof-karriere i udlandet, to år i Hannover 96, tre år i Beerschot og to i Turnhout, Belgien. Da Kaj Poulsen i 1973 vendte hjem, bosatte han sig i Bredsten og genoptog lærergerningen. Han er nu souschef i Vingsted-Centret.

"Det sværeste for mig var at komme hjemme fra. Jeg var kun 17, da jeg mødte DJI. Men ellers var det alle tiders oplevelse. Jeg var aktiv indenfor både fodbold, håndbold og atletik, så det sportslige miljø kendte jeg godt. Men DJI gav mig en masse på det sociale plan, kammeratskabet var utroligt flot.

Jeg kom særlig godt ud af det med Tage Søgaard, og det betød, at jeg efter skoleholdet fik lov til at blive boende på

skolen, mens jeg havde et job ned i byen og i øvrigt ventede på at komme ind i Jelling.

Vi fik desværre en meget trist oplevelse lige før afrejsen fra DJI, da Svend Aage Thomsen blev syg og døde den sidste søndag i marts. Det prægede afskeden, og det prægede os allesammen i lang tid bagefter.

Jeg husker Thomsen som en streng herre, lidt af en fanatiker, men fantastisk dygtig og enormt engageret. En mand, der ikke gik på kompromis med noget eller nogen, heller ikke sig selv."

Kaj Poulsen runder 50 den sidste dag i året, altså fem en halv måned efter DJIs 50-års dag.

Kaj Poulsen - kommet på skolen både som elev og instruktør.

Minder kan gøre underværker

Niels Nattestad om afskedens time: -Et øjeblik sved det så stærkt, at du var ved at fortryde, at du nogensinde havde forladt dit hjem

Navn: Niels Nattestad

Født: 31.3.1946

Bopæl: Tórshavn

DJI-tilknytning: Elev i 64/65

Uddannelse: Lærer.

Beskæftigelse: Viceskoleinspektør
Niels blev efter endt uddannelse på Færøernes Seminarium i 1971, ansat som lærer ved Venjingarskúlin i Tórshavn, hvor han blev viceinspektør i 1980. Niels har spillet håndbold for Kyndils I. hold fra 1965-82. Han har spillet 35 landskampe for Færøerne. I 6 år var Niels formand for håndboldforeningen Kyndil og i 4 år var han formand for det Færøske håndboldforbund.

“Hvem af os gamle elever fra DJI husker ikke den dag, da vi tog afsked efter at have lært hinanden at kende nogle få måneder. Da vi omfavnede hinanden og græd de salte tårer, som om vi havde kendt hinanden fra barnsben af og nu skulle skilles for aldrig at mødes igen.

Nogle var så heldige, at de kunne følges ad i toget, så afskedens time kunne udsættes lidt endnu. Men den stund oprandt til sidst, da du stod på perronen og vinkede, til toget forsvandt i det fjerne, og du var tilbage helt alene og forladt.

Et øjeblik sved det så stærkt, at du var ved at fortryde, at du nogensinde havde forladt dit hjem. Men du kunne ikke stå her og kukkelure. Du måtte se at komme videre, og med den tunge kuffert i hånden blev du igen opmærksom på omgivelserne og det pulserende liv rundt omkring dig. Og mens du vandrede afsted, kom så minderne væltende frem, og du lavede op på ny. Jo, minder kan gøre underværker.”

Niels Nattestads følsomme beretning om afskedens time. Hans fotoalbum hjælper på hukommelsen. Det første billede er fra en smuk og klar vinterdag, men kold, for svømmebassinet er tilfrosset. Et andet viser P-pladsen, og

man ser den krogede vej, der fører fra landevejen op til skolen.

“Hvert billede fortæller sin egen historie. Meget er forandret på skolen, men det var en betagende oplevelse at gense den for nogle år siden. Vi var 72 elever dengang, og de fleste har jeg aldrig truffet siden, men jeg kan alligevel huske navnene på de fleste,” siger Niels Nattestad fra Thorshavn og blader videre i mindernes bog:

“Selv om man var sportsmand og troede, man trænede ganske meget, så husker jeg tydeligt, hvor hårde de første uger var. En major fra det danske forsvar, John Eiter, havde fået orlov et år og stod for gymnastikken og circuittræningen. Det var den træningsform, forstander Aksel Bjerregaard havde gjort kendt i hele Danmark, fordi han brugte den på OL-deltagerne i 1960 og vistnok også i 1964. Resultaterne havde været gode, og en dag kom fjernsynet og lavede optagelser i gymnastiksalen. Når man træner hårdt, er det nødvendigt at få rigelig og god mad - og det fik vi også. Tre solide måltider om dagen. Et af de store problemer var, at den afsatte spisetid ikke altid slog til, fordi man var så sulten. Men det fandt vi råd for. Man lærte hurtigt at sætte sig mellem to piger, der ikke spiste så meget, og når

Niels Nattestad: -Særligt spændende var det når kendte sportsfolk (her landsholdsmålmand Henry From og DBU's sekretær, Bent Mortensen) besøgte skolen.

de var færdige, kunne de assistere med smøringen. Så gjaldt det kun om at fylde skrutten.

Blomster til Ellen for god mad

Ellen og hendes hjælpere var meget populære, for maden var i topklasse. Engang var vi på besøg på en anden skole og spiste sammen med eleverne, som gik der. Da vi kom hjem fik Ellen en stor buket som anerkendelse for, at ingen fik så god mad som os.

Skolen var også andet end hård træning og dejlig mad. Vi havde både dansk, regning, engelsk med mere på timeplanen, og af klasses timerne står Astrid Hartvigs tydeligst i erindringen. Højskolesangbogen var populær, og man ser Astrid for sig ved klaveret, når man af og til hører "Den danske sang er en ung, blond pige" eller "Hun er sød, hun er blød". Det var sange, man kom til at holde af. Jeg kan endda se i mit album, at vi havde et sangkor, som optrådte til jul," fortæller Niels Nattestad
Fritiden? Man kunne sidde i opholdsstuen og læse aviser eller blot snakke sammen.

"Men det var særligt spændende, når der kom kendte idrætsfolk på kursusbesøg på skolen. Jeg husker engang, at fodboldtrænerne havde et kursus, og vi elever fik lov at være med ved en indturning, hvor vi spillede mod så kendte personer som Henry From og Richard Møller Nielsen.

"Hit House" oppe øverst

Ellers holdt vi til i "Hit House" om aftenen. Det var en opholdsstue øverst i

bygningen, hvor værelserne lå. Stedet var sandsynligvis døbt af københavnske gæster, og hyggeligt var der. I weekendene følte skolen vel noget trang, for da besøgte vi Røde Mølle, Ritz og andre steder nede i Vejle.

Tiden gik hurtigt, alt for hurtigt. Sikkert fordi hver dag var som en leg. Man beskæftigede sig næsten kun med det, man havde lyst til. Den fysiske og mentale form var i orden, da vi skulle hjem, og opholdet på DJI har mange gange senere vist sig at være en god ballast," beretter Niels Nattestad.

“Kjempehyggelige forhold”

*Harald Werner Aakerhus: -Jeg har prøvet at finde negative ting
- men kunne ikke*

Navn: Harald Werner Aakerhus

Født: 6.2.1940

Bopæl: Oslo

DJI-tilknytning: Elev i 68/69

Uddannelse: Geotekniker

Beskæftigelse: Sælger

Harald har arbejdet med geoteknik både før og efter sin tiden på DJI . På Norges Tekniske Høyskole fra 62-65, i et rådgivende ingeniørfirma fra 65-68. Fra 69-71 fungerede Harald som idrætsslærer på Røros skole. Og fra 71-91 blev det atter geoteknik. Han er nu selvstændig, med salg af kort til boghandlere og andre kortsælgere.

Det var med stor spænding, jeg satte mig i min bil for at køre til Vejle og Danmark, med tusinde hilsener til skolen og specielt til Knud Thomassen, som Birger snakkede meget om. Selvfølgelig kørte jeg forbi skolen og fik straks spørgsmålet, om jeg var svensker. Da jeg sagde, jeg var norsk, fik jeg al mulig hjælp. Efter den hændelse forstod jeg, at det bare var godt at være norsk i Danmark.

På skolen blev jeg godt modtaget og blev straks imponeret af det flotte anlæg. Min værelseskammerat de første fire måneder var en stor og kraftig politimand fra København, Frode Nykjær Larsen. så man kan roligt sige, at jeg følte mig tryk. Frode og hans familie har jeg haft vældig god kontakt med i alle årene. Han er blevet en af mine allerbedste kammerater.

Jeg har selvfølgelig også prøvet at finde negative ting under mit ophold på DJI, men det lader sig ikke gøre. -Derfor bliver min konklusion, at skoleåret 68/69 var et år, jeg stadig tænker tilbage på med glæde. Det kan da godt være, at jeg som skolens tredjeældste elev ser mere positivt på ting og sager end mine holdkammerater, som var både 10 og 11 år yngre, men også de virkede velfornøjede.

Det er også med stor glæde, jeg ser, hvordan skolen stadig bygger til og kommer med stadigt bedre tilbud til ungdommen. Jeg går jubilæet i møde med stor spænding i håb om at træffe lærere og elever under de “kjempe-hyggelige forhold”, som er blevet skolens varemærke, siger Harald Werner Aakerhus fra sin bopæl i Oslo.

Hvem kan konsumere 50 røde pølser

Hvem kan konsumere 50 røde pølser? Dette er hverken Guinness rekordbog eller en kogebog, så spørgsmålet virker umiddelbart irrelevant. Men det er skam på DJI, det er foregået. Vinderen spiste de 50, nummer to klarede 48 og nummer tre 38.

-Kommer vi ind i skolens historie med vores tvivlsomme konkurrence, spørger Harald Werner Aakerhus, og svaret er bekræftende. Jeg måtte stoppe ved de 38 røde pølser, min værelseskammerat Lasse nåede 48, men Jan fra Drammen, kaldet “Doffen”, vandt med 50 - og han var endda den mindste af os tre.

For Aakerhus (årgang 68/69) var DJI et paradys på jord. Og det var ikke pølsernes skyld.

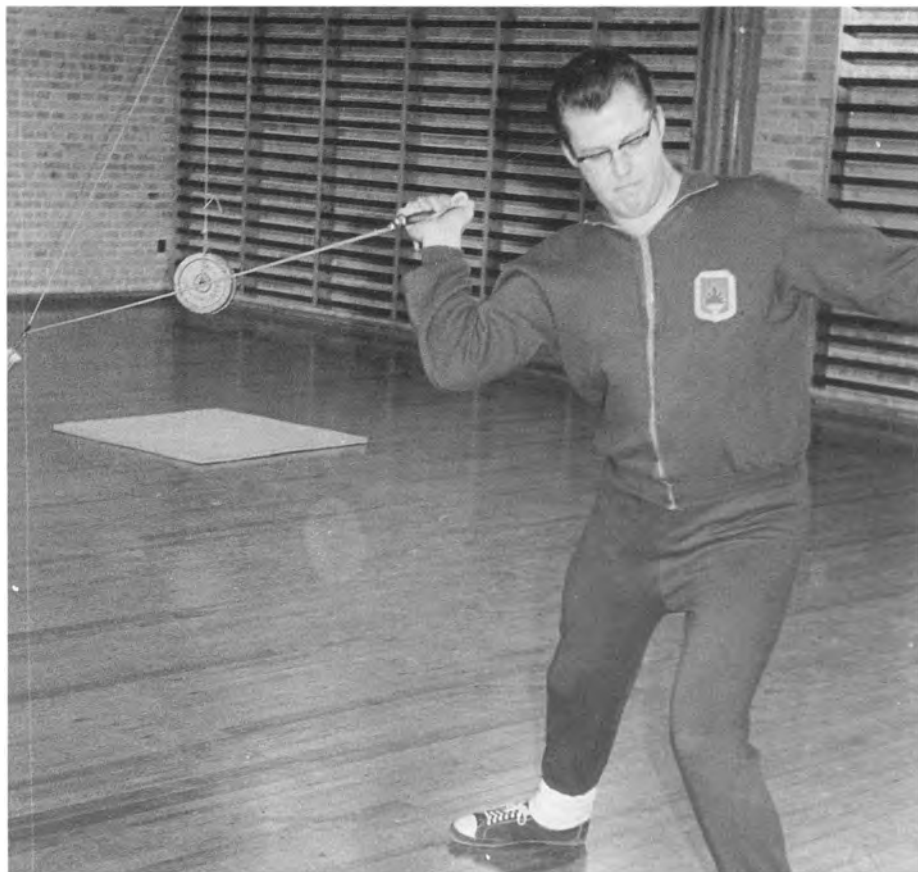
Flemming Black (tidligere og nu afdød lærer) - Harald Werner Aakerhus husker ham fra løbeturene og hans evne til at lave show ud af hverdagen.

-Det var en skole med internationalt miljø, eftersom vi var 10 nordmænd, tre svenskere, to tyskere, to færingere, en canadier og resten danskere. Jeg troede, at Danmark havde et fladt terræn, men blev positivt overrasket. Det er næsten "norsk" omkring skolen, specielt bøgeskoven med skibakken, hvor vi havde mange fine løbeture - en perle på jord.

Lørdag - løb og badstue

Jeg tænker med stor glæde specielt på lørdagene, som startede med to timer dansk, fortsatte med en løbetur i skoven efterfulgt af finsk badstue, og måske en lille tur i muleposen efter en lille pils. Så er det, man føler glæden ved at være menneske - et virkeligt privilegium.

Jeg vil næsten gå så langt som til at sige, at skolen var et paradys på jord. Atletik, som lå mit hjerte nær, med Benjaminsen, gymnastik til musik af Lyngholm var en positiv oplevelse,

boldspil og løbeturene ved showmanden Black, avancerede øvelser med Worm, og det hele selvsagt godt dirigeret af chefen selv, Bjarne Hauger.

Og pigerne måtte jo være godt tilfredse med Lissen og kapaciteten Signe Troelsen. Legendariske Knud Thomassen kommer man ikke udenom, manden med klisterhjerne og hele skolens historie i hovedet.

Harald Werner Aakerhus skulle egentlig

have været på Ollerup. Han fik plads i 1957, men ombestemte sig i sidste øjeblik. Så gik der 11 år, før han igen fik lyst til et skoleophold i Danmark.

-På anbefaling af min gode fjeldkammerat og idrætskontakt dengang, Birger Haug fra Verdal, søgte jeg til DJI. Birger havde selv været elev på skolen tidligt i fyrterne. Han var i sin tid en af Norges bedste skihoppere og deltog i OL 32.

68-82 Ingen grænser

Det store oprør skulle stå. Bedste-borgeren vaklede

Livet i Danmark

Ungdomsoprøret havde sin rod i opgøret med det bestående. Behovet for et opgør med autoriteterne var blevet så påtrængende i slutningen af tresserne, at det nærmest kom overalt i Europa samtidig.

I Danmark betød det nye omgangsformer, nye boformer, nye uddannelsesformer og ændrede vaner. Danskerne skulle vende sig til mange nye begreber: Langt hår, forvasket cowboytøj, hønsestrikk og kollektiver.

Christiania og Frøslevlejeren opstod, og mange tilbragte deres ferier på ø-lejre. Mange mente, at den bedre prævention, den liberale abortlov, den frie kærlighed og kollektiverne var en trussel mod den danske kernefamilie.

Den danske kernefamilie krævede iøvrigt et ændret arbejdsmonter, 2 børn, hund, parcelhus, bil, farve-tv og charterferie krævede to indtægter. Så 45% af kvinderne var i arbejde i 72.

70'erne blev protestbevægelsernes periode. Kvindebevægelsen og dem, der ikke ville betale skat, tog over efter de unge. Der var EF-modstandsbevægelse og anti-atomkraft bevægelse. Sidst i 70erne dukkede den mere rabiate BZ-bevægelse op.

De blev kaldt kystbane socialister, den nye generation af voksne som havde

forkastet de gamle normer, men som lavede sit eget og lige så stive normsæt. Landet regeredes af VKR indtil 71, hvor Socialdemokratiet tog over igen.

Der indførtes kildeskat, kommunalreform og ny styrelseslov for universiteter. Kong Frederik dør og Dronning Margrethe overtog tronen. Danmark blev sammen med England og Irland optaget i EF. Anker Jørgensen overtog magten efter Krag. Fremskridtspartiet blev stiftet af endnu en protestbevægelse: de skatteplagede danskere, og blev næststørst.

Oliekrisen med dens begrænsninger ramte Danmark hårdt. 60'er velstanden vendte i 70erne og blev til sparetider. Velfærdsmaskinen med 1/4 mill. nyan-satte i den offentlige sektor på 10 år blev vanskelig at holde på skinnerne.

Fri abort indføres, og landet oplevede den største arbejdskonflikt siden 36. 90.000 arbejdsløse i 1974. Hartling overtog regeringsmagten i et år, hvorefter Anker kom til igen. Vi fik en ny bistandslov, 18 års valgret og en SV-regering (78). Schlüter dannede firkløverregeringen i 82.

Idrætten blev en folkebevægelse. Sjælsø Rundt og Eremitage-løbet blev et hit.

Idrætsfaciliteterne havde sin store udbygningsperiode.

Der blev solgt træningsdragter og løbesko, romaskiner og kondicykler. Sports-

lørdag ændrede på familievanerne i weekenderne.

Vi fik professionelle fodboldspillere, Tom Bogs blev europamester, Jesper Tørring blev europamester, og Ole Olsen blev verdensmester.

TV-serier var det store hit "Huset på Christianshavn " startede i 70 og blev ved i 7 år.

Litteraturen havde gode kår takket være de store bogklubber. Kvindelitteraturen holdt for alvor sit indtog med : Brøgger, Herdis Møllehave, Vita Andersen, Dea T. Mørch og Kirsten Thorup.

Nye blandt mændene var f.eks. Henrik Stangerup og Hans-Jørgen Nielsen.

Den danske musik fik sine idoler i Gasolin og senere Shubidua.

Verden omkring os:

69: Første mænd på månen.

70: Ikke-spredningsaftale mellem USA og Sovjet.

71: Kina blev optaget i FN.

72: Storoffensiv af Nordvietnam i Syd-vietnam. Massakre ved OL i München.

73: Fred i Vietnam. Krig i mellemøsten. Oliekrisen pga. øgede priser og nedsat produktion i OPEC.

74: Watergate-skandalen blev afsløret. Demokrati i Grækenland og Portugal.

75: Sakharov fik Nobelprisen, men måtte ikke modtage den. Franco døde.

76: Mao døde.

77: Carter blev præsident i USA.

78: Sandinisterne tog magten i Nicaragua. Vietnam invaderede Campuchea.

79: Spanien i Nato, SALT II - aftalen blev indgået. Revolution i Iran. Sovjet ind i Afghanistan. Thatcher kom til magten i England.

68'er-oprøret kom ned iført badekåbe og papillotter

Bjarne Hauger gennemførte 8-måneders skoleformen og måtte sluge nogle kameler, da 70'ernes frigørelse, ligestilling og elev-indflydelse vendte op og ned på normer og samvær

11. juli 1967

Telefonen ringer. "Det er Aage Feldt, medlem af Den jyske Idrætsskole's forretningsudvalg. Kunne du tænke dig at blive forstander i Vejle?...lang pause..." "Det vil jeg have lov til at spekulere på. I skal høre fra mig!

Bjarne Hauger har fastholdt dette øjebliksbillede af sit liv, fordi samtalen fik stor betydning for hans løbebane. Den blev indledningen til 15 spændende år med store omvæltninger som forstander frem til 1982, inden han og fru Benthe pensionerede sig selv og flyttede ud på lystgården i Vestjylland.

-Jeg var glad for at uddanne lærere i Esbjerg. Skulle man vende tilbage til højskolen? Ville familien gå med til at flytte endnu en gang? Der var vist sket et og andet på den skole i de foregående år? Tankerne kværmede rundt, fortæller Bjarne Hauger om de uger, hvor han overvejede tilbuddet fra Aage Feldt.

6. september 1967 mødtes Hauger med skolens forretningsudvalg. Aage Feldt sagde dengang: "Du skal rejse skolen som fugl Phønix". Han og formanden Otto Lassen ville ansætte Bjarne Hauger som tilforordnet skolen pr. 1. sep-

tember 67 og som forstander 1. august 1968.

"Lad os så høre, hvilke planer du har tænkt dig at arbejde efter", sagde Otto Lassen.

-Jeg forelagde derefter de dengang så dristige og revolutionerende tanker, jeg havde gjort mig om det fremtidige højskole- og kursusarbejde. Jeg ønskede at sløjfe sommerskolen på 3 måneder i 1968 og sammenlægge den med de 5 måneders vinterskole til et sammenhængende forløb på 8 måneder. Derefter kunne månederne maj, juni, juli og august alene anvendes til kursusvirksomhed, fortæller Bjarne Hauger.

Du får frie hænder

Forretningsudvalget betænkte sig ikke. Nu var "Den Jyske" først på markedet med en for højskolebevægelsen uafprøvet struktur. Bjarne Hauger redegjorde herefter for form og indhold i modellen, og Otto Lassen konkluderede mødet 6. september således:

"Du får frie hænder til at realisere de skitserede planer, når du blot langs ad holder FU orienteret!"

Bjarne Hauger sagde ja og indledte et travlt år, hvor han skulle dele døgnets timer mellem en fuldtidsstilling på seminariet i Esbjerg med eksamensklasser og opbygningen af en ny skoleform i Vejle.

-Ved mine besøg i Vejle fornemmede jeg, at skolen befandt sig i en bølgedal i næsten alle henseender: Dårlig økonomi og administration, bygninger, lokaler og inventar var nedslidt, undervisningsmaterialerne mangelfulde, udenomsarealerne var kun nødtørftigt vedligeholdt. Der var kun to fastansatte lærere, som blev suppleret med timelærere efter behov. 3. oktober skulle skolen fejre sit 25-års jubilæum og 2. november ville 66 forventningsfulde elever ankomme til den sidste 5 måneders vinterskole. Hvor skulle jeg begynde?

To gange pr. uge kørte Bjarne Hauger og hans kone frem og tilbage fra Esbjerg for at følge undervisningen. Det sidste 5-måneders kursus forløb via et samarbejde mellem de fastansatte og deltidsansatte lærer-kræfter godt.

Men knap var kurset slut, før forarbejdet til den nye struktur blev accelereret. Kontorer, lærerværelse, skrivestue og enkelte undervisningslokaler blev ænd-

ret. Skovl, spade og malerkost blev brugt flittigt. Sideløbende røstes PR-trommerne for den nye skole. To nye boliger blev bygget, og lærerstaben blev styrket med ansættelse af 4 nye heltidslærere og 6 timelærere.

Midt i august var hele lærerstaben samlet. På en række møder blev den endelige planlægning for skolevirksomheden pudset af. 75 elever var med på holdet som 2. september 1968 tog fat på et nyt kapitel i Den Jyske Idrætsskole's historie.

Bjarne Hauger fortæller:

–Rejser, emnedage, emneuger og arrangementer afløste hinanden i en lind strøm i de kommende år. Aktiviteterne skulle sikre eleverne det bedst mulige udbytte af opholdet. Gennem en undervisningsmæssig fleksibilitet prøvede man at finde ind, hvor elevernes behov og lærernes/skolens muligheder mødtes. Så skulle der også være gode chancer for at løse vor fornemmeste opgave: “at forene IDRÆT og HØJSKOLE med det formål at uddanne en flok duelige ledere til det frie ungdomsarbejde med en så bred almenmenneskelig indsigt og med en så god faglig viden som muligt”.

Fornyelse eller blot eksperimenter

Denne enkle formulering stod som grundpiller i vort arbejde. Hvert år, når skolen var slut, diskuterede lærerrådet forløbet. Debatten blev taget op igen kort før starten på den næste 8 måneders skole. Form og indhold var under stadig udvikling og ajourføring i takt med det, der skete i samfundet omkring

Bjarne Hauger overrækker præmier efter en idrætsdag på skolen.

os, hvadenten det drejede sig om en blivende fornyelse eller blot et eksperiment.

Og Den Jyske Idrætsskole måtte ændre sig. Eleverne kom nu med helt andre forudsætninger og kundskaber. Mange havde baggrund i HF og studentereksamen. Derfor måtte undervisningens indhold og form forandres/tilpasses.

–Især i 70'erne skyllede nye synspunkter og “oprørstendenser” sammen med samfundspolitiske, sociale, pædagogiske, uddannelses- og beskæftigelsesmæssige strømninger ind over os som nye bølger og påvirkninger. Mange var afledt af “ungdomsoprøret” sidst i 60'erne, siger Bjarne Hauger.

I idrætten dukkede nyskabelser op som idræt for ældre, idræt for handicappede, mor- og barn-gymnastik, motionsløb og

–cykling og flere former for konditræning. Idrætten blev også anskuet fra nye vinkler, bl.a. som det blev gjort i en emneuge “idræt og samfund” på skolen i 1975. Idrættens rolle som samfundsfaktor i social, kulturel, politisk, miljømæssig henseende blev vurderet. TRIM og folkeidræt hørte til datidens græsrodsbevægelser.

Midt i hele denne eksplosive cocktail chokerede Dansk Idræts-Forbund idrætsverdenen med i 1978 at tillade professionelle afdelinger i specialforbundene. Den beslutning gav genlyd og rystede mange idrætsledere med rødder i bredden. Den Jyske Idrætsskole's årsskrift brugte megen plads på det nye “spørgelse”. I dag har Team Danmark hovedcenter på DJI! Alt udvikler sig og ikke mindst 70'erne havde fuld fart

frem på mange felter.

-I de samme år forstærkedes frigørelses-, ligestillings- og integrationsbestræbelserne. Det gav anledning til overvejelser og nytænkning, som både elever, lærere og medarbejdere måtte leve med. De nye tider satte sig spor i både undervisning og samværsregler.

Bjarne Hauger betegner epoken som "en eksplosion, der fandt sted over flere år". Han havde en ballast fra højskolen i Sønderborg før tiden i Esbjerg. På Als blev 99% af ordensreglerne overholdt og håndhævet til punkt og prikke. Nu blev autoriteterne udfordret, og reglerne anfægtet.

Mangel på dannelse

-Eleverne havde en opfattelse af, at alt var tilladt. Flere lærere af de unge og nye hoppede med på vognen. Jeg vil ikke kalde det slaphed, men der var en mangel på dannelse og opførsel, som bl.a. gav sig udtryk i, at en kvindelig elev mødte op til morgenmad i weekenden iført badekåbe og papillotter. Reglerne sagde klart, at man mødte ordentlig påklædt til måltiderne, fortæller Bjarne Hauger, som påtalte denne opførsel, og da også noterede sig støtte hos et flertal af lærerne og de øvrige elever.

Opholdsstuen lignede Jerusalem's ødelæggelse. Eleverne ønskede medindflydelse og fik det i planlægningen af undervisningen. Men ikke alle levede op til medansvaret. Det var en periode med tilvænnning for os alle. Der skulle sluges nogle kameler, og det gjorde jeg også, fortæller Bjarne Hauger.

I slutningen af 70'erne fik eleverne repræsentation i lærerrådet. Indtil da havde der været et elevråd på skolen med et mere socialt end fagligt sigte. Men de unges ønske og krav om at være medbestemmende over egne forhold sneg sig ind i alle kroge af DJI. Ordensreglernes lange forbudsliste, der bestod ved Hauger's tiltræden i 1968, skrumpede ind. Men tilbage stod forbuddet mod euforiserende stoffer samt umådeholden brug af alkohol.

-Vi fastholdt kravet om, at eleverne havde mødepligt til undervisningen. Og det husker jeg ikke som noget problem. Vi prøvede at have så få forbud som muligt. Eleverne blev behandlet som voksne, selv om de kun var 17 år og en del var tilmed utroligt barnlige. Jeg måtte trække vejret dybt, når jeg så elever bære hele ølkasser op på værelser. Men jeg accepterede det - omend med stort besvær, siger Hauger. De unge havde svært ved at finde balancen - at kende grænserne, mener den tidligere forstander.

Når man ser tilbage på alt det, der skete af samfundsmæssige ændringer i perioden, var det ingenlunde let at tilpasse os vore medbragte hævdvundne - og nogen vil påstå "konservative" holdninger til problemerne: Idræt, højskole, samvær, ansvarlighed, arbejdspligter, livsstil, ligeberettigelse, medbestemmelse o.s.v. Både elever og lærere kunne føle ændringerne i hverdagen som overvældende og knugende.

Møder, møder, møder...

-Ustandselig skulle vi tage stilling til de

nye begreber og indholdet. Debatten var tidskrævende og opslidende. Møder, møder og møder i arbejdstid og fritid, grupper, udvalg, plenum virkede til tider så krævende, at det kunne splitte alle op i større eller mindre fraktioner. Som regel endte det hele med, at nogle ting blev realiseret, mens andre måtte vente til en anden god gang.

Reaktionerne på 68'er-oprøret bølgede således frem og tilbage indenfor murene i en spændende tid i 70'erne, hvor også skolens bygninger blev flere.

I samme periode blev Dansk Idræts-Forbunds kursuscenter færdigt. Det skete i 1971, og skolen kunne anvende træningssalen, undervisningslokalerne, saunaer og testlokaler i det daglige og til kurser, når DIF ikke selv besluttede faciliteterne. Midt i 70'erne ville DIF selv købe centrets grund. Et større juridisk arbejde skulle til, inden brikkerne i 1981 faldt på plads. En forpagtningsaftale blev det foreløbige resultat, hvorefter myndighedernes godkendelser - bl.a. Landbrugsministeriets - blev indhentet i årene efter.

Bjarne Hauger havde således andre problemer at tumle med på sit forstanderbord, end de af ungdomsoprøret påførte - og endeløse diskussioner.

Ikke så længe jeg sidder i stolen...

Af og til mødte Hauger også krav om ændringer af skolens struktur. Skiftende lærergrupper kom med ønsker og ideer, men forstanderen stod på sit og svarede i efteråret 1981 direkte adspurgt om radikale ændringer:

"Ikke så længe jeg sidder i stolen, vil der ske ændringer i den fundamentale skoleopbygning med 2 semestre a 4 måneder med henholdsvis grunduddannelse og videregående uddannelse".

Da Hauger fremsatte denne klare bemærkning, var spiren til at gå på pension allerede i vækst. Han og Benthe havde nogle år forinden erhvervet ejendommen i Vestjylland. Den skulle være parrets retrætebolig, når tiden kom. Og det blev så i 1982. Da var Hauger blevet 62 år.

-Vi havde nået de mål, som vi havde sat os med skolen og fandt tidspunktet rigtigt til at pensionere os selv, fortæller Bjarne Hauger. Vi ville gå, mens der var "go" i skolen og overlade det til nye kræfter at fortsætte processen.

Ægteparret kunne med god jysk beskedenhed betegne perioden fra 68 til 82 som "ikke så ringe endda". 1400 elever havde hentet oplevelser på DJI, og ventelisterne svulmede, så skolen nogle år kunne have fyldt to hele elevhold. Andre højskoler betegnede idrætsskolernes succes med en vis misundelse, når de på fællesmøder sagde: "Nå, det er nok de riges bord".

-Tiden var med os. Vi red på en bølge af elever fra de store fødselsårge. Samtidig blev det "in" at tage på idrætshøjskole. Flere af de almindelige højskoler etablerede undervisning i idræt med lederuddannelse for at få del i dette boom, siger Bjarne Hauger.

I hans periode voksede skolens bebyggede areal fra 4200 kvadratmeter til 7200. Det voksende elevtal og kursusvæksten betød en firedobling af lærer- og medarbejderstaben, en femdobling af årsomsætningen og en tidobling af

skolens egenkapital. Det sidste godt hjulpet af inflationen.

"Slow down"-aktion fra lærerne

I den sidste del af hans forstanderperiode løb Bjarne Hauger også ind i en konflikt med lærerne omkring arbejds- og undervisningsforpligtelser. Konflikten udsprang af to dødsfald i skolens forretningsudvalg. Først døde Aage Feldt og kort efter skolens formand Vagn Mikelsen. I fire måneder kunne forstanderen ikke samle forretningsudvalget. En række arbejdsmæssige forhold lå derfor uafklarede, og lærerne indledte til sidst en "slow-down"-aktion, hvor de ikke ville medvirke i aktiviteter med direkte sammenhæng til undervisning og arbejde. Det gjaldt f.eks. aftenvagter o.l.

-Som skolens leder måtte jeg sammen med forskellige hjælpere påtage mig det arbejde, som lærerne tog afstand fra - en ubehagelig situation, som holdt sig i 1982. Jeg oplevede det ikke som en holdnings-konfrontation mellem dem og mig. Det var en konkret arbejdskonflikt, og den havde ingen betydning for min beslutning om at standse som forstander, forklarer Bjarne Hauger.

Pluk fra årskriftet 82

Arbejdskonflikt eller ikke. Der blev talt og sagt meget fra begge parter i den periode. Og at konflikten udsprang også af forskellige holdninger i ledelse og lærerstab kommer frem i årskriftet fra

1982. En af skolens lærere, Jørn Richter, skrev dengang:

"Demokratiet lever der, hvor mennesket folder sig ud og vokser, der hvor de støtter hinanden i at vokse og folde sig ud. Demokratiet dør i takt med, at rammerne for den demokratiske udfoldelse udgøres af de formelle sider i demokratiet, som gør arbejdet til en træls pligt. Da bliver demokratiet paradoksalt nok for de få. Men det er ikke nok at kende demokratiet som begreb, man må også have mulighederne for at leve det. Det betyder, at menneskers omgivelser må gøres livgivende i stedet for at fremme det hensygnende, hvor man kun lever på renommeet".

"Der hænger et vævet tæppe på DJI. På det står der: "Hvor der er vilje, er der vej". Jøsses, hvor har der været vilje, men der har åbenbart været så meget vejarbejde, for omkørselsvejene har domineret, når man troede, at nu måtte man da være på den rette vej".

Citatet fra, hvad man kan kalde den tids græsrodder, tilkendegav et ønske om udvikling. Tydeligst træder det nok frem i artiklens slutning:

"Kære DJI! Frygt ikke det langsomme fremskridt, frygt kun stilstanden. Du skulle jo nødigt være færdig med fyrre".

Bjarne Hauger havde med nytænkning i 68 bragt DJI ud af en krisetid, da han gennemførte den nye 8 måneders skoleform. Nu var der gået 13-14 år, samfundet havde udviklet sig og kravene om nye tider i skolens struktur og undervisning. Seks strukturforslag havde været

Karneval med stor opfindsomhed hører også med til skolens liv.

undervejs - uden store, synlige resultater efter lærernes opfattelse.

Bjarne Hauger betegner selv den sidste del af hans forstandertid som "ubehagelig"

8-måneders modellen klarer også 90'erne

Den tidligere forstander er ikke i tvivl om, at 8-måneders modellen, som han selv indførte, vil klare sig også i 90'erne.

-Samfundet i dag stiller store krav til de unge, når de skal uddanne sig. Gymnasiet er et vældigt ræs. Der drønes hårdt

på. Så er det dejligt med et sabbatar og er idræt den store interesse er det naturligt at søge til en idrætshøjskole og få et pusterum, mener Bjarne Hauger. Han har noteret sig, at DJI i dag har elever med en anden og mindre rebelsk indstilling til tingene end i 70'erne, og at man tillader en såkaldt elite-gruppe at opnå frihed fra undervisningen til at passe karrieren i topsport.

-Det er en kæmpevending. I min tid var der blandt elever og ikke mindst blandt lærerne nogle, som slet ikke ville kendes ved Dansk Idræts-Forbund og specialforbundenes elite-holdning, slutter Bjarne Hauger, der i dag er bosat i Kolding og noterer sig, at Den Jyske Idrætsskole også i sit 50. år bygger og udvikler sig i overensstemmelse med tendenser i tiden - også i oprørstider.

Levende skole

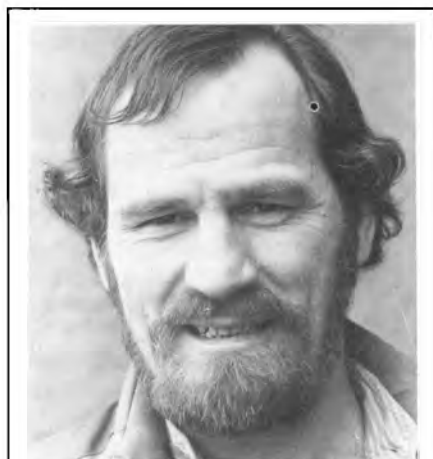
Ved jubilæumssammenkomsten 3. oktober 1967 sagde skolens daværende formand Otto Lassen:

"I forbindelse med en levende skole som Den Jyske Idrætsskole må der stadig være forbedringer, som står øverst på ønskesedlen. Jeg vil udtrykke ønsket om, at der efter den næste femogtyve-årige periode vil stå en nogenlunde nær IDEALSKOLE, som har udfyldt sin plads i dansk idræt og dansk højskoleliv på en sådan måde, at der til den tid vil stå yderligere respekt om skolens virksomhed"

-Det står enhver frit for at vurdere, om Otto Lassen's ønske er gået i opfyldelse med dette jubilæumsår, slutter Bjarne Hauger.

Mit andet hjem

Poul Gregersen: -For mig er det bare stedet. Gæstfrihed, varme og hjælpsomhed gennemsyrrer miljøet

Navn: Poul Gregersen

Født: 20.8.1943

Bopæl: Ballerup

DJI-tilknytning: Bruger af DJI siden 1964

Uddannelse: Handelsuddannet

Beskæftigelse: Konsulent i Danmarks TRIM-komité

Poul var i perioden fra 1964-73 ansat i DBU, som sekretær med ansvar for en række udvalg. Han blev DBU-instruktør i 1972 og DIF-lærer i 1974. Fra 1973 har Poul fungeret som konsulent i Danmarks TRIM-komité.

Familie, venner og kolleger kalder DJI for Poul Gregersens andet hjem. "Det er der ikke noget forkert i. Jeg er kommet der gennem 27 år. For mig er det bare **stedet**. Gæstfrihed, varme og hjælpsomhed har gennemsyret miljøet, fra jeg som ganske ung i 1964 trådte ind ad døren første gang.

Det har selvfølgelig ikke været problemfrit, men viljen og evnen til at løse problemer og konflikter har været så udtalt, at jeg hver eneste gang er taget fra Vejle glad i sindet. Og altid glædet mig til at komme tilbage igen," siger Poul Gregersen.

De første mange år, han kom på skolen, var som DBU-mand.

"Vi havde vores kaniner - medier - indkvarterede i barakker, der var stillet op mellem elevfløjen og gymnastiksalen. Det var helt klart et økonomisk spørgsmål, sammenholdt med at vi gerne ville have så mange kursister som muligt, at vi valgte denne indkvarteringsform.

Barakkerne gav ikke de optimale betingelser for, at børnene kunne få den ro og hvile, der var nødvendig for at kunne virke fysisk flere timer om dagen. Det skyldtes ikke kun støjniveauet - 26 unger i en barak - men også, at der var store utætheder i såvel taget som de tyn-
de vægge.

Den finske badstue, en bjælkehytte beliggende på den nuværende kursusfløjs parkeringsplads, var et kapitel for sig selv. Om vinteren, hvor vi hvert år havde et kursus i den første uge af januar, var det en fornøjelse i mørket at liste over til dette intime sted, hvor mange historier blev fortalt og mange problemer løst.

Et koldt vandsbassin, hvor der først skulle hugges hul i isen, var jo noget, man skulle prøve. Men ikke så mange gange. Vandet er altså koldt om vinteren.

Jomsborg - primitivt, men med stort udbytte

Vores kursister boede i elevfløjen, men når vi afholdt talenttræningslejre for juniore og ynglinge, var det som regel Jomsborg, der blev benyttet. I dag vil man nok finde dette sted for primitivt, men jeg ved, at mange af vores spillere socialt og menneskeligt har haft stort udbytte af disse fysiske rammer."

Det skiftende personale får mange rosende ord fra Poul Gregersen. Og så var der jo også "privaten".

"Personalet udstråler altid varme og hjælpsomhed. Det findes ikke bedre på

nogen skoler her i landet. Og så var der "privaten". Jeg husker de første år, hvor man med andægtighed bevægede sig ind i "privaten" efter spisningen, satte sig med en kop kaffe og en "rutebil", hvorefter forstanderen eller vagthavende lærer tog den store cigarkasse og bød rundt. Der var man betydningsfuld.

Nå, meningen var jo god nok, for netop på sådan et tidspunkt fik man talt med de andre ledere fra andre idrætsgrene og fik koordineret facilitetsønsker eller blot udvekslet tanker og ideer."

Kursusfløjen lidt fremmed - i starten

I perioden, hvor kursusfløjen kom til,

skiftede Poul Gregersen arbejde til Danmarks TRIM-komite.

"Kursusfløjen betød, at TRIM fik mulighed for at lægge kurser i vinterhalvåret, og det var helt naturligt at gøre det i Vejle. Værelserne og undervisningslokalerne samt den grønne hal var den rene luksus, men alligevel oplevede jeg de første år, at der var noget galt. Det var som om, at når man opholdt sig i Kursuscentret, var man ikke på DJI. Først når man bevægede sig fra Kursuscentret til spisesalen - eller kiosken, der blev flyttet ned ved hallen - kom man "tilbage". Der var så at sige vandtætte skodder mellem skolen og Kursuscentret.

Jeg ved ikke, hvad der var årsag og virkning, men jeg mærkede et spændt

forhold, en ikke særlig positiv stemning. Og alligevel tror jeg, at jeg grundet mit store kendskab til skolens personale fik reduceret problemet, så det ikke fik den store betydning for mine kurser. Heldigvis er forholdet ændret, så Kursuscentret nu føles som en naturlig, integreret del af DJI.

Ind imellem får jeg forslag om at flytte vores kurser østpå, men mit argument er, at vi altid føler os velkomne på DJI, og at miljøet i den grad højner udbyttet af kurserne. Så vi holder fast ved DJI.

Nu er mine børn store, og min ældste datter ønsker fortsat at komme med til Vejle hvert år. Tredje generation, mit ældste barnebarn, er også blevet kursusdeltager på DJI. Jo, det er stedet," siger Poul Gregersen.

I morskaben fødtes spiren til tolerancen

Ole Nørskov: -Tænk en gang - hele dagen besat med det, som havde givet een prædikatet "sportsidiot" i familiens og gymnasiekammeraternes øjne

Navn: Ole Nørskov

Født: 13.1.1952

Bopæl: Mårslet v/ Århus

DJI-tilknytning: Elev i 71/72

Uddannelse: Lærer

Beskæftigelse: Folkeskolelærer

Ole har på nær et enkelt år, hvor han var lærer på Færøerne, arbejdet på Mårslet skole. Oles store passioner er rockmusik og håndbold. Ole har været aktiv bl.a. som målmand på landsholdet. Han har i de sidste 8 år fungeret som træner.

“Her sad vi så, september 71, i foredragssalen og sang højt af Højskole-sangbogen, mens vi skulede til hinanden, vores familie de næste otte måneder. Havde de det mon ligesom mig - utryk, men med ungdommens kildrende nysgerrighed og forventning?

Vi, den lidt forsinkede udgave af ungdomsoprøret. Pigerne med batikkjoler og badges på den hønsestrikkede. Drengene med kæmpesvaj i bukserne - fandens, der sad stadig olie efter sidste besøg i cykelkælderens - skulderlangt hår, flettede læderarmbånd og jesus-sandaler. Men alle med den nyhervervede - i egen indbildning - ret til at sige hold kæft til sine forældre.”

Ole Nørskov lader munden løbe, mens han tager et DJI-tilbageblik. Det går ikke an at stoppe ham. Så vi lytter:

“Prægningen var allerede begyndt. Vi sang med, for man var vel positiv, og det lød faktisk helt godt. En time senere stod vi alle linet op til fotografering iklædt vores nyudleverede mørkeblå træningsdragter, 190 procent acryl, med brystemble. Alle 90 mand. Det var sgu’ noget, der gav identitet.

“Her på skolen har vi rene pige- og

drengegeange. Og husk, I kan ikke bytte værelseskammerat med andre. Få det bedste ud af det.” Tak ska’ du ha’ - han var nok i topform, ham den gamle med guldbillerne.

Nå, det med de rene gange viste sig nu hurtigt at være mere af navn end af gavn, og acrylen røg også hurtigt ind i bunden af skabet. Men alligevel voksede identiteten og hengivenheden til skolen støt og roligt i takt med de mange løbeture på Jægerstien, som snart var helt skjult af det gyldne, nedfaldne løv.

Tænk engang, hele dagen besat med det, som havde givet én prædikatet sportsidiot i familiens og gymnasiekammeraternes øjne. Hvilken herlig idioti. Her pjækkede man sgu’ ikke fra timerne. Inge Blachs ultimatum:

”Hvis du er syg, drikker du denne varme honningmælk, mens jeg ser på det” - det fik mange infirmeri-aspiranter til at omprioritere planerne for dagen.

Kammeratskabet havde gode kår. Her var masser af sagsforhold, som kunne tjene til at give det substans i stedet for form. Fester havde vi mange af. Hver fredag aften summede opholdsstuen af et leben uden lige. Fattigrøvenes para-

dis. Hos gartneren på den anden side af vejen kunne man for 15 kroner få en flaske Palanca-vin og 10 Cecil. Så var man rustet.

Hvor var vi ens. Og dog så forskellige. Caspers utrolige bornholmer-dialekt og temperament, Martins hjulben og gennemtærede Renault 4, Ibs borede 2-gears Puch, Åses overarme, Berits skræppen samt irriterende rottehaler, Palles 28 slips.

Jo, særhederne blev modtaget med kys-hånd og fik endda lang snor. De gav jo samtidig grobund for morskaben. Og i denne morskab fødtes nok spiren til den tolerance, som vi var så håbløst foruden, da vi startede.

Vores årgang var nok prototypen på den nye ungdomskaraktter, hvor parametre som medbestemmelse og automatisk protest mod autoriteter var selvfølgeligheder og en ikke ringe del af personligheden.

Elevrådsmøderne i havestuen mindede mest af alt om auktionerne på havnen i Hirtshals. Her måtte man endelig sikre sin plads i hierakiet via sine ufatteligt gode talegaver, selv om det, man talte om, ikke interesserede nogen af de tilstedeværende.

Skolebladet, dette nødvendige ungdomsrelikvie, hed passende nok Kaos. Den eneste, der kunne standse os, var den unge Ole Worm, men først når hans ansigt havde samme kulør som cola-automatens."

Ole Nørskov var, som mange andre, DJI-elev umiddelbart før seminarietiden. Men han havde faktisk været på skolen tre år tidligere:

"Jeg var håndbold-kanin og havde en pragtfuld uge. Vi boede godt 20 drenge

Drenge med strikkepinde - sådan var det bl.a., da 68'er-oprøret invaderede Den Jyske Idrætsskole med kritiske holdninger til autoriteter og krav om medbestemmelse fulgte med.

hulter til bulter i Jomsborg. På snore trukket fra køjeseng til køjeseng hang vores svedige tøj. Det lignede simpelthen en baggård i Napoli. Men vi havde det dejligt og fornemmede vist alle den specielle, positive isolation derude mellem træerne," siger Ole Nørskov.

Her er hans erindringer om sneen i 72. Og hans slutreplikker:

Musculus Gluteus Maximus som kælk en nat

"Jeg skal aldrig glemme den frostklare nat under vores sne-isolation. 25 mand kæmpede sig igennem uberørte snedri-

ver til Skihopbakken, hvor vi endelig fik brug for Glutæus Maximus. Hu-hej, hvor det gik. Den nævnte GM gjorde det ud for kælk. Tre timer senere nåede vi drivvåde, forfrosne, rødkindede og lykkelige hjem i varmen. En på flere måder ubeskrivelig oplevelse.

Jeg har jævnligt besøgt DJI siden 71/72. Og hver gang med den samme glade forventning om at skulle gense noget rart. Som at komme hjem efter en lang rejse. DJI var en meget lykkelig del af mit liv.

"Så'der fut i fejemøget," sang John Mogenssen til vores afslutningsfest, mens vi lå på madrasser og græd snot i støn-ger."

Navn: Annette Helbo Mogensen

Født: 26.5.1959

Bopæl.: Kolding

DJI-tilknytning: Elev i 79/80

Uddannelse: Lærer

Beskæftigelse: Efterskole-lærer

Annette er ansat på Koldingegnens Idrætsefterskole. Hun har bevaret tilknytningen til DJI gennem bestyrelsesarbejde i elevforeningen (nu suppleant). Hun sidder i Team DK's samarbejdsudvalg i Vejle, som har mødested på skolen. Annette har været og er meget aktiv på den idrætslige front. Hun har spillet 45 fodboldlandskampe og 40 A-landsholdskampe i håndbold. Hun er pt. aktiv på Kolding Boldklubs danmarksseriehold i fodbold og på Kolding IF's håndboldhold i 3. div. Hun sidder i DBU's trænerudvalg og er træner for JBU's U-18 hold.

Intimt samvær med respekt for hinanden

Annette Mogensen: -Der blev spoleret, bygget op - grædt og grinet - taget og givet i vort eget "lille" samfund

Fodboldpigen Annette Mogensen lærte meget på DJI, som hun kunne bruge i et senere job indenfor samme sektor, idrætsefterskolen. Men hun havde det også sjovt. Eller fedt, som det hedder på nudansk.

"Minderne vælter frem fra nogle af de bedste otte måneder i mit liv," fortæller Annette Mogensen. "Specielt klart i erindringerne står den intimitet, der var i vores samvær, og den respekt vi havde for hinanden som mennesker med såvel stærke som svage sider.

Det er ingen hemmelighed, at højskolen er en afspejling af samfundet, med de til enhver tid fremherskende normer, og vores elevhold var da heller ingen undtagelse. Vi levede som én stor familie og skabte vores eget samfund, hvor der blev spoleret og bygget op, grinet og grædt, taget og givet.

Jeg nød det i fulde drag, og i dag nyder jeg stadigvæk godt af både minderne og de venskaber, der blev knyttet. Alt mellem himmel og jord blev vendt og drejet, og specielt skolens lærere og undervisningen blev diskuteret ved enhver lejlighed.

Der var dog to af de forhold, vi blev udsat for, som kunne få sindene ekstra meget i kog - to forhold, som midt i fremsynethedens, frigørelsens og kønsintegrationens mekka virkede noget malplacerede, og som jeg her vil fortælle om:

Hver onsdag skulle de gamle kønsidealet holdes i hævd, og ikke et øje var tørt, når drengene begav sig mod gymnastiksalen og vi piger mod træningssalen iført et til lejligheden passende dress.

Hos drengene blev diverse redskaber slæbt frem. Nu skulle de mange drengeskroppe styrkes og spændstiggøres, så de senere med velproportionerede former kunne vinde pigernes gunst. Der blev knoklet og svedt - og hvilket resultat.

Ynde på rokokoben og i lærredssko

Hos pigerne blev de mest yndefulde bevægelser og små lette trin indøvet, og det uanset om man var iført klædelig tricot, eller man - som jeg - var et af de

håbløse tilfælde, der havde skruet sine veldrejede rokokoben ned i et par håndboldshorts og iført sig et par store, tunge lærredssko.

Uha, hvor var vi dog yndige. Og så eftertragtet var det at se os svæve henover gulvet, at nogle af drengene af og til undlod at møde op til den sveddrypende kropstræning og i stedet valgte at gemme sig bag redskaberne i træningssalen for at nyde synet af de bedårende nymfer. Det var showtime!

Det andet tilfælde, som jeg også husker tydeligt, var i forbindelse med valg af hoved- og bifag blandt idrætsvalgfagene. Jeg havde ligesom alle andre glædet mig til at komme i gang med mine fag, der naturligvis skulle vælges efter interesse, men nok også lidt efter, hvem af lærerne, der skulle have fagene.

De forskellige tilbud blev slået op på opslagstavlen efter en forudgående introduktion, men af uforklarlige årsager var der på tværs af alle andre informationer om blandt andet kønsintegreerede hold sket det, at én af lærerne havde "håndbold-dreng".

Vild jubel hos de "stræbsomme" drenge og stor forargelse hos størstedelen af de resterende, og specielt hos os piger sporedes en vis foragt for den "Guldfar" - det blev han kaldt af sine "disciple" - som tillod sig at stille spørgsmålstejn ved værdien af at undervise os.

Ak ja, sådan er der jo så meget," siger Annette Mogensen, elev fra 79/80.

Marie tog mig med småkagedåsen

Torkild Holst troede, han blev sendt hjem efter episoden - men han blev - endda i hele syv år i "centrum af dansk idrætsliv"

Torkild Holst havde bestemt sig for otte måneder som elev på DJI. Da han mødte frem i september 1973, med kufferten fuld af forventninger, anede han ikke, at der ville blive koblet otte år som DJI-medarbejder på.

"I 1981 fik jeg tilbudt et job på Ungdomshøjskolen i Egå, hvor jeg fik muligheder for at deltage i undervisningen. Det var nye udfordringer, som jeg sagde ja til.

Men jeg vil gerne indrømme, at jeg har savnet DJI meget, især de tilbagevendende kurser og instruktører, men også fornemmelsen af at være i centrum af dansk idrætsliv, sådan som skolen er. Det har været en stor og dejlig oplevelse at vende tilbage og opleve skolen som kursist og se det hele fra den synsvinkel," siger Thorkild Holst.

Han var 23 år og udlært tømrer, da han så skolen for første gang.

"Hvor blev jeg skuffet, da jeg så mit værelse - nr.52. Det så meget brugt ud, men det var ikke det værste. At jeg skulle bo sammen med en amerikaner, der bestemt ikke forstod sig på vendebomål, var næsten ikke til at bære.

Men det gik godt altsammen. Vi var 52 piger og 42 drenge, som fandt sammen i

et herligt kammeratskab. I en uge havde skolen besøg af den svenske gymnastikpædagog Monica Bechmann, meget inspirerende og charmerende, men forestil dig os kluttede boldspillere i stor tunge sko til hendes yndefulde og smukke øvelser. Det må have været et kosteligt syn.

Jeg husker også en fællestime med Jens Jørgen Thorsen, en sand provokatør, som kunne bringe sindene i kog. Evald Krog fra Muskelsvindfonden gjorde også et stærkt indtryk på mig, men på helt andre præmisser.

Vi havde også en ugentlig svømmelektion, som foregik i Idrættens Hus. Det var rart at komme afsted, men det hele fik en brat ende, da energikrisen for alvor satte ind. Svømmehallen blev lukket, og der blev også lukket for det varme vand på vores værelser. Vi oplevede også de bil-frie søndage - tænk at gå midt på Horsensvej uden en bil.

Sidste hold med stuepiger

Jeg tror forresten, vi var det sidste elevhold, der fik gjort rent på værelserne af

Navn: Torkild Holst
 Født: 12.8.1950
 Bopæl: Egå
 DJI-tilknytning: Elev i 73/74
 Uddannelse: Tømrer
 Beskæftigelse: Pedel
 Efter elevtiden blev Torkild ansat som pedel på DJI, en stilling han bestred indtil 1981. Siden da har Torkild fungeret som pedel på Egå Ungdomshøjskole.

stuepiger. Det var en ren svir. Der manglede vel kun, at vi fik serveret morgenmad på sengen.

I årene derefter begyndte krisen for alvor at kradse, og eleverne blev draget mere ind i det praktiske med hensyn til rengøring,” fortæller Torkild Holst.

En skønne dag lokkede en dåse småkager den gæve nordjyde i uføre. Da troede han, at skoleopholdet var forbi.

“Ja, vi var blevet sendt ind på lærerværelset for at lave gruppearbejde, og jeg vidste, at der var dejlige småkager i skabet. Men lige, da jeg havde fået låget af dåsen, stod Marie i døren. Så var det gruppearbejde forbi, og jeg rystede i bukserne og tænkte, at jeg nok blev sendt tilbage til Vendsyssel. Men jeg hørte aldrig noget for det - tak, Marie.

Episoden kom åbenbart ikke videre, for da skolen stod og manglede en praktisk medarbejder, spurgte Knud Thomassen mig, om jeg kunne blive en månedstid og hjælpe til. Jeg var stolt over tilliden, og det blev til syv dejlige år som pedel på DJI.

Et af mine første gøremål var at afmontere samtlige persienser. Det var skateme’ et stort arbejde, men det gav lys på værelserne. Jeg var mig naturligvis også bevidst, at skolen jo da også arbejdede for folkeoplysningen,” smiler Torkild Holst.

Søgningen til DJI tog til, Flere kursistværelser i stueetagen blev inddraget til elevværelser, og skolen nærmede sig de 100 elever.

“Der blev bygget to-tre nye klasseværelser på gangen ved idrætshallen til aflastning for den gamle hovedbygning, ligesom kravene til boligstandarden blev højere. Som følge heraf blev der så

bygget et dobbelthus ved siden af højbanen ud mod Ørnebjergvej, og her kom jeg til at bo i en af de nye lejligheder i et par år.

Skolens køkken var efterhånden forældet og nedslidt, og endelig kom vi foran i statens byggekø. Det blev starten til nogle kaotiske måneder med hamren og banken og uanede mængder af støv overalt.

Imens blev maden fremstillet i en skurvogn placeret ud for spisesalen. Belønningen var et stort, lyst og funktionelt køkken samt depoter med gode adgangsforhold. Et andet stort og dyrt projekt var udskiftningen af gulvet i idrætshallen, hvor et nedslidt fyrretræsgulv blev udskiftet med et nyt, flot gulv af bøgetræ.

Det var en spændende tid. Jeg er glad for, at jeg måtte være med. Jeg ser tilbage på både elevtiden og pedeltiden på DJI med stor glæde,” slutter Torkild Holst.

82 - 92 Hvad med velfærden?

“Det går ufatteligt godt”, - ikke alle var lige enige

Livet i Danmark

Politisk blev det et specielt ti-år. Kun i 11 ud af de foregående 58 år havde ledelsen af landet været ikke-socialdemokratisk. I denne periode regerede det borgerlige Danmark med Poul Schlüter som leder for skiftende borgerlige regeringer.

Privatiseringsudvalg blev nedsat, de offentlige udgifter skulle nedsættes. A-kraft blev opgivet i DK.

Vandmiljøplanen blev vedtaget. Der blev truffet beslutning om storebæltsforbindelsen.

Politikernes troværdighed led nogle alvorlige knæk, da en hel del danske regler og love blev underkendt i EF.

Unions-aftale i EF's rammer blev vedtaget i folketinget, men forkastet ved folkeafstemning.

Den nye generation gjorde for alvor "oprør" mod 68-generationen. Nu var der øgede krav til autoritet, tryghed, sikkerhed og disciplin hos lærerne fra de unge universitetsstuderende. Der opstod krav om uddannelse og arbejde blandt de unge. Ungdomsarbejdsløshed og adgangsbegrænsning gjorde livet uoverskueligt for de unge. Fattig-firser-

ne holdt deres indtog. De unge kunne komme på pension som 18-årige.

De unge, de gamle, de fremmede og de ufaglærte kvinder mærkede i høj grad, at samfundet måtte sætte tæring efter næring. Det blev til små lønfremgange ved overenskomstforhandlingerne og begrænsninger på det sociale område.

90% af alle kvinder var på/stod til rådighed for arbejdsmarkedet. Kvindefrigørelsen havde nået meget, men stadig lå hovedparten af byrderne i hjemmet hos kvinderne. Rigtigt mange af dem var iøvrigt alene med deres børn.

Befolkningen blev "gammel", befolkningstilvæksten var negativ.

Klassesamfundet blev til en vis grad genindført. Guld-flipperne på børsen og yuppierne, for hvem alt lykkes og BZ'ere, kulørte klatter, grønjakker for hvem meget lidt blev gjort, var polerne. Også gæstearbejdere og flygtninge stod for skud. Rascismens grimme ansigt stak for alvor frem.

Miljø-problemer blev for alvor synlige. Atomaffald, forurenede byggegrunde, næringsholdigt vand osv. vil give store problemer i fremtiden.

Satellitkommunikation myriader af TV-kanaler, EDB for alle, kosmetiske-ope-

rationer og elektroniske penge var tidens velsignelser.

På kultur-fronten fik de brede kulturelle udtryk stor medvind. Sport blev en yndet fritidsbeskæftigelse, med modefænomener som work-out, body-building og aerobic som dominerende former.

Idrætten var blevet kommerciel. Dansk fodbold skabte eufori ved deltagelse i EM- og VM-slutrunder. Danskerne samledes i heltedyrkelse af den danske dynamit.

70'ernes kvindebøger blev i 80'erne afløst af biografier om store og spændende folk..

Danske film havde et stort ti-år med flere gyldne palmer og Oskars.

Verden omkring os

83: Lech Walesa blev tildelt Nobels fredspris. USA invaderede Grenada.

84: Indira Ghandi blev myrdet af sin sikkerhedsvagt!

85: Gorbatsjov blev indsat som generalsekretær for det kommunistiske parti i Sovjet.

86: Oluf Palme myrdedes på gaden i Stockholm. Portugal og Spanien kom i EF. Tjernobyli-katastrofen sendte radioaktive skyer ud over Europa.

87: Sovjet og USA indgik aftale om tilbagetrækning af atom-våben fra Europa.

88: Gorbatjov besatte dobbeltembede som general-sekretær og præsident i Sovjet.

89: Sovjet trak sig ud af Afghanistan. Revolution i Østeuropa. De kommunistiske regimer afskaffedes og Berlinmuren blev fjernet.

90: De to Tysklunde genforenedes. Irak erobrede Kuwait.

91: USA og allierede styrker befriede Kuwait. Statskup mod svækket Gorbatjov mislykkedes. Sovjet blev opløst og erstattedes af Statsforbundet af Uafhængige Stater.

Borgerkrig i Jugoslavien, som er under opløsning. Borgerkrig i flere tidligere sovjet-republikker.

Holdgymnastikken er altid blevet plejet og dyrket på skolen - ligesom folkedansen har været en naturlig del af undervisningen.

“Der er danset nok på denne skole denne vinter”

Tage Benjaminsen har haft fire “møder” med Den jyske Idrætsskole lige fra puritanismens dage via ungdomsoprør med forsinkelse og til at være forstander for en splittet lærerkreds

Som elev i 1959 oplevede han Den Jyske Idrætsskole fra den puritanske side. Efter en fransk visit udlånt fra seminariet i 1964 tilbage som ud-dannet lærer fra 1966 til 72 sneg ungdomsoprøret sig ind med flere års forsinkelse, og som forstander i perioden 1982-84 stod han i centrum af en skarp debat mellem en splittet lærerkreds. Tage Benjaminsen - i dag forstander på Sundhedshøjskolen i Skagen - har således haft sine fire “møder med den jyske”.

-Vi indordnede os totalt. Svend Aage's ord var lov. Der var ikke antydningen af et ungdomsoprør. Og vi accepterede det.

Så kontant betegner Tage Benjaminsen sit første møde i 1959-60. Kønnene var adskilt, og aftenurenes kissemisseri i skoven blev søgt hemmeligholdt ved, at parrene skildtes og kom hjem enkeltvis til hoveddøren.

Dansen på højskolen stod Signe Troelsen for - og det var folkedans. The Beatles, “Twist and Shout” og de hårde rytmer bag Mick Jagger's hæse røst i The Rolling Stones foregik “ude i samfundet”.

-En lørdag i perioden havde vi dog

besøg af en danselærer fra Svendborg. Det var så spændende, at jeg og en kammerat dristede os op i privaten hos Svend Aage. Vi ville spørge, om vi ikke kunne få lidt mere af det i vinterens løb. Jeg nåede 1 meter ind ad døren for at blive sendt retur ned ad trappen med bemærkningen:

“Der er danset nok på denne skole denne vinter”.

Den var ikke gået i dag. Da ville eleverne have bedt om en forklaring. Det var i øvrigt den eneste gang, jeg var oppe i privaten under opholdet, fortæller Tage Benjaminsen, der delte skæbne med en af denne bogs redaktører Ib Pilegaard - elev på samme hold.

Kom på cykel med kuffert

“Du skal nord ud af byen”. Sådant blev Tage vejledt af en vejleder, da han i november 1959 spurgte om vej til Den jyske Idrætsskole på cykel med kufferten bag på. Op af Roms hule og videre ad Nørremarksvej dukkede højskolen op med den ældre hovedbygning og helt nye bygninger med idrætshal, gymnastiksal, elevfløj, spise- og foredrags-sal. Tidssvarende!

-Det var mit første møde og nok det, der har haft størst betydning for mit senere virke. 50 elever, hvoraf jeg stadig har forbindelse med flere af dem - venner for livet!, fortæller Tage Benjaminsen.

Svend Aage Thomsen, Tage Søgaard, Signe Troelsen, Ellen Hess, Erik Brygmann, Helge Steenkjær, Victor Nielsen. Personligheder som hver især påvirkede Tage Benjaminsen til en løbebane i højskolens miljø.

I 60'erne var der stadig lærermangel i det danske samfund. Det betød, at seminarie-eleverne blev sendt på græs i et halvt år midt i studietiden. Tage Benjaminsen fik lov at komme til Vejle hos Aksel Bjerregaard og Tage Søgaard. 15. januar-1. august 1964 blev det andet store møde med skolen. Han betegner det som et privilegium at få lov at undervise jævnaldrende og ældre elever sammen med kolleger som Astrid Hartvig og Flemming Blach.

Farvel til landsbrugssamfundet

To år efter i 1966 vendte han tilbage som lærer og til en epoke, hvor Den

Jyske Idrætsskole måtte bryde op og tilpasse sig. Det var en tid, da holdninger stødte sammen. Meningsforskellene skabte en intern uro og førte siden til et forstandskifte.

-Skolen stod tidsmæssigt midt i et skiftetested. Landbrugssamfundet havde bevirket en struktur, hvor pigerne var på 3 måneders sommerkursus, mens karlene deltog på 5 måneders vinterkursus. Holdene blev mindre og mindre, og samfundets udviklingen krævede en ændring af skolens struktur, siger Tage Benjaminsen.

Sammen med Flemming Blach og Signe Troelsen ønskede Tage Benjaminsen en ændring til 8 måneders kurser med fifty-fifty af piger og drenge. Bjarne Hauger blev forstander i 1968 og fik frie hænder til at skabe en ny skole og kom selv med ideen om et sammenhængende, længerevarende forløb. Det er reelt skolens nuværende struktur med vægt på en uddannelse af ledere til foreningslivet.

-Hauger oplevede det nok som om, at vi var modstandere. Det var vi nu ikke. Han kom med et erfaringsgrundlag fra skolen i Sønderborg, og han referede hele tiden til, at "sådan gjorde man i Sønderborg". Det kunne vi ikke helt kapere. Men sådan er vi nok alle. Vi bygger på vort erfaringsgrundlag fra tidligere jobs, siger Tage Benjaminsen.

Konstruktivt elevråd

Den jyske Idrætsskole fik tilpasset sin struktur til en ny tid og fornyet fremgang med store hold og kursusvirksomhed blev resultatet i en periode, hvor ungdomsoprøret slog igennem.

"68'er"-generationen røg fredspiben og råbte på kærlighed, fred og respekt for hinanden.

-Ungdomsoprøret i 68 kom først til højskolen 2-3 år efter. Sådan er det nok generelt. Højskolen er i sig selv så

intens en oplevelse. Først i 70-71 kom elevrådet - og dermed ungdomsoprørets demokrati ind på skolen som mere formel institution.

-Vi accepterede det. Dog blev de mere kontroversielle emner - som f.eks. elev-

sager - aldrig drøftet i elevrepræsentantens påhør. Jeg oplevede eleverne som særdeles konstruktive. Ungdomsoprøret kom jo lidt forsinket, og repræsentanterne kendte systemet fra gymnasierne, mener Tage Benjaminsen.

Også kærligheden havde bedre vilkår. Nu måtte den vises i fuld åbenhed. Pige og dreng hånd i hånd på aftentur og i pauser på skolen - en forløber for, at indkvarteringen også midt i 70'erne blev dør om dør og ikke på hver sin etage.

Dengang i 60'erne og først i 70'erne lokkede de spændende jobs rundt i landet. Lærerne cirkulerede og skabte på den måde en fornyelse. Tage Benjaminsen drog af i 1972 fristet af en stilling på seminarieret i Esbjerg. Ti år stod han foran sit 4. møde med DJI.

Han afløste Bjarne Hauger på posten som forstander - med bestyrelsens og DIF's store opbakning.

Selv musikken var den samme efter 10 år

-Skolen var i god gænge - omend dele af lærergruppen virkede "forstenede", siger Tage Benjaminsen og uddyber. Jeg følte egentlig at være kommet tilbage på en skole, der havde stået stille i ti år. Der manglede fornyelse. Jeg fornemmede det næsten som selv musikken til opvarmningsøvelserne var forblevet den samme.

Tage Benjaminsen skulle være leder for personer, som han under Bjarne Hauger havde haft det bedste kollegiale forhold til. Det blev ikke nemt.

-Jeg følte tre grupper. Een, der var i

opposition til mig, en midtergruppe, der svingede fra sag til sag og så en ung generation, der ville fornyelse som jeg selv, forklarer Tage Benjaminsen. Men udadtil fungerede skolen. Kursusvirksomheden var i god vækst, og økonomien i fremgang.

Han forsøgte med en tredeling af aktiviteterne - en fornyelse, som Tage Benjaminsen mener "lykkedes mere eller mindre godt afhængig af engagement". Alligevel valgte han to år senere at modtage budet om at blive forstander på Sundhedshøjskolen i Skagen. Her kunne han bygge en ny skole op på egne ideer - og uden besværlig opposition.

-Det var ubehageligt med splid i lærergruppen. Holdningsforskellene var voldsomme. Jeg finder det fatalt, når halvdelen af et lærerkorps til at undervise unge på 20-21-22 år selv kunne være bedsteforældre til eleverne, siger Tage Benjaminsen.

Cirkulationen, der blev væk

Forklaringen på problemet finder han i den naturlige indskrænkning af jobmulighederne. Fra de mange muligheds 70'ere var det danske samfund kommet ind i stagnationen - fattigfirserne.

-Cirkulationen og dermed fornyelsen i højskolen var forsvundet. Man viste, hvad man havde og turde ikke vove et spring til noget nyt. De få nye, der kom til, havde ikke gennemslagskraft for nye ideer og løb sig frustrationer til.

Tage Benjaminsen skuer dog fra sin position højt mod nord ned på skolen ved Vejle Fjord med stor respekt. Og

skal han se lidt længere ud end de første 50 år, ser han en skole, der igen skal forny sig - tilpasses en ny tid.

-Oprydningen er begyndt. Men DJI bliver tvunget til at veksle mere - arbejde med kortere moduler til eleverne f.eks. 4-6-8 måneder, hvor de kan springe af og på. De unge i dag springer ud og ind af ting og kan så lige nappe en tur på højskole i en pause mellem to jobmuligheder, mener den tidligere forstander.

Kortere moduler og unge projektmagere

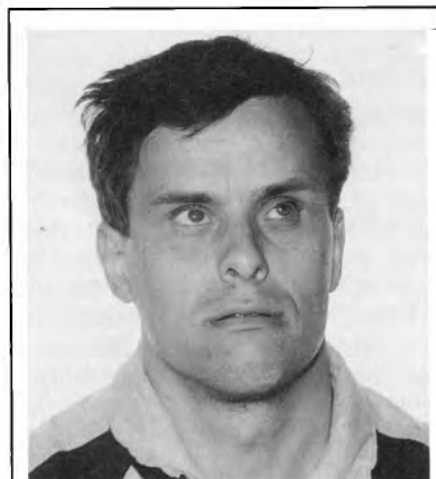
Vi vil som lærere gerne bygge op gennem en længere periode som de 8 måneder. Men vi må erkende, at de unge er mere opsplittede. Vi kan dog også sagtens give dem en god oplevelse i kortere moduler. I fritidssamfundet, som det tegner sig for mig, tror jeg, at DJI skal uddanne unge til projekter i idrætsforeningerne.

De skal have en kompetance med ud, så de kan virke som igangsættere og administratorer til aflastning af den ulønnede leder i foreningslivet. I gamle dage uddannede vi eleverne til delingsførere. I dag skal de have et grundlag for at optræde som projektmagere til en timeløn. Det bliver der brug for, slutter Tage Benjaminsen, som føler sig overbevist om, at Den Jyske Idrætsskole også består med respekt om endnu 50 år. Når blot fornyelsen får lov at slå igennem - om end med 2-3 års forsinkelse som ved ungdomsoprøret.

-Det ydre er et arkitektonisk sammenrod, men det er det indre, der tæller - OG DET ER GODT!

De otte måneder fløj bare af sted

Niels Burgaard: -På DJI fik jeg masser af selvtillid i en skøn atmosfære

Navn: Niels Burgård

Bopæl: Herlev

DJI-tilknytning: Elev i 84/85

Uddannelse: Automekaniker

Beskæftigelse: Studerende

Efter opholdet på DJI, tog Niels 9. og 10. klasse samt HF på blindeinstituttet. Niels er på forsøgsbasis begyndt at læse idræt på Danmarks Højskole for Legemsøvelser. Det er første gang synshandicappede er taget ind der. Niels er aktiv inden for goalball, atletik og skiløb.

Dansk Blindesamfunds medlemsblad gav Niels Burgaard ideen til et ophold på DJI.

"I en notits stod, at DJI manglede to blinde eller svagtseende til en handicap-uge på skolen. Jeg meldte mig og var heldig. Og efter den uge var jeg ikke i tvivl om, hvor jeg gerne ville på idrætshøjskole, hvis det kunne lade sig gøre," fortæller Niels Burgaard, årgang 1984/85.

Det kunne realiseres. På næste DJI-hold skulle der være seks handicappede. Niels Burgaard blev den ene af dem.

"Planen var, at der skulle være to døve elever, to i kørestol, en blind og en svagtseende, men de to døve dukkede aldrig op.

Vi andre havde til gengæld en stor og positiv oplevelse. De otte måneder fløj bare afsted. Der var en god atmosfære, fine faciliteter og lærere med stor erfaring, så det var alle tiders.

Det er måske lidt flovt, men før efteråret 1983 vidste jeg faktisk ikke, at der var noget, som hed DJI. Jeg var nyblind og gik på et kursus på Blindeinstituttet i København for at lære at klare mig og leve med mit handicap.

På et tidspunkt begyndte jeg at orientere mig om mulighederne for at komme på

idrætshøjskole. De skoler, jeg tog kontakt med, var ikke positive på grund af mit handicap. Men så læste jeg notitsen i medlemsbladet.

Hvad vil en blind på idrætshøjskole?

Nu kan man med god grund spørge, hvad en blind vil på en idrætshøjskole, når der for eksempel er boldspil? Selvfølgelig er der begrænsninger i, hvad man kan foretage sig, men jeg følte det som et mindre problem i forhold til det, som jeg kunne deltage i. Jeg var med til atletik, spring- og redskabsgymnastik, svømning og skitur til Norge, og det gik fint, når jeg blot fik en hjælpende hånd. De otte måneder gjorde, at jeg fik troen på mig selv tilbage. Forinden var jeg usikker efter et års ophold på Blindeinstituttet sammen med lutter blinde eller svagtseende. Men på DJI fik jeg masser af selvtillid, og det skyldes først og fremmest de dejlige elever, man var sammen med, og de dygtige lærere samt de frie forhold, som tilsammen gav en fantastisk skøn atmosfære. Hvor er det godt, jeg lærte DJI at kende," siger Niels Burgaard.

Jeg har kun gode minder fra den vinter

John Jakobsen - landsholdsspiller i håndbold - ændrede personlighed under opholdet 90/91 - det siger folk, der kender mig

Langskytte, 2,03 meter og 106 kilo. Og i besiddelse af landets hårdeste skud. Så ved alle, i hvert fald håndbold-elskere, at der er tale om John Jakobsen, sønderjyden fra håndboldlandsholdet. Han var elev på DJI i vinteren 90/91.

“Der blev lavet en aftale mellem den daværende landstræner Anders Dahl-Nielsen og forstander Ole Worm, så jeg havde frihed til al den håndbold, jeg skulle spille.

På grund af en landsholdstur kom jeg en uge senere end de andre på holdet, og det var knap så spændende. Men især Hans Lauge hjalp mig, så jeg hurtigt fandt mig til rette. Hele lærerstaben fungerede godt sammen med os elever, og jeg har kun gode minder fra den vinter.

Folk, der kender mig, siger jeg ændrede mig, at jeg blev mere social, mere åben og mere forstående overfor andre mennesker. Jeg kan ikke selv bedømme, om det er rigtigt, men jeg tror det. Jeg har stadigvæk kontakt med mange fra holdet, og min vennekreds har skiftet udseende. Nu kommer jeg næsten aldrig hjem til Tinglev mere, for jeg har gode venner fra DJI overalt i landet,” siger John Jakobsen.

Efter skoletiden, hvor han repræsenterede Ribe HK, flyttede han til Kolding, hvor det dog kun blev til en enkelt sæson for den 28-årige langskytte med 64 landskampe.

Længe før John Jakobsen kom på skolen, hørte markhåndbold til de almindelige boldspil.

Navn: Ingrid Lauridsen

Født: 5.3.1960

Bopæl: Varde

DJI-tilknytning: Elev i 84/85

Uddannelse: Lærer

Beskæftigelse: Handicapidrætsskolekonsulent i Ribe Amt.

Ingrid er kørestolsracer på eliteplan. Hun har været med ved handicap-OL i 1980 - 1984 - 1988 og forventer at deltage i Barcelona i år. Ingrid har arbejdet for Dansk Handicap Idrætsforbund i en del år. Hun er ansat af DHIF og Ribe amt i sin nuværende stilling og har tidligere arbejdet i folkeskolen og på Onsild Idrætsefterskole.

Tænk at vi kunne lege så meget alvorligt

Ingrid Lauridsen: -Jeg lærte at forstå, hvor vigtigt det er, at idræt også er sjovt

Legen i idrætten. Det er kodeordene for Ingrid Lauridsen fra 84/85-holdet.

“Vi fik mulighed for at kunne lege, uden at det blev betragtet som barnligt eller uformuftigt. Leg er for mig sjov, alvor, bevægelse og udfordring til både krop og ånd. Altså findes leg også i alle former for idræt.

Jeg tror, vi bliver mere hele mennesker af at dyrke idræt, hvis vi sikrer, at alle elementer fra legen indgår i idrætten. Jeg tror også, at legen i idrætten er det, der kan drive mennesker til at dyrke idræt på eliteplan i mange år,” siger Ingrid Lauridsen.

Da hun i 1980 skulle starte på lærerseminariet, fravalgte hun idræt på grunduddannelsen. Dels fordi hun som kørestolsbruger ikke kunne forestille sig selv som idrætslærer. Dels fordi hun allerede på det tidspunkt var i gang med en karriere på eliteplan i kørestolsrace, og hun ville på ingen måde blande arbejde og fritidsinteresse sammen.

I løbet af studietiden fortrød hun. Og DJI hjalp hende videre.

“Jeg vidste præcist, hvad jeg ville med opholdet. Jeg skulle have atletik som første idrætsfag, for nu skulle jeg ud og

gøre andre handicappede til eliteracere. Selvfølgelig kunne jeg kombinere det at være træner med min egen fortsatte race-karriere. Jeg havde alligevel ikke kunnet holde op med at køre på eliteplan. Nu gik det jo lige så godt.

På DJI ville jeg stadig kunne holde mig i form. Der ville helt sikkert blive tid og energi til at passe min træning. Lærerne på skolen havde ganske vist prøvet at overbevise mig om noget andet. DJI var ikke et sted, hvor man blot kunne pleje egne interesser. Skolen var ikke et udlækningssted for eliteidrætsudøvere. Det forventedes, at eleverne gik 110 procent ind i fællesskabet og i det, skolen præsenterede for dem.

Alt det kunne jeg selvfølgelig godt love og også mene at holde. Jeg var vant til at blæse og have mel i munden.

En helt ny idrætsverden åbnede sig

Men på et tidligt tidspunkt lod jeg mig lokke med af fællesskabet. Jeg blev grebet af lærernes iver, når de prøvede at

-En helt ny idrætsverden åbnede sig for mig. Tænk at man kunne lege så meget alvorligt i idræt, siger Ingrid Lauridsen.

bibringe os legen i idrætten. Det var en helt ny idrætsverden, der åbnede sig for mig. Tænk, at man kunne lege så meget og alligevel være alvorlig i idrætten. At man kunne ændre på regler, vi ellers alle kender, og alligevel få supergode oplevelser ud af det.

Jeg lærte at forstå, hvor vigtigt det er, at idræt også er sjovt. Det gælder både for motionisten og for den professionelle. Hvis idræt kun er surt slid, mangler den indre motivation, som får en til at fortsætte. For at idræt er sjovt, skal man som udøver føle, at man slår til i sammenhængen. Øvelser og regler må ikke

overstige ens kapacitet. Det skal være muligt at forenkle i indlæringsfasen.

Hvis man første gang, man skal prøve basketball, får alle regler at vide, er spillet dømt til at mislykkes. Alle har så travlt med at se efter, om modstanderen overholder reglerne, at de ikke selv får spillet til at glide.

Driblinger til reggae-rytmer

Vi lærte at blande elementer fra forskellige idrætsgrene. Hvorfor er det kun i gymnastik, man kan kombinere boldbe-

handling og musik? Hvorfor ikke prøve i basketball? Det gjorde vi så. Dribblede rundt til fede reggae-rytmer.

Hvem siger en bordtennisbold ikke kan bruges som basketball, og kurvene ikke kan være en skål vand? Ingen. Så derfor brugte et par af eleverne de ting, da de i linieperioden præsenterede os andre på basketholdet for "krabbe-basket."

Jeg lærte, at det er vigtigere at kunne give folk en masse gode oplevelser med idræt end at rekruttere udøvere til eliten. Som træner og instruktør har man ikke kun til opgave at gøre de gode endnu bedre," siger Ingrid Lauridsen.

Det var bare fedt, simpelthen

Conny Hamann - landsholdsspiller i håndbold: -Egentlig er det først bagefter, man finder ud af, hvor meget det gav

“Friluftsliv med Ingebjørg, det var bare sagen. Vippe afsted i en kano på Gudenåen, sove i den fri natur og komme hinanden ved, så det kunne mærkes. Jeg kan savne de timer, når jeg kommer til at kaste tankerne tilbage til min tid på Den Jyske...”

Conny Hamann, kendt håndboldpige fra superklubben GOG i det sydfynske, kaster med præcision en buket verbale roser til Ingebjørg Sandøy - og mindes i øvrigt sit vinterophold på DJI 89/90 med stor glæde.

“Det var bare fedt, simpelt hen. Der skete så meget, og udbyttet var så stort. Egentlig er det først bagefter, man finder ud af, hvor meget det gav.

Men det var også dygtige lærerkræfter, vi var sammen med. Carsten Rasmussen, Jørn Richter og Hans Lauge - og så herlige Ingebjørg.”

Conny Hamann havde kun været på skolen i to dage, før hun rejste med U-holdet til VM i Nigeria i 14 dage,

“Nogle uger senere blev jeg inviteret med til A-landsholdets fællestøtning, men det kunne jeg ikke få frihed til. Det var før, skolen oprettede en elitegruppe,” siger Conny Hamann.

Hun er 22 år og har spillet 24 A-landskampe samt 24 på U-landsholdet. Håndbold er et fast punkt på dagspro-

Ingebjørg Sandøy - midt i billedet med blæst i håret - har givet bl.a. Conny Hamann naturoplevelser til søs. Her overværer hun navngivningen af en af skolens både.

grammet i Gudme-hjemmet, som hun deler med en anden GOG-topspiller, Rene Boeriths. De mødte hinanden ved et håndboldstævne i Kolding.

Conny Hamann stammer fra Felsted ved Aabenrå, og hendes DJI-tid faldt naturligt sammen med et klubsifte til Horsens HK i sæsonen 89/90.

Eleverne skal lære “at tænke med hjertet”

DJI skal altid eksperimentere med krop og sjæl, opdrage, udvikle og udfordre, og på den måde understrege sin berettigelse som folkehøjskole med idræt som hovedinteresse, mener Inger Engberg

Navn: Inger Engberg
Født: 29.10.1923
Bopæl: Brøndby
DJI-tilknytning: Bestyrelsesmedlem (78-83) og -formand (83-).
Uddannelse: Kontorassistent.
Beskæftigelse: Hjemmegående husmor

Hjemmegående husmor er lidt af en tilsnigelse, når man ser Ingers aktivitetsliste.

Hun er/har været aktiv inden for idræt, spejderbevægelsen, socialvæsen og politik. I flæng kan nævnes: Aktiv leder inden for KFUM-idrætten siden 1941, formand for forbundet fra 60-70 (første kvindelige leder for et landsforbund). Medlem af DIF's bestyrelse fra 60-79 (første kvinde i DIF's bestyrelse), 71-79 medlem af DIF's forretningsudvalg (som første kvinde). Fra 79 til 91 medlem af DIF's ordens- og amatørudvalg (også som første kvinde). Inger har fået KFUM's og DIF's hæderstegn i guld

Inger er formand for børnesagens fællesråd (siden 1980) og er som sådan blevet udnævnt til ridder af Dannebrog i 1992.

Fra 1970-78 sad Inger i byrådet i Brøndby kommune.

Den Jyske Idrætsskole skal have mod til at ville noget. Den skal opdrage, udvikle og udfordre - også sine omgivelser og elever. Lidt paradoksalt skal DJI lære eleverne "at tænke med hjertet"! Orde- ne er Inger Engberg's. Som medlem af skolens bestyrelse siden 1978 og formand siden 1983 har hun en vægtig baggrund for at tænke visionært, når skolen træder ind i det næste halve århundrede af sin levetid.

-Den Jyske Idrætsskole er en folkehøjskole med idræt som hovedinteresse. Ideen med skolen kan sammenfattes i ordet "højskoleliv". Og der er liv i DJI - der er livskraft, fastslår skolens formand.

Og det kan Inger Engberg føre beviser for. Tilgangen af elever vokser og i jubilæumsåret fortsætter udbygningen af skolens lokaliteter. Som så ofte før søger den at tilpasse sig - at leve i tiden. Samtidig oplever skolen et boom på kursus-siden - ikke mindst på DJI's egne korte kurser.

Altid fuldt hus

-Elevtallet er nu 128 elever. Højskolen har altid kunnet samle fuldt hus - i hvert fald i den tid jeg har deltaget i bestyrelsesarbejdet, siger Inger Engberg. Kursusfløjen er blevet for lille. Den udbygges allerede i 1992, og så får skolen en længe tiltrængt foredragssal. Og den bliver noget ganske særligt. Vent at se - både ude og inde, lover Inger Engberg. Og hun fortsætter:

På forsiden af DJI's skoleplan står der:

- * midt i Danmark
- * midt i den smukkeste natur
- * og i centrum af dansk idrætssliv

Og der midt i Danmark udfolder livet sig i vekselvirkningen mellem det menneskelige og det institutionelle. Det menneskelig liv blandt eleverne, lærere, det praktiske personale, administration, bestyrelse og repræsentantskab på den ene side. På den anden side de institutionelle rammer som huser alle disse grupper af mennesker gennem kortere og længere tid.

Populære korte kurser

Kursusvirksomheden er et kapitel for sig. Utallige specialforbund har benyttet sig af DJI's fremragende faciliteter og imødekommende service. DJI som kursussted benyttes flittigt af ikke-idrætsslige organisationer, men den største og mest markante nyskabelse på kursusområdet indenfor de sidste 10 år er så ubetinget højskolens egne kort-kurser, hvis gode ry er spredt landet over.

Tilknytningen til Dansk Idræts-Forbund har været værdifuld for DJI fra starten. Kursusfløjen er det synlige bidrag. DIF's konsulenttjeneste i Region syd og DIF's idrætsslæge i området arbejder i dag i lokaler på skolen, ligesom talrige specialforbund er blandt de faste gæster. -Det er dog ikke kun i kraft af specialforbundenes tilstedeværelse i skolens repræsentantskab, at DJI taler om at være i "centrum af dansk idrætssliv". I de seneste år har det fine samarbejde med Team Danmark synliggjort DJI endnu mere udadtil. Man er kommet endnu mere i centrum, mener Inger Engberg.

Elitens pust via Team Danmark

DJI har fra Team Danmark modtaget megen hjælp og støtte. Skolen er hovedcenter for fodbold og regionalcenter for hockey, volleyball, taekwondo, sportsdans og golf. Samarbejdet giver elitens pust gennem skolen i en fast, rolig og udviklende atmosfære. Og atmosfæren fornemmer alle også i de bygninger, som i hele levetiden har undergået forvandlinger.

-Den eksplosionsagtige vækst i antallet af kursister samt den øgede elevtilgang har betydet ombygninger og tilbygninger, ligesom nye boldbaner er anlagt. Her har Danmarks første kunsstofbane til hockey påberåbt sig en vis interesse - en bane, som også fodbold kan benytte på de vejrsmæssigt lidt vanskelige tider af året. Men DJI har hele tiden søgt at gøre udvidelserne nænsomme overfor de øvrige lokaliteter.

-Hvilken spisesal blev der ikke ud af

den gamle foredragssal med det smukke billede af Doris Bloom på endevæggen. Kunsten hænger smukt og stilfuldt på højskolen - også andre steder. Et særende for DJI, siger Inger Engberg. Lyset falder smukt i de nye tilbygninger. Havestuen med sin lethed og midt i Danmarks smukkeste natur. Det nye indgangsparti huser administrationen og forstanderen. Alle elevværelser er indenfor de seneste år blevet moderniseret med bl.a. nyt inventar og optræder nu up-to-date.

Liv og livskraft

Og som allerede nævnt fortsætter skolens udvidelser i 1992.

Tilbygninger og ombygninger er et håndgribeligt udtryk for, at der sker noget på stedet. Der er liv og livskraft! Men hvad sker der egentlig med den vigtigste part i højskolen? Hvad sker der med eleverne, når de er på højskole? -Højskolen ønsker at oplyse og oplive. Højskolen er et sted, hvor man lærer om livet og for livet, så man bliver i stand til at udvikle et personligt rigere liv, mener skolens formand.

Hun kan finde beviset for sin opfattelse i en stribe af artikler med tidligere elever og lærere i denne bog.

Og jeg tror, at hovedparten af eleverne på DJI oplever både at blive oplyst og oplivet. I al deres forskellighed oplever de, at hvert enkelt menneske har en værdi i sig selv. Jeg tror, at de gennem undervisning og samvær opnår, hvad jeg vil kalde en social menneskefornæelse, at de lærer at acceptere den enkelte. Der sker en udvikling af betyd-

ning for den enkelte - generelt, forklarer Inger Engberg.

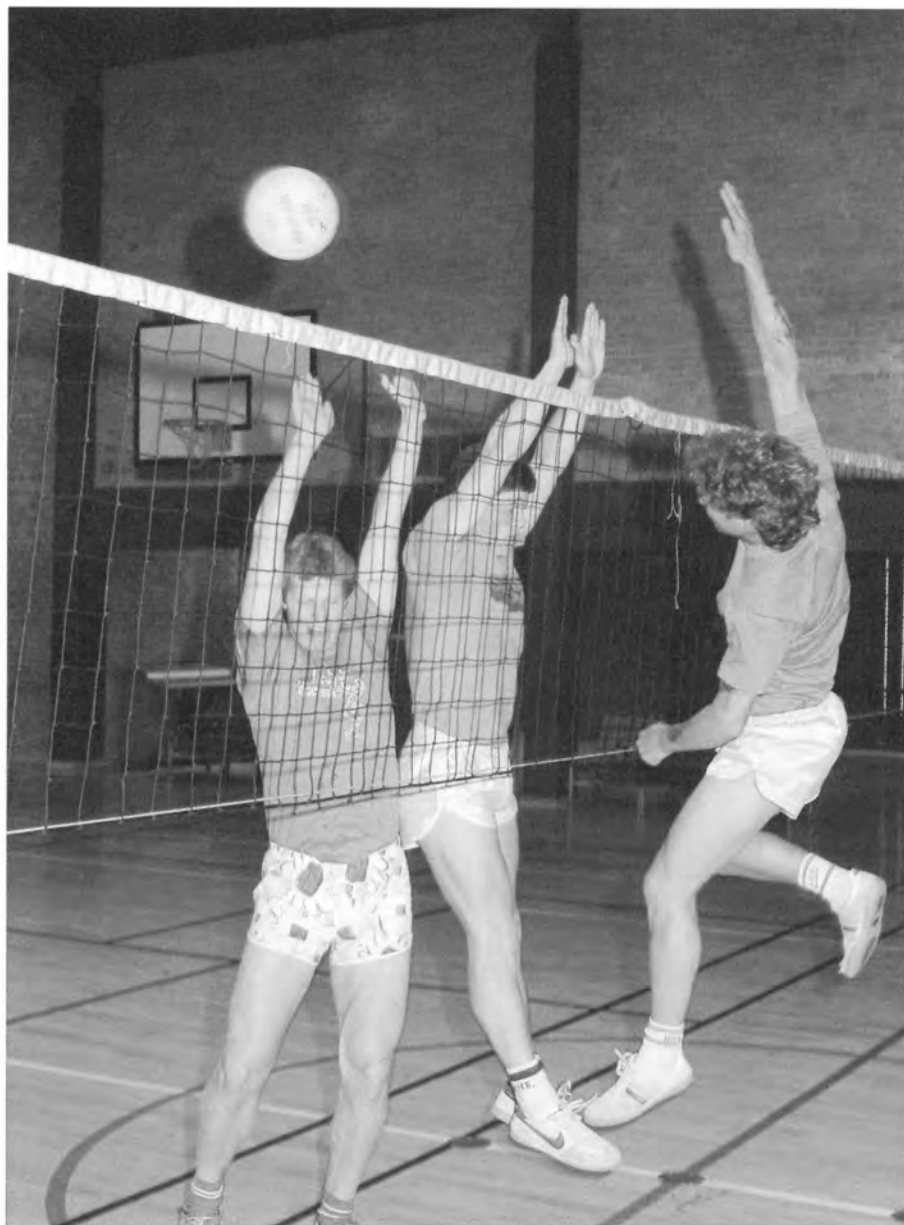
Skolen som et kultursted

Jeg oplever skolen som et kultursted for Vejle - et synspunkt som jeg med stor glæde har set bakket op af Vejle Kommune gennem den måde, som kommunen har støttet og bistået DJI. Det har jeg fornemmet i min formandsperiode siden 83, hvor der altid har bestået et godt og imødekommende samarbejde. Det har f.eks. også gjaldt etablering på skolen af Sportsmuseet, hvis udstillinger har præget gangene på skolen de seneste par år.

Inger Engberg har arbejdet sammen med tre forstandere, Bjarne Hauger, Tage Benjaminsen og Ole Worm siden 1978.

-Alle har de understreget, at skolen er et kultursted. Og DJI er virkelig blevet ikke bare et kultursted, men sandelig nok så meget en kulturfaktor indenfor idrætshøjskolerne og i særdeleshed i dansk idræt. Jeg vover at sige, at DJI er DIF-nerven i det jyske. Og DIF-nerven fører os naturligt ind i fremtiden. Idrætten mod år 2000, der kom fra DIF i januar 92, taler bl.a. om en omstillingsproces i aktiviteter og i forholdet til foreningerne. Der bliver tale om en udvikling, som kræver nye uddannelses-initiativer. Her står DJI med store muligheder for at indgå i et samarbejde med f.eks. DIF omkring det, der i rapporten benævnes som "all-round leder-træner-instruktør", mener Inger Engberg.

En formand har pligt til at være pole-

Musik og sport går hånd i hånd på det 33 uger lange højskole-ophold, og DJI skal - efter skolens formand, Inger Engberg's opfattelse - have mod til at eksperimentere.

misk og provokere, at udfordre til debatter, der kan skabe dynamik. Det lever hun op til med at stille flg. spørgsmåle: Har DJI sin berettigelse i det fremtidige højskolebillede - og selv svare: -Rabler det nu for damen? Nej. Men den danske folkehøjskole søger p.t. for alvor efter sin berettigelse - kald det bare formål.

DJI skal have mod

Kort udtrykt kan højskolernes problemstilling formuleres således: "Bestemmer markedsmekanismerne eller højskolen selv højskolens indhold?"

DJI skal også fremover selv bestemme. DJI skal være opdragende og udviklende og i den rækkefølge. DJI skal fortsat ville noget selv som højskole, og den skal have mod til at turde.

Og Inger Engberg fortsætter:

-Den nuværende forstander beskrev i årsskriftet 1991 "Idrættens eksperimentarium". DJI skal netop også være et eksperimentarium for både krop og sjæl. Vi siger, at idræt er DJI's hovedin-

teresse, men sjælen skal så sandelig også have sin del. Ellers kan det eksperimenterende ende i en tom aktionisme. DJI's store fremtidige opgave bliver at forene to indbyrdes modstridende tanker: at bide sig fast med næb og klør - og at flyde med den forvandlende strøm ud i alle højskolens lemmer. DJI skal bide sig fast i højskolens grundlag, som er folkeoplysning om mere grundlæggende livsspørgsmål.

Det betyder, at DJI på højskolens grundlag skal tydeliggøre sin særegne berettigelse som folkehøjskole med idrætten som hovedinteresse.

Et mundheld siger: "Der fører slidte stier til træer med god frugt". Måtte dette mundheld dække DJI's virke i fremtiden, slutter Inger Engberg med et lille PS:

"Livsomstændigheder er vi alle med til at skabe - eller dræbe!"

Uddannelse - en nøgle til fremtiden

Elever med baggrund i et idrætsskoleophold vil være en vigtig brik for DIF's realisering af intentionerne i "Idrætten mod år 2000", siger formand Kaj Holm

Dansk Idræts-Forbund har fra starten haft en tæt forbindelse til Den Jyske Idrætsskole i Vejle. Kursus-lokaliteterne har gennem årene været flittigt benyttet, og i dag har DIF's regionale konsulent-tjeneste til huse på skolen med sit center syd. Også i bestyrelsen har DIF haft sæde og i perioder i høj grad haft indflydelse på valget af forstander(e).

Den kommende udbygning af kursus-faciliteterne betyder, at konsulent-centret kan flytte i nye og større lokaler, ligesom der åbnes nye muligheder for uddannelse på stedet. I det hele taget kan Den Jyske Idrætsskole betragtes som DIF's stærkeste bastion uden for Idrættens Hus i Brøndby.

-Den Jyske Idrætsskole har i 50 år virket som et kraftcenter for opdragelse og uddannelse af ledere og instruktører til den frivillige idræt. Skolen har givet mange elever en personlig udvikling og en ballast til gavn for den enkeltes egen virke i og udenfor idrætslivet, siger Kaj Holm.

Dansk Idræts-Forbund forventer, at Den Jyske Idrætsskole fortsat vil være et

uddannelsesmiljø, hvor eleverne erhverver sig viden, færdigheder og holdninger samt får påvirket sine værdier, normer og tænkemåde. Idrætten vil på den måde få idrætsudøvere, trænere og ledere fra skolen, som har en bred uddannelse og stor forståelse for såvel det udvidede idrætsbegreb, mangfoldigheder i idrætsarbejdet samt glæde ved fordybelsen og specialiseringen, mener DIF's formand.

DIF har netop beskrevet sine visioner frem mod år 2000. Ikke mindst på den baggrund vil uddannelsen af unge på skolen i Vejle have stor betydning. Det frivillige foreningsliv får brug for igangsættere i hverdagen, og på det punkt harmonerer DIF's visioner med det forslag, som DJI siden 1989 har haft til debat i Undervisningsministeriet. Den Jyske Idrætsskole ønsker at gennemføre en egentlig uddannelse af såkaldte "animateurs". (mere herom i artiklen med forstander Ole Worm på side 106).

-Den Jyske Idrætsskole er en autonom enhed, men samtidig et redskab for DIF

og specialforbundene til at kunne tilbyde idrætsuddannelse på mange forskellige niveauer. Modellen med de mange valgmuligheder med hensyn til varighed, indhold og miljø synes frugtbar. DIF lykønsker skolen og ønsker et øget samspil til gavn for alle parter og for sagen "den frivillige idræt", slutter DIF's formand, Kaj Holm.

Kursusfløjen, som den kendes i dag. DIF's formand, Kaj Holm, kalder DJI for DIF's stærkeste bastion uden for Brøndby.

Ulrik klarer ca. 8000 kursusdøgn

Men han vil komme til at savne "Jomsborg", der faldt for en ny værelsesfløj og foredragssal

Alle - næsten - er på fornavn med Ulrik. Han er leder af kursus-sektionen på Den Jyske Idrætsskole og sørger for op mod 8000 overnatninger hvert år. Hidtil har det kunnet ske på 40 enkeltværelser, men fra 1993 kommer yderligere 24 dobbeltværelser til, så kursUSDelen gerne skulle nå op på ca. 12.000 overnatninger hvert år.

Ulrik, der hedder Lauridsen til efternavn, tager sig af alting, når et hold kursister skal hjælpes til rette. Han er nemlig faktisk den eneste mand i administrationen. Dog kan han hente hjælp fra Marie Lisby, der aflaster Ulrik i week-endvagter og ferier. Den tidligere folkeskolelærer i Ringkøbing stammer fra Kibæk.

-Jeg har altid rodet mig ind i en masse ting blandt andet foreningslivet. Efterhånden fik jeg lyst til at beskæftige mig med tingene også i arbejdstiden, og da Den Jyske Idrætsskole søgte en afløser for Knud Thomassen i 1985 sprang jeg til, fortæller Ulrik.

Han har sit kontor ovre i kursusfløjen, men det kan ske, at telefonen ikke bliver taget. Ulrik bliver tilkaldt, hvis et

video-apparat får et rysteanfald, hvis der mangler bolde til fodboldkurset, eller der skal hekses lidt med lokalebrugen.

Indtil maj 1992 havde Ulrik et lille anneks at indkvartere kursister i. Træhytten "Jomsborg" har fulgt skolen siden 1944, og der er noget næsten symbolsk, at den gamle hytte måtte vige for opførelsen af en supermoderne, kugleformet foredragssal.

Der blev ikke holdt noget afskedsparty for "Jomsborg", men for mange kursister vil Den Jyske Idrætsskole ikke være helt det samme som før. Den primitive hygge i sovesalene har rystet talrige trænere og ledere sammen til langt ud på de små timer.

Hvis de gamle trævægge havde kunnet tale, ville der komme beretninger om planlægning af sabotage-aktioner mod tyskerne i krigens sidste år, vittigheder fra det ærbare til obskøne, smukke kærlighedshistorier, drengestreger af mere eller mindre grov art og vel også seriøse idrætslige samtaler. Men "Jomsborg" er et færdigskrevet kapitel i skolens historie.

-"Jomsborg" var rar at have til indkvar-

tering af skoler og idrætsklubber, der havde knap så mange penge. De kunne så spise på skolen og benytte faciliteterne. Der er ingen tvivl om, at "Jomsborg" vil blive savnet - ikke mindst af folk indenfor Dansk Træner-Union, hvor en kreds af personer har haft fast domicil gennem en årrække, og sådan vil flere sikkert have det, siger Ulrik Lauridsen.

Idrætten dækker ca. 60% af kursusbelægningen, mens erhvervslivet og faglige organisationer tegner sig ind på det resterende.

Kursisterne fra idrætsverdenen kommer hovedsagelig fra de specialforbund, der via Team Danmark har center på skolen. Det er fodbold, hockey, golf, sportsdans, volleyball og taekwondo.

Højskolen med eleverne i 33 ugers undervisning har sit liv og kursuscentret med den løbende udskiftning en helt anden rytme. Gennem årene har de to sider af DJI's aktivitet haft sammensætning, når lokaleønskerne skulle koordineres, men i hverdagen 1992 er de egentlige konfrontationer forbi.

-Der er ingen gnidninger i dag. Selvfølgelig kan der være nogle lokalemæssige

Ulrik Lauridsen: -Skolen har fortrinsret i hverdagen, og jeg har det weekenden.

problemer specielt i weekender, hvis eleverne havde planlagt noget, hvor jeg samtidig har lagt beslag på de samme faciliteter. Men da er aftalen, at jeg har fortrinsret i weekenden, mens skolen har det i det daglige, og det fungerer, siger Ulrik.

Kursus-sektionen tilbyder ikke selv kurser. Ulrik sælger service-ydelser som overnatning, forplejning og lokaliteter på Den Jyske Idrætsskole's vegne, mens kursisterne selv står for det praktiske arrangement med instruktører og programlægning. Det kan en een-mands administration ikke magte.

I jubilæumsåret for skolen larmer byggemaskinerne udenfor kursusfløjen. I løbet af efteråret tegner den nye profil af skolen indgangen til de næste spændende 50 år. Og Ulrik tegner fortsat profilen på kursus-området - blot for ca. 4000 kursusdøgn flere, når de nye lokaler tages i brug i foråret 1993.

Direktøren var “kanin” på skolen

At Team Danmark giver 5 mill. kr. til skolens byggeri understreger den kvalitet, som stedet for os, siger Preben Kragelund

Da Team Danmark i perioden 1984/85 efter vedtagelsen af Lov om Eliteidrættens fremme startede opbygningen af centre var et af de mest sikre valg - Den Jyske Idrætsskole. Skolen har - gennem kursusvirksomheden - en lang tradition for at huse eliteidrætsfolk, ligesom Dansk Idræts-Forbund har været med til at præge arbejdet i skolens bestyrelse fra første spadestik.

-I Team Danmark er vi meget optaget af at få Elite og Bredder til at trives hånd-i-hånd. Det sker i hverdagen på højskoler som Den Jyske Idrætsskole. Den var derfor også meget tidligt med i vore planer og blev faktisk et af de allerførste steder, hvor Team Danmark etablerede egentligt center, fortæller direktør Preben Kragelund, Team Danmark. Idrætsskolen fungerer i dag som hovedcenter for fodbold og hockey og som regionalcenter for hockey, taekwondo, volleyball og sports-dans.

-I Vejle har vi også etableret et hovedcenter for golf, men samarbejdsudvalgs-møderne holdes altid på Den Jyske Idrætsskole. Endnu en markering af den betydning, som vi tillægger stedet, fastslår Preben Kragelund, som selv har

gode oplevelser at mindes på skolen. Det var i Svend Aage Thomsen's tid. DBU brugte altid “kaniner” på træneruddannelsen i sommerperioden. I Hvidovre havde vi nogle gode juniorhold på den tid, og jeg var med som forsøgs-kanin et par gange med stor fornøjelse.

Landsholdsmålmænd lovede sodavand

Den ene gang var landsholdet også på skolen. Den store målmænd, Jørn Larsen, B 1903, tilbød os knægte en sodavand, hvis vi kunne score på straffespark hos ham. Han ville vide, hvilken side vi skød i, men så kunne vi placere bolden højt og lavt efter lyst. Han snupede dem alle sammen. Det var vi vildt imponerede af. Som junior sparkede vi faktisk ganske hårdt og præcist, mener Team Danmarks direktør at kunne erindre fra sin aktive tid.

Team Danmark har ved flere lejligheder betalt dyrt udstyr til brug på skolen. I lighed med aftaler på andre centre står dette udstyr til benyttelse af såvel elite

som bredde. Det er et led i forsøget på at tydeliggøre, at Team Danmark også har en klar interesse i breddens trivsel. Kontant har elitens organisation på det seneste markeret sin tillid til stedet gennem et bidrag på 5 mill. kr. til bygning af den nye kursusfløj og foredragssal (omtalt i denne bogs artikel med skolens forstander Ole Worm).

-Beløbet er stort, men det understreger den kvalitet, stedet har for os, siger Preben Kragelund. Vi skal have gode arbejdsvilkår for læger, fysioterapeuter, erhvervs- og uddannelsesrådgivere. Derfor havde vi en klar interesse i at se skolen ud-bygget.

Samarbejde om uddannelse

Og Den Jyske Idrætsskole kan vente, at Team Danmark vil udvide samarbejdet løbende i de kommende år.

-Vi vil tilstræbe at lægge yderligere centeraktivitet på skolen, og vi anbefaler gerne DJI, hvis udenlandske organisationer spørger om mulighederne i Danmark. Talentcentre er på vej i de fleste specialforbund, og her kan Vejle på

Se godt på profilen af DJI på dette billed. Det er allerede historie. DJI er i fuld gang med nye udvidelser - bl.a. med støtte fra Team Danmark.

ny blive et aktuelt bud, fortæller Preben Kragelund.

Også den nye spændende foredragsserier Preben Kragelund ser en ny chance for Team Danmark. Faciliteterne gør, at Den Jyske Idrætsskole bliver endnu mere attraktiv, da der nu også bliver tilført tilstrækkelig værelseskapacitet.

-Team Danmark har svært ved at forestille sig et bedre miljø på en idrætsskole end i Vejle. Ledelsen og de ansatte skaber et godt klima. De har begge ben på jorden, er frem for alt troværdige og søger altid en konstruktiv løsning på problemer.

Preben Kragelund udelukker heller ikke, at der på skoleområdet kan blive et nyt og inspirerende samarbejde.

-Det har vi slet ikke berørt endnu. Men Team Danmark får et tættere og tættere forhold til topidrætsfolkenes hverdag. Vi hjælper endnu mere end tidligere med tilrettelæggelsen af deres uddannelse samtidig med hensynet til træning og konkurrencer. Jeg kunne sagtens forestille mig, at vi ville anvise et højskoleophold som et led i en sådan uddannelsesplan for en af vore kandidater, slutter Team Danmarks direktør.

Svend Aage's Team Danmark

Jubilæums-skriftet har hosstående valgt at bringe en kopi af en kronik, som Svend Aage Thomsen skrev med overskriften A/S Danmarks Ungdom. Tankerne blev gjort i 1944 - kort efter en svær og problemfyldt start for Den Jyske Idrætsskole.

Kronikkens placering tæt op af udtalelser fra Team Danmark's direktør, Preben Kragelund, er heller ikke tilfældig. Læserne kan selv forvisse sig om, at Svend Aage Thomsen's tanker langt hen ad vejen lægger sig op af det grundlag, som i dag er Team Danmark's.

Skolens grundlægger mente altså, at topidræt var en sag for hele samfundet, men loven om eliteidræt kom dog først godt 40 år efter denne kronik. Visioner og tålmodighed hører ofte sammen.....

Sida 4

Dagbladet i Vejle og Billerød

B. T.

Fredag 17. Januar 1941

En Guldmedaille-Vinder om Idrættens Formaal

Danmarks mest alsidige Idrætsmand, Tikampsesternen Svend Aage Thomsen, der for nylig fik B. T.'s Guldmedaille for den bedste Idrætspræstation i det gamle Aar, fortæller i denne Artikel, hvad han har oplevet i Idrættens. Samtidig gør han op med de Mennesker, der vil domme Idrætten uden at kende den „indefra“. Tilhængere og Modstandere af Konkurrence-Idræt vil med samme Interesse læse den gæve Jydes frejdige Argumenter for Idrættens Betydning for den enkelte og for Samfundet.

Og på sine fulde kræfter til i det afgørende Øjeblik sætter på gæve den Bevægelse, der kræves, med al den Energi, Frænselse og Hurtighed, som stort menneskelige Legems er i Stand til at præstere. Det er Idræt!

For en Idrætsmand gælder det om at holde sig i fin fysisk Vigour — om at holde sig uændelig. En Idrætsmand, der vil sætte et Resultat, som ikke overlader noget til Tilfældighederne. Man slumrer sig ikke til en Hælford — den er Resultatet af et intensivt og målbevidt Arbejde.

Den altid slumrer fra den såkaldte Fuld, der hedder Selvsvevrørdning. Der er måske intet, der bedre end Idrættens lærer den Unga, at alle, hvad han ønsker at nå, er ved og præstere, må han kæmpe sig til — Målmettet efter Målmettet. Og selv at mærke ved sig selv. Her kan man ikke pålægge sig den Sværgeløst. De samme Principper lærer en Idrætsmand efterhånden at overføre på det daglige Liv.

Og hvad saa med Konkurrenceerne? De har også deres meget store Betydning. Et, derved, at de lærer os Selvsvevrørdning. Det er ikke en Idrætsmand værdigt at lade Skuffelsen gænge hans Optøret — hverken i Målsnål, i Legems- eller Bevidsthed eller i Død. Man må lade sine rædselens Båndene til den sejrsrige Modstander og se dem ind i Øjnene glæde og Glæde af Modstander.

Hvis De ønsker et Eksempel paa, at den Slags eksistenter, som jeg nævnte min haardtids Konkurrence fra sidste Sæson, Edwin Larsen fra „Den Hvi“, Trods det, at hans Resultater ligger meget nær hinanden, blev det stadig mig, der fik Sejren, at Virakken og det, der fulgte med, men alligevel var han stadig den helt udtalende Idrætsmand, der kunde græde, med et aabent, vinkende Smil. Den Slags gør En som glad og styrket Troop paa Idrættens karaktæriske Egenskaber. En Idrætsmand vinder den selvfølgeligste Sejr og udder Sejrhæren hans Triumf. Dette er Idrættens sande Triumf over Betænderen.

SAA mangler jeg måske blot at sige, at en Idrætsmand naturligvis ikke blot lærer af sine Sejre, men også af sine Nederlag og sine Fejls. Man lærer at vurdere Altsagerne til en svag Præstation og det vovende Følgerne af en ny Taktik. Man lærer at vurdere haardt og sejt, og andre, og hvis man som det selvsagt er naturligt og ærligt, lærer man efterhånden at føle de vigtige Demus og træffe de vigtige Afgørelser. Man lærer med andre Ord at tage en Beslutning paa Grundlag af en forudsigelig og grundig Overvejelse — og det er det mange, der har Glæde af at gøre med sig selv i det daglige Liv.

DET var nogle Ord om Idræt, men De læser som jeg har opbevaret dem. Et det mere eller mindre har De Dem! Tænk over det — luk Øjnene op — og gaa som hvo og mød Dem ind i en Idrætsforening. Der er måske nogle, der vil sige, at de er for gamle, men man skal faktisk være meget gammel, for at det ikke kan være en eller anden Trælsig Pære for Idræt, som kan øvise. Men hoi men nu angår ikke vil Idræt — og aldrig har villet det — saa kan man i det mindste ikke mødearbejde den ved at haave den i de taberfærdige Ord om det, man selv indlemmer, ikke har En Interesse.

Og hvis De har forstaaet lidt af dette, som bare mangler Lyd til selv at „sætte Dem ind i det“, saa mød Dem som passet Medlem i en Forening, der dyrker en Form for Idræt, som har Dens særlige Blevægsen. Sag stifter De selv Arbejdet for en vægges Ungdom — i det mindste med Dens Medlemmer-Komitet.

HVAD er det da, Idrætsforeningerne vil De Unga? Både beskæftige dem i deres Friid? Nej, de vil meget mere end det. Formålet med Idræt er at skabe en Ungdom med Friskhed, Humør, Energi og Handkraft. Kan jeg ikke få Dem gjort interesseret i A/S Team Danmark? — og holdt til aktivt Medlem?

A/S DANMARKS UNGDOM

A/ Svend Aage Thomsen

HAR Idræt i det hele taget nogen Betydning? Er det andet end Plac og Tilbedelse? Er Idræt noget et „normalt“ Menneske skal give sig af med?

Dette og mange tilsvarende Spørgsmål dukkes op med regelmæssig Mellemrum. Der kan siges saa meget for og imod. Er der egentlig noget at sige til, at det ikke er noget for „en al Manden“ at tage et Bløddpunkt — endog det rigtige. Lad mig i det følgende prøve paa at belyse Spørgsmålet ud fra en Idrætsmands Erfaringer.

HAVSSTUDEREDE Læger og Videnskabsmænd har taget Problemet op. De har nøje undersøgt Sagen — paastaa de de — og er kommet til det Resultat, at Idræt ikke forlanger et Menneskes Lovtid. Man kan ikke konstatere — siger de — at der skulde være noget særligt „livgivende“ ved Idræt. Paa den anden Side har de heller ikke kunnet fastslaa, at Idrætsfolk lever kortere end ikke-Idrætsfolk. Skat vi ud i statistiske Tolkninger — der som Regel opererer med samme Sælskærhed som den, hvormed Examen Munkaeva beviste, at Mutter er en Sten — saa er „almindelig“ Mand, der kun har sine Erfaringer at støtte sig til, gæve tabt.

„Paa dette Sted har jeg dog Lust til at tilføje, at der heldigvis ogsaa findes skikkelige, der har studeret Idrættens videnskabeligt, og som alligevel kan se rent menneskelig paa Sagen. Vi har f. Eks. her i Danmark en

Idrætslæge, Dr. Bøje, der fremmer videnskabeligt Overblik paa et sundt og menneskeligt Syn paa Idrætten.

HAR Idræt nogen Betydning? Jeg har endnu aldrig truffet en eneste Idrætsmand, der vilde have undværet sin Idræt for Penges. En Idrætsmand, der — ganske vist selv-forskyldt — er blevet uddøkket fra dansk Idræt, har engang sagt, moderner vi saa og bløde i hans Sprog-Bøger: „Mine Minde kan de i hvert Tilfælde ikke tage fra mig — og det vil jeg ikke undvære for meget godt.“

ER Idrætten Plac og Tilbedelse? En Ting er i hvert Fald blevet Idrættens er uforsigtigt som Ophævelsesmiddel, selv giver sig legemligt Udfordring og et Ud af fornyelige Tingene sønnen, med gode Kammerater. Det er muligt, at Idrættens Myte ikke læser sig videnskabeligt bevise, men det rækker ikke ved den Kendingsring, at Idrætten for mange Mennesker paa en Gang er Underholdning og Idealisme. Og det underholdende pæner villes ikke at være Idealismens stærke Side. Men det er desværre en Idealisme, som man kan få forstaa, hvis man selv har dyrket Idræt. Ikke desto mindre tillader Øvelsen, der aldrig har set deres Bred paa en Idrætsmand, sig at have deres Mening fuldt færdig om Idrættens Værdi for Samfundet og den enkelte — skat de samme Mennesker sikkert vilde blive joberst forvarende, hvis vi andre gav os til at tale med om Ting, vi aldrig selv har prøvet.

HVAD er den Idræt? For mig er det en Forening af alle de Øvelser, der foretages med det ene Formaal for

Danmarks mest alsidige Idrætsmand, Tikampsesternen, Stangspringeren, Hekkeløberen og Gymnasten Svend Aage Thomsen har mange andre Strengte paa sin Bue. Her ser De ham paa Pehlingsvej i, hvor han tumler sig hver Eftermiddag.

HVAD skal vi med de Rekorder? I er der som Fuld, der spørger. Ja, hvis det kan gaa ind som et lidt uopnået Resultat i en bestemt Øvelse, vilde Formaalset naturligvis være tåmt. fast og meningsløst. Men for Idrætsmand er Rekorder naturligvis en glædelig Støtten paa sit Træningsarbejde, men den er ikke det vigtigste. Vi har ikke blot maattet træne vor Kræft, vi har ogsaa maattet gøre og i Træningsarbejdet og Udførelsen af væsentlige Kunst. Vi har lært at tage en Skuffelse uden at knyg, og til Slut har vi maattet lært ikke at skuffes, fordi vi har optaget, at Skuffelse

“Wembley” - kælenavn for kvalitet

DBU's formand, Poul Hyldgaard: -Vejle er centret for fodbold vest for Storebælt

Dansk Boldspil-Union har været en flittig bruger af Den Jyske Idræts-skole gennem årene. Fodbold-folket har ofte muntret sig på de velplejede græsplæner og forlængst navngivet skolens store bane “Wembley”. Navnet på det berømte stadion i London er et kvalitets-stempel, som personalet på idrætsskolen gerne må tage til sig som en stor ros.

Poul Hyldgaard, formand for DBU, glæder sig over interessen for fodbold på skolen og de forhold, som staben byder deltagerne på.

-DBU har altid følt sig godt behandlet på Den Jyske Idrætsskole. Vejle er for os centret for fodbold vest for Storebælt, og det er der ingen planer om at ændre på, siger Poul Hyldgaard.

DBU benytter især Vejle til uddannelsen af instruktører - ikke mindst de eliteprægede trænerkurser, ligesom samlinger for korpset af DBU-instruktører i stor udstrækning har haft Vejle som mødested.

-Team Danmark har indenfor de seneste år gjort Vejle til hovedcenter for fod-

bold på linie med Brøndby. Derfor findes de mest ideelle faciliteter for vore bedste ungdomshold på stedet, ligesom etableringen af den nye kunstbane også tilgodeser vore behov i årets kolde måneder.

DBU opfatter sig selv som fast inventar på stedet, og skolens personale som en partner, der på alle måder prøver at leve op til vore ønsker, fortsætter Poul Hyldgaard.

DBU har i en årrække afviklet sine unionsstævner for ungdomshold, drenge på Vejle. En del af topspillerne på superliga-holdene og de professionelle stjerner i udlandet har oplevet stemningen på Den Jyske Idrætsskole og fundet sig tilpas.

-DBU forventer også i fremtiden at møde den rette atmosfære omkring vore aktiviteter og glæder os over den påbegyndte udbygning af kursuscentret med flere værelser og en spændende foredragssal. Udvidelsen af kapaciteten betyder, at DBU får nemmere ved at placere sine begivenheder i en stram

kalender. Det betragter jeg som et stort plus, mener DBU's formand.

Poul Hyldgaard erklærer sig tilfreds med service-niveauet på skolen og knytter samtidig følgende bemærkninger til den egentlige 8-mdr. højskole:

-Heldigvis søger et stort antal elever fortsat til skoler som den i Vejle. Lederproblemer i dansk fodbold og andre idrætsgrene gør højskolens virksomhed vital for eksistensen af bl.a. fodboldklubber.

Der er til stadighed brug for unge, dynamiske mennesker, der kan løfte opgaver i foreningerne - fungere som igangsættere, så klubberne bliver tillokkende for medlemmer. Forhåbentlig vil DJI gennem en spændende undervisning fortsat kunne gøre unge mennesker interesseret i at komme hjem og bruge deres nye færdigheder i den lokale klub. Og DBU er parat til at lytte, hvis der fra skolens lærerstab kommer ideer til en gunstig udvikling af dansk fodbold. Vi ser frem til et inspirerende bandespil i de kommende år, slutter Poul Hyldgaard.

Der er kamp om bolden på denne skulptur af Knud Nellemose, og DBU's formand, Poul Hyltdgaard håber, at DJI kan ruste eleverne til leder- og trænerarbejde i foreningslivet i fremtiden, hvor der er kamp om medlemmerne i dagens Danmark.

Sværere at fastholde elevernes tilknytning

-Vi kunne godt tænke os at genoptage en form for kursusvirksomhed, siger Pia Rask, elevforeningens 8. formand - og første kvinde

Pia Rask fra Agedrup på Fyn er den ottende formand i Den Jyske Idrætsskoles Elevforening, der blev stiftet 25. marts 1944. Den byggede i starten på en vis højskoleånd, men tiderne har ændret sig.

-Det har foreningens reelle formål også, siger Pia Rask. Vi fornemmer, at de mange tilbud, aktiviteter og problemer, som de nutidige højskoleelever har, gør dem mere flygtige og sværere at fastholde i en tilknytning lige præcis til DJI.

Vi måtte erkende, at vore idrætsskurer nærmest druknede i kursustilbud fra klubber, forbund, arbejdspladser og meget mere. Arbejdet i elevforeningen er begrænset af, at vi ikke har daglig kontakt til medlemmerne. Fysisk er bestyrelse, skole og medlemmer langt fra hinanden.

Der er gjort flere forsøg på at få et større engagement fra medlemmerne, blandt andet i forbindelse med "DJI-Nyt". Vi vil gerne lave et mere levende blad, men det er svært. Medlemmerne er ikke særlig flittige til at komme med indlæg. Vi bruger mest bladet til meddelelser fra bestyrelse eller skole til medlemsskaren.

Vil gerne inspirere

Vi ønsker delvis at være en selskabelig forening, men vi ønsker også at være en forening, der tilfører DJI'erne en inspiration med Den Jyske Idrætsskole som basis. Og vi vil gerne indgå som en lille del af medlemmernes grundlag for at være gode idrætsledere, trænere og udøvere. Derfor kunne vi godt tænke os at genoptage en eller anden form for kursusvirksomhed, siger Pia Rask.

-Vi kunne også mægtig godt tænke os at få faste, måske årlige, møder med skolens bestyrelse for at kunne arbejde efter fælles intentioner og til fordel for almen orientering om hverandres arbejde.

Et mere brugervenligt årsskrift, måske også lettere tilgængeligt, er et andet af vore ønsker. Og vi ser også gerne, at eleverne på skolen informeres bedre om elevforeningen, så vi kan opleve større engagement fra medlemmerne - og muligvis bedre tilbagemeldinger til bestyrelsen.

Elevmødet er en succes

Men foreningens flagskib, elevmødet,

vidner trods alt om stor opbakning. Deltagerantallet har de seneste år ligget på 300-400. Hertil kommer gæster og skolens personale, så det endelige tal når op på ca. 500.

Elevforeningen har i øjeblikket 1050 medlemmer. Formand er som nævnt Pia Rask (78/79-holdet), næstformand Keld Thomsen (80/81), kasserer Carsten Lang Petersen (78/79), sekretær Søren Jørgensen (86/87). Lene Dahl-Hansen (75/76) står for elevnyt, og årgangsrepræsentanterne er Liselotte Petersen og Michael Steimle.

Henning Rasmussen er bindeled til skolens bestyrelse, og "DJI-Nyt" klares af redaktører Gert Hansen og Birthe Vangsgaard.

Kristian Holm var elevforeningens første formand, men han blev allerede i 1945 afløst af Thormod Petersen, der sad på posten indtil 1961. Derefter var Preben Tornhøj formand i to år, Niels Peter Knudsen tog fem år i stolen og afløstes af Helge Steenkjær Sørensen. Derpå fulgte tre år med Ejvind Sørensen og ti år med Henning Rasmussen, før Pia Rask blev valgt som den første kvindelige formand i 1982.

Får folk til at føle sig godt tilpas på DJI

Både økonoma og oldfrue har omkring 30 års ansættelse bag sig. - En kop kaffe på et Vejlehotel ændrede Ellen Thomsens liv

Hvis Ellen Thomsen ikke havde gjort holdt i Vejle den dag i 1962, havde hendes liv formet sig helt anderledes. Så havde hun næppe boet i Vejle i dag og arbejdet på 30. år på DJI som økonoma. Men hun slog et slag omkring restaurationen på det daværende Hotel Australia, købte sig en kop kaffe og studerede det lokale VAF nærmere. Og dér var den, annoncen fra DJI om en ny økonoma.

“Der sker så meget her. Jeg kunne ikke tænke mig en anden arbejdsplads,” siger Ellen Thomsen, 55 år.

Hun har ansvaret for bespisningen af skolens elever og gæster, et virkelig betydningsfuldt job, som udføres til mange mavers tilfredshed. I 1962 var der syv ansatte, nu er der 18. Jobnavnet indikerer, at det skal gøres så økonomisk som muligt, men spisesalens klientel fornemmer ingen smalhans, tværtimod.

Frokosten byder på 30 forskellige smagsmuligheder, og salatbaren frister med 25 forskellige skåle. Mange forlader skolen med en vægtforøgelse og en lyst til at gense spisesalen.

“Der ryger tit 100 kilo kartofler om dagen. Drengene i 15-års alderen har størst appetit. Cykelryttere og volleyfolk går også til fadene, mens gymnastikpiger og sportsdansere er mere tilbageholdende,” siger Ellen Thomsen.

Marie Lisby, 49, startede som stuepige i 1962, men er nu ansat som oldfrue med rengøringsholdet under sig. Hun kommer fra Bøvlingbjerg i nærheden af Lemvig.

“Ellen og jeg og skolens øvrige praktiske personale, deler den fælles opgave at få folk til at føle sig godt tilpas på skolen. Det skal være et sted, de kan lide at være. At det også gælder mig er helt oplagt. Ellers havde jeg ikke været her i snart 30 år,” siger Marie Lisby.

Både økonoma og oldfrue må finde sig i skiftende arbejdstider, i hvert fald fast vagt hveranden weekend.

“Det værner man sig til. Jeg synes, det er rart at holde fri en hverdag, hvor alle andre må arbejde,” siger Marie Lisby.

Renlighed er en god ting. Man kunne fristes til at sige, at den “rendyrkes” på DJI, takket være Marie Lisby og hendes tre assistenter.

Tre af de stærke kvinder bag det kendte gode køkken på DJI og stedets øvrige værdsatte høje serviceniveau. Fra venstre er det: Karen Troelsen, Ellen Thomsen og Marie Lisby.

KUGLEN - spillerum for fantasi og fremtid

Den bryder med normerne, skal ligge frit og være et monument for skolen, siger forstander Ole Worm om den nye multisal, som først nu er ved at tage form

KUGLEN har været planlagt i tre år. Ved jubilæumsfestlighederne i august trækker de underjordiske gange, der skal føre frem til kuglens indre, furer i plænen i skolens have. For det indre øje kan alle selv danne et fremtidsbillede af bygningen og lade fantasien gå på brain-storming i det indre univers. Ole Worm - forstander på Den Jyske Idrætsskole i 50-året - har været på talrige fantasirejser, mens tegningerne af KUGLEN har taget form.

-KUGLEN bryder med - ja, nærmest voldtager almindelig tankegang. Den bryder normerne. Det bør en højskole altid have mod til. Den skal ligge frit og være et monument for skolen, stålbeklædt, 18 meter i diameter og helt rund. Skolen og skoven skal kunne spejle sig i den og stjæle billedet fra skolens andre bygninger, der ikke er så kønne, forklarer forstanderen.

Der er glød og engagement i fortællingen. Stemmen udtrykker på en og samme tid forventning og begejstring. Ingen kan være i tvivl om, at Ole Worm brænder for ideen og har kæmpet for at skaffe dækning for de nødvendige 20 millioner kroner til byggeriet, som også

omfatter en ny værelsesfløj med 24 dobbeltværelser, opholdslokaler, auditorium, idrættsklinik og fuld kælder. Men KUGLEN - KUGLEN er det spændende, det nye, mulighedernes rum, hvor ånd og krop kan få hver sit, men også forenes.

Hvorfor netop en kugle?

Men hvorfor netop en kugle?

Ole Worm var allerede i starten af 80'erne fascineret af det runde rum. Sammen med Borghall og Johan Henning Eichberg undersøgte Ole Worm, hvordan rummets udformning påvirkede aktiviteterne.

-De traditionelle idrætsrum er firkantede - svarende til 2-pols aktiviteter, som f.eks. boldspil, hvor holdene spiller mod hinanden. Kræfterne går altså direkte hver sin vej. Bevægelserne er lineære og følger således det rektangulære rum. Men hvad med dans, drama og andre kreative aktiviteter? Da skabes kræfterne af personer individuelt og breder sig i cirkler ud fra hver enkelt. Den naturlige arkitektur for disse "run-

de" aktiviteter i et udvidet idrætsbegreb vil derfor være KUGLEN, forklarer Ole Worm.

Inspirationen er hentet bl.a. i Paris, hvor "La Vilette" ligger ved Teknisk Museum rummende en slags planetarium på 38 meter i diameter. Alle veje til KUGLEN føres frem under jorden. Den vil over jorden virke mystisk, utilnærmelig. Der kommer kun dagslys ind to steder - ved nødudgangene.

Stjernehimmel af loftspærer

Fleere hundrede små loftspærer vil indvendig danne fornemmelsen af en stjernehimmel.

Kælderniveauet er en slags foyer, hvor gangen rundt skal udsmykkes kunstnerisk. I selve salen vil der være plads til 160 personer. De kan opleve video, teater, dans, drama, gymnastik, film, foredrag - blive præsenteret for lys, lyd og billeder med den mest moderne teknik og på et lærred, der følger KUGLEN's facon. Scenen er på knap 100 kvadratmeter, en bevægelsesplads midt i hele den amfiteatraliske opbygning.

“La Vilette” i Paris danner skole for udformningen af den nye foredragssal på Den Jyske Idrætsskole. Tegner en spejlende, spændende fremtid.

-Det kræver overskud i tanke og energi, når man skal gå i gang med et sådant projekt. At det sker nu er et udtryk for, at skolen har selvbevidsthed, har overskud til at slippe det visionære løs.

Den Jyske Idrætsskole har bygget i flere perioder, siden Svend Aage Thomsen skaffede de små 375.000 kr., som var byggesummen i 1942/43. I 1958 blev skolen udvidet bl.a. med sportshallen. I 1971 kom kursusfløjen til og nu i 1992 tager DJI så fat på den fjerde byggeperiode.

-Skolen har altid været fattig. Den har bygget, når den havde råd. Derfor har byggeplanerne savnet en overordnet ide. I store perioder har de økonomiske smerter faktisk ikke levet plads til det visionære, siger Ole Worm.

Forstanderen har dykket i Rigsarkivet for at finde ind til detaljerne i skolens historie. Når man skal træffe beslutninger om fremtiden, skader et grundigt kendskab til baggrunden ikke. Og på skolen kender man forstanderen som personen, der gerne vil diskutere - hvis debatten er ordentligt forberedt.

“Filial” i Nord-Italien

- hvem ved?

Hvordan Den Jyske Idrætsskole skal tackle årene mod år 2000, har Ole Worm ingen endelige bud på. Han er selv med i en arbejdsgruppe bestående af to lærere samt en elev, der skal tage pulsen på tidsånden og de såkaldte “trends” (strømninger), der vil præge samfundet og dermed også højskolen. Omkring årsskiftet ventes arbejdsgruppen at kunne forelægge et udspil for

bestyrelsen, og så er debatten sluppet løs - på et kvalificeret grundlag.

-Vi skal fungere i en langt mere international verden. Jeg kunne godt se Den Jyske Idrætsskole medvirke til at få rejst en tilsvarende skole i Nord-Italien omkring byerne Mantova, Padova eller Firenze. Jeg er selv meget orienteret mod renæssancen og det menneskesyn, den blev præget af. En udveksling af elever fra de to områder kunne være spændende. Men det ligger vel langt ude i fremtiden, siger Ole Worm.

De danske idrætshøjskoler er som det danske foreningsliv noget særligt. Faktisk kendes formen ikke ret mange andre steder. Norge og Sverige har skoler af lidt samme tilsnit, ligesom en lignende ide kan opleves nogle steder i Afrika. Ellers er idrætshøjskole et unikt fænomen.

Ole Worm forudser også, at skolens 8 måneders kursus i løbet af 90'erne bliver kompetencegivende - en slags reel uddannelse.

Højskole og kompetence i et parallelt forløb

-I dag må vi ikke uddanne eleverne, udstyre dem med en kompetence. Men se, hvad der tilbydes af idræt på seminarier, universiteter o.l. Eleverne har flere timer i idræt her på stedet, så det ville være naturligt, at opholdet også gav nogle rettigheder - kan slutes med et eksamensbevis, mener forstanderen. Udviklingen skal ikke ske på bekostning af det frie højskoleliv, men fungere i et parallelt forløb. Faktisk har vi arbejdet med denne ide siden 1989 og haft

foretræde i Folketingets Uddannelsesudvalg. Undervisningsminister Bertel Haarder har hidtil ikke været stemt for tanken, men en oplødnings synes at være på vej.

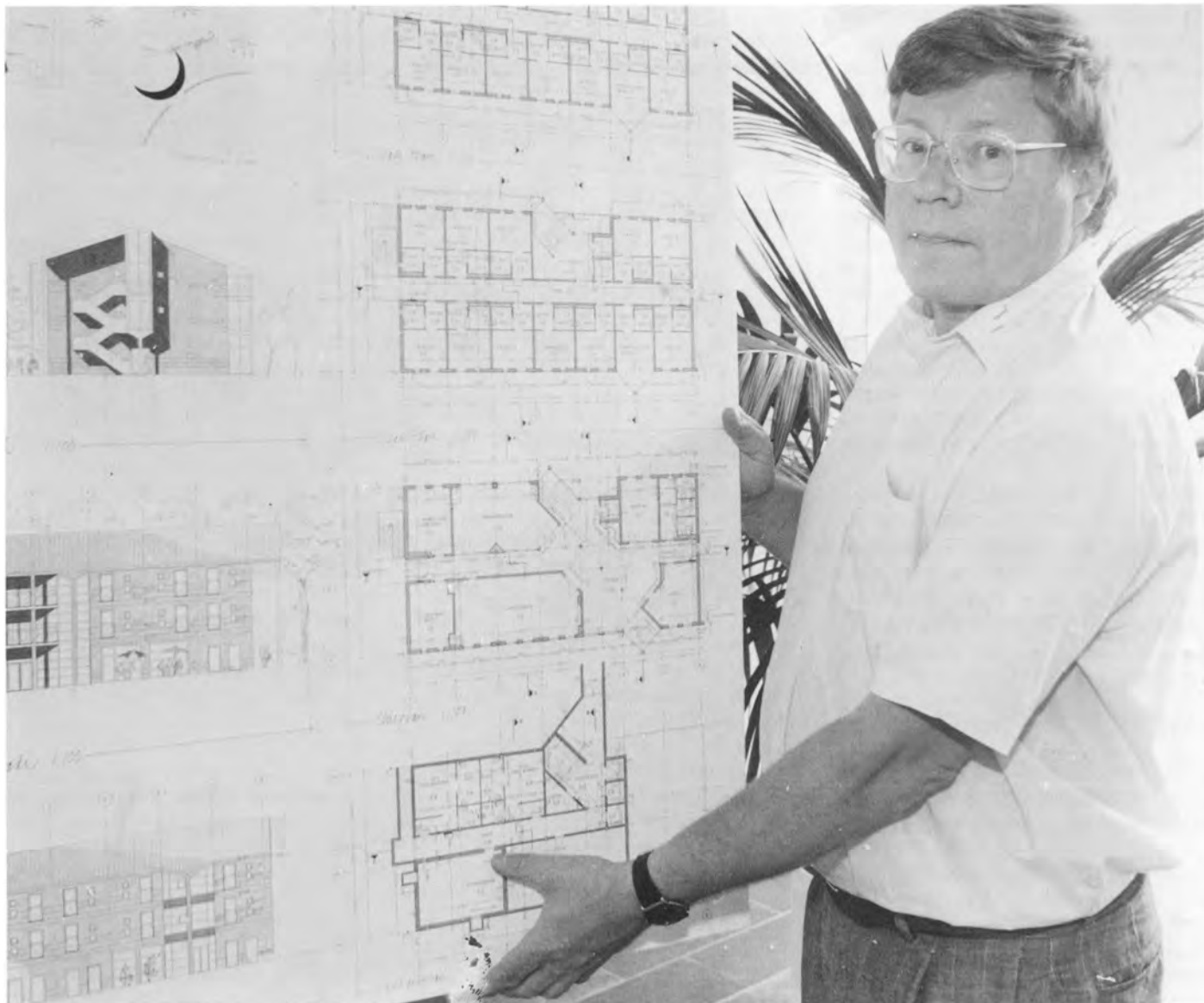
Ole Worm er sikker på, at højskolen i de kommende år vil genvinde sin indflydelse som leverandør til foreningslivet af uddannede folk til træner- og lederposter. Faktisk sigter ideen med et eksamensbevis imod en uddannelse af personer, der kan virke som dynamo for det frivillige foreningsliv.

-Vi har i oplægget kaldt de uddannede folk for “animateurs” og forestiller os at kunne uddanne ca. 20 om året. De skal kunne gå ind i f.eks. Idrætssamvirker og måske meget store klubber som igangsættere. Kravene fra medlemmerne stiger, og det kniber for de frivillige at få tid og penge til at nå sammen. Jeg har den største respekt for de frivillige leders indsats, som bestemt ikke må gå tabt, men de får sværere og sværere ved at kunne leve op til den faglige kunnen, både sportsligt og administrativt, mener Ole Worm. De personer, der skal kitte en forening sammen, er utrolig vigtige, og de skal have tid hele dagen.

Lederløn på mellem-niveau og “bold” på programmet

Forstanderen erkender, at animateurs reel og også betyder indførelse af betalte ledere i foreningslivet.

-Jeg tror, at det bliver nødvendigt på mellemniveau. F.eks. skulle der i Vejle være 1-2 personer ansat af det offentlige, som skulle yde gratis hjælp til foreningerne. Finansieringen bliver måske

Ole Worm - med planer over nybyggeriet til ca. 20 millioner kroner. I 1942/43 var byggesummen for skolens første etape 375.000 kr.

en kombination af brugerbetaling og skattebilletten. Det ved jeg ikke præcist, siger Ole Worm.

Efter Ole Worm's opfattelse vil foreningerne også ændre struktur - tilpasse sig en anden tid.

-Afdelinger som håndbold, fodbold, volleyball o.s.v. vil smelte sammen til een, som vil dække hele området "bold" og blive en slags mentalhygiejnisk motionsklub. Tendensen til, at enheder smelter sammen, ser vi jo alle steder - ikke mindst i finanssektoren. I sin tid i AGF var der også tale om eet kontingent, som så gav dig mulighed for at dyrke flere idrætsgrene for samme pris. Den tid vender tilbage. Folk vil have en fleksibilitet i valg og ikke deles op i organer.

Tiden vil - efter forstanderens mening - blive formet efter folk's øgede selvbevidsthed, overflodsphænomener/masser af tilbud, øget livskvalitet og idræt med familie, venner og arbejdskammerater, og behovet vil være kolossalt.

Det frivillige må bevares

-Selv om mulighederne for idræt vil være mangfoldige vil folk ikke flakke, hvis kompetente personer leder arbejdet i klubberne. De vil være kvalitetsbevidste og blive ved en aktivitet i længere perioder. De vil i stigende grad være bundet til et fællesskab, men de vil have frihed i stedet for snævre grænser for aktiviteterne.

Ole Worm vil gå langt for at fastholde det frivillige foreningsliv, der - ved en tilpasning - vil få gode vækstbetingel-

ser. Vi taler her om den motionsprægede del af idrætten for alle aldre.

-Der bliver et slagsmål om pengene mellem elite og bredde. De offentlige midler vil gå til bredden, og top-eliten vil i højere grad blive overladt til sig selv. Sådan er det f.eks. i USA, hvor staten ikke støtter elite-idrætten. Den må fungere på egne betingelser. I Danmark har vi Lov om Eliteidrættens fremme, og den vil vi sikkert fortsat have. Den "lokale" elite vil imidlertid komme alvorligt i klemme, når foreninger får debatten om pengenes anvendelse.

Spændinger er frugtbar

Dansk Idræts-Forbund's formand, Kaj Holm, har ved flere lejligheder talt for een, dansk idrætsorganisation. Han så gerne det kommende DGI og DIF i et fællesskab. Den tanke deler Ole Worm ikke.

-Spændinger er frugtbar. Jeg kan godt li', når der er et modspil, men det må naturligvis ikke krænke over og blive til modstand. Det er en balance, siger han.

Personalet på Den Jyske Idrætsskole kan nikke genkendende til det synspunkt. Sådan kender de deres forstander i hverdagen - som antagonist, som forsøger at etablere polariseringer i holdninger og pirre til en frugtbar debat, når tiden er rigtig og tingene forberedt. Når arbejdsgruppen skal drøfte skolens fremtidige tilbud, skal den også vurdere de elever, som skolen skal appellere til.

-Eleverne i dag er pæne, høflige, ambitiøse og ret apolitiske. I fremtiden vil vi opleve en opposition. Blandt andet vil

vi få en moralsk konflikt. Den nye generation vil misbillige den måde, som vi har formet samfundet på. Vi har snakket meget om holdninger, men faktisk ingen haft selv. I fremtiden skal folk ud af busken, stå til regnskab for egne meninger.

For Ole Worm betyder det sikkert også, at han konkret skal ud og markere sine og skolens holdninger tydeligere end tidligere. Og det er egentlig ikke hans natur. "Min person skal nedtones", har han sagt ofte.

Vi har talt meget om solidaritet, men vor generation har været præget mere af at være egen lykkesmed. Det giver moralske opstød, når de unge kommer ind i Folketinget. De vil gøre op med det familiemæssige, prioriteringen af midler og ikke mindst udnyttelsen af lovene gennem skattetænkning.

Vi vil også opleve en øget åndeliggørelse på bekostning af kroppen. Der vil komme en modbølge til Jane Fonda og aerobic, men kroppen vil bestemt ikke blive glemt.

Hvordan vil disse strømninger så påvirke undervisningen på Den Jyske Idrætsskole?

-Vi skal være en skæv, ujævn væg, der spilles bold op ad. Eleverne ved aldrig, hvor bolden kommer tilbage - kun, at den kommer tilbage. Vi skal hele tiden have et modbud og helst noget, de ikke venter. Det, vi gør, er noget som i sidste ende skal give accept hos eleverne. De skal ikke tales efter munden, men have et kvalificeret bud på livsoplevelse og tilværelsesforståelse gennem et forløb, hvor vi undervejs godt kan være meget uenige, mener Ole Worm.

Tidsånden i samfundet vil altid via ele-

Hvad skal eleverne opleve på DJI i fremtiden? En arbejdsgruppe med forstander, lærere og en elev skal se på fremtiden og aflevere et oplæg til skolens bestyrelse ved årsskiftet 92/93.

verne præge højskolen. Vi må tilpasse os verden udenfor i sprog og handling, men vort mål vil være at bevæge eleverne både psykisk og fysisk i løbet af opholdet, og det tvinger os til selv at have en holdning. Det skal ikke være et facit, men et kvalificeret bud på tendenserne i det samfund vi fungerer i.

Ånd og klima på skolen skabes af den samlede stab på 63 personer i køkken, lærerkollegium, administration og de såkaldte "grønne mænd" - skolens praktiske hjælpere. Alle har de et ansvar for, at skolen fungerer som højskole og i kursus-sammenhæng.

For meget Grundtvig og askepot

-Der har nok været for meget askepot og Grundtvig "På det jævne, på det jævne" i en stor del af højskolebevægelsen. Det er naturligt, at højskoler hele tiden prøver at vinde nyt land, at sprænge gængse opfattelser af tingene. I 500-året for myten Columbus, der sprængte opfattelsen af horisonter, er det naturligt at lade sig inspirere. KUGLEN er med til at flytte grænser, siger Ole Worm.

Grundstenen til KUGLEN lægges 15. august og i december 1992 ventes den og resten af byggeriet at kunne tages i brug. Tidsånden kan få lov at flyve i high-tech miljø! Som ynder af renæssancen har Ole Worm også en favorit blandt filosofferne fra den periode. I en af 900 teser om mennesket nedskrevet af Giovanni Pico fra Mirandola siger Gud til Adam:

"Jeg har sat dig midt i verden, for at du lettere kan se, hvad der er i den. Hver-

ken som himmelsk eller jordisk, dødelig eller udødeligt væsen har jeg skabt dig; så kan du som din egen billedhugger udmejsle dine egne træk. Du kan udarte til dyr, men du kan også af din ånds frie vilje fødes som et gudlignende væsen”.

-Om renæssancen menes ofte, at antikens tanker blev født på ny. Det stemmer ikke helt, men omkring menneskesynet genfinder vi det antikke billede. Hvordan var mennesket placeret i forhold til guderne? Vi bruger vendingen: “kend dig selv” - lidt mere jordnært siger man: “Spis brød til” - helt forkert er det tolket som: “du skal ikke tro, du er noget”.

Dette at genskabe mennesket så det bliver Gud lig, er helt åbenbart renæssancens mening. I denne tanke ligger der et uhyre overmod, som var Middelalderen helt fremmed - men samtidig et mægtigt åndeligt opsving. **MENNESKET KAN SELV!**

KUGLEN skal pirke til det indre univers og pirre lysten til at udnytte og forstå livets muligheder!

Et spændende indgangsparti på DJI - kunst og arkitektur inspirerer - som også KUGLEN vil komme til det fra 1993.

Medarbejdere, DJI pr. 1.6.1992

Administration:

Thue Damgaard,
forretningsfører
Bitten Paulsen
Ragnhild Wind

Lærerstab:

Ole Worm, forstander
Torben Espersen
Robert Friedrich
Alice Grønborg Krag
Signy Jensen
Bent Lyngholm
Lischen Lyngholm
Hans Lauge Petersen
Carsten Rasmussen
Jørn Richter
Mogens Rieks
Helle Storm
Flemming Westh

Køkken:

Ellen Thomsen, økonoma
Karen Troelsen
Ruth Andersen
Edna Brøndum
Grethe Fuglsang Damgaard
Annelise Holm
Pernille Jensen
Poula Skovbjerg Johnsen
Else Kristensen
Rita Kølback
Anne Grethe Mikkelsen
Britta Kaltoft
Bente Hilde Mortensen
Hanne Schnedler
Tove Hansen

Rengøring:

Marie Lisby
Ulla Poulsen

Praktisk arbejde:

Finn Lohdahl, Pedel
Knud Erik Nielsen
Jørn Rathleff
Aage Nørbo Sørensen

Kursuscenter:

Ulrik Lauridsen, kursusinspektør
Anna Greta Sørensen
Hanna Jensen

Kiosk:

Aase Christoffersen
Pernille Olesen
Ellen Knudsen

Idrætsmuseet:

Arne Rahbæk

Bestyrelsen:

Inger Engberg, formand
Allan Jahnsen
Peter Sikær Kristensen
Niels Henning B. Mikkelsen
Henning Rasmussen

Elevliste

Fornavn	Efternavn	Adresse	Postnr. og by
TINA	AGER	Morbærvej 10 A	6600 Vejen
ANNA H	ANDERSEN	Tårnvej 25	9830 Tårs
HENRIK R	ANDERSEN	Alstrup Skovvej 13	4840 Nørre Alslev
PER H	ANDERSEN	Krokusvej 16	9310 Vodskov
POUL MARTIN	ANDERSEN	Agervej 46	8464 Galten
THOMAS	ANDERSEN	Ægirsvej 46	4873 Væggerløse
KJELD U	ANDREASEN	Vesterlundsvej 75	7323 Give
PETER B	ANDREASEN	Skovbrynet 41	2800 Lyngby
FRANK	ASBJØRN	Nykøbing-Slagelsevej 18	4560 Vig
KIM	BACKMANN	Perikonvej 6	4600 Køge
HELLE	BAK	Odinsvej 23	8600 Silkeborg
PETER P	BENDIXEN	Finsensgade 62, 5.tv.4	8200 Århus N
NIELS-JAKOB	BERG-JENSEN	Ølgårdsvej 6	6040 Egtved
RASMUS	BIØRN	Kristiansandsvej 28	9800 Hjørring
RIKKE	BIRKEKJÆR	Bjarkevej 3, 1.tv.	5200 Odense V
PETER	BJERREGAARD	Nørregade 110, 1.tv.	6700 Esbjerg
GITTE	BORDING	Skolegade 18	6870 Ølgod
BJARNE L	CHRISTENSEN	Aprilvej 6	6705 Esbjerg Ø
CAMILLA S	CHRISTENSEN	Tostrupvej 54	8800 Viborg
JETTE R	CHRISTENSEN	Toftevangen 67	4130 Viby Sj.
SØREN G	CHRISTENSEN	Peter Freuchensvej 204	4800 Nykøbing F.
STIG	CHRISTENSEN	Torupvejen 152	3390 Hundested
GUNVOR	CHRISTIANSEN	Søvang 19	4490 Jerslev
LARS	CHRISTIANSEN	Kongsgårdsvej 4	5580 Nr.Åby
TORBEN	CHRISTIANSEN	Baldersvej 25	4873 Væggerløse
TINE	CLAUSEN	Terrasserne 33, st.th.	2700 Brønshøj
JULIA	DAM	Katsund 12	6100 Haderslev
RIKKE	DANIELSEN	Bredkær Tværvej 83	8250 Egå
LOUISE	DEMANT	Hollændervej 58	5500 Middelfart
METTE N	DIDRIKSEN	Svanekevej 4	3751 Østermarie
TINA	EGHOLM	K. Andersensvej 23	6710 Esbjerg V
JESPER	ENEVOLDSEN	Vestervangen 11	4300 Holbæk
LAILA	ERIKSEN	Tulipanvænget 6	5200 Odense V
SUSANNE	FOG	Sivhøjen 4	8800 Viborg
JENS	FOLDAGER	Kirkevej 7	7160 Tørring

Fornavn	Efternavn	Adresse	Postnr. og by
BENTE	FRANSEN	Strandvejen 34, st.tv.4	8000 Århus C
BRIAN	HANSEN	Erik Bannersvej 9	4300 Holbæk
CARSTEN O	HANSEN	Skovvej 1	2930 Klampenborg
CHARLOTTE H	HANSEN	Hagavej 12, st.th	2860 Søborg
CLAUS	HANSEN	Bøtøvej 152	4873 Væggerløse
GITTE	HANSEN	Åvangen 7	5750 Ringe
LYKKE	HANSEN	Baldersvænget 29	5610 Assens
PERNILLE K	HANSEN	H.C. Andersensvej 4	9760 Vrå
TINA	HANSEN	Lundager 23	5492 Vissenbjerg
NINA	HAUCK	Birsigstr. 74	4054 Basel, Schweiz
LARS	HERMANSEN	Kollerupvej 59	2665 Vallensbæk Str.
LISE	HØYER	Brigadevej 50, v.434	2300 København S
STEEN	HÅKONSSON	Nørremøllevej 2	3730 Nexø
KARINA	ISAGER-SALLY	Jagtvej 157 G, 1.th.04	2200 København N
OLE	IVERSEN	Blåmose 27	6470 Sydals
JENS S	JAKOBSEN	Skovvænget 9	6230 Rødekro
ANNETTE S	JENSEN	Rolfsgade 19	9700 Brønderslev
KAREN	JENSEN	Askevej 23	9480 Løkken
LENE B	JENSEN	Sdr. Boulevard 220, 2.tv	5000 Odense C
LILIAN	JENSEN	Nørregade 32	6823 Ansager
MICHAEL K	JENSEN	Pile Alle 9, c/o Slott 4	2000 Frederiksberg
MORTEN P	JENSEN	Knabstrupvej 8	4420 Regstrup
TOMMY S	JENSEN	Dyrhøjvej 9	8581 Nimtofte
LENE	JOCHUMSEN	Sonatevej 15	8700 Horsens
ANNE-MARIE	JUUL	Ærøvej 14	8600 Silkeborg
ANETTE H	JØRGENSEN	Solbjergedevej 16	8355 Solbjerg
JESPER	JØRGENSEN	Bossevejen 4	3720 Åkirkeby
TINA	JØRGENSEN	Holmeagef 86	4960 Holeby
METTE	KLIT	Rønnebærvej 6	6715 Esbjerg N
ANN-SOFIE	KOEFOED	Lindholmsvej 1	3740 Svaneke
VIBEKE P	KOFOED	Rønnevej 120	3700 Rønne
HELLE	KONGSGAARD	Teglvænget 8	7620 Lemvig
ANNE	KRISTOFFERSEN	Søndre Løkkevej 1	3700 Rønne
LARS	KROMAN	Åsebro 30 B	3300 Frederiksværk
ALLAN	KRUSE	Ravnholmvej 9	2800 Lyngby
ANNE	KVISGAARD	Enebærvej 14	3200 Helsingør
CECILIE	KÆRN	Rodosvej 25	2300 København S
LAILA	LARSEN	Vesterrisvej 83	9620 Ålestrup
MORTEN V	LARSEN	Gammel Toldbod 15	4800 Nykøbing F.
RONNIE T	LARSEN	Sdr. Alle 17 B	8500 Grenå

Fornavn	Efternavn	Adresse	Postnr. og by
HELGA-JOH.	LAURIDSEN	Darumvej 26	6771 Gredstedbro
HENRIK K	LAUSTRUP	Ellebakken 9	6800 Varde
HENRIK	LORENTZEN	Vadebrovej 20	4800 Nykøbing F.
ANJA M	LUND	Skovbyparken 63	8464 Galten
ANNETTE	MADSEN	Fåborgvej 25	5750 Ringe
LENE B	MADSEN	Lindebjergvej 38	6870 Ølgod
MARIANNE	MARKVARDT	Bøgevej 55	8680 Ry
BARDUR	MORTENSEN	Spogvavegur 36	100 Tórshavn
LENE V	MORTENSEN	Ringkøbingvej 39	7500 Holstebro
TINE H	MUNCH	Engløggen 7	3730 Nexø
NICOLAI	MØINISHEN	Svogerslev Hovedgade 7	4000 Roskilde
JAN ERIK	MØLLER	Mågevænget 1	4700 Næstved
DORTE R	NIELSEN	Assensvej 213	5771 Stenstrup
GITTE	NIELSEN	Kongsgårdsvej 4	5580 Nr. Åby
KASPER H	NIELSEN	Østervangs Alle 49	8963 Auning
KIM	NIELSEN	Østergade 30	6823 Ansager
METTE H P	NIELSEN	H.P.s Plads 1	9670 Løgstør
MIKKEL	NIELSEN	Åkandehaven 230	2765 Smørum
PETER B	NIELSEN	Sønderborggade 11, 3.4	8000 Århus C
RENE T	NIELSEN	Porsholtparken 30	6740 Bramming
SANDRA	NIELSEN	Poppelstrædet 9	4050 Skibby
STEFAN M	NIELSEN	Silkeborgvej 321	8700 Horsens
CLAUS M	OLSEN	Bådsmandsvænget 47	6710 Esbjerg V
LARS P	OLSEN	Tyrrestrupvej 8	8270 Højbjerg
ESBEN H	PALUDAN	Vestervold 1	6800 Varde
DORTE	PEDERSEN	Pilevej 45	4681 Herfølge
HELLE V	PEDERSEN	Samsøvej 5	4700 Næstved
HENRIETTE	PEDERSEN	Tværskovvej 64	5462 Morud
KASPER	PEDERSEN	Birkedalsvej 3	3200 Helsingø
LARS R	PEDERSEN	Herningvej 17	6880 Tarm
METTE B	PEDERSEN	Hedehusvej 65	8450 Hammel
PEDER H E	PEDERSEN	Smedskerlund 14	7150 Barrit
SØREN M	PEDERSEN	Rugmarken 13	8520 Lystrup
JENNY	PETERSEN	Fåborgvej 29	8900 Randers
MORTEN	PLOUG	Skovbovænget 135	2750 Ballerup
HELLE L	POULSEN	Hyldemorsvej 10	9700 Brønderslev
JØRGEN	POULSEN	Morup Møllevej 18	7755 Bedsted Thy
ANETTE	PRIEBE	Ahornvej 4	8300 Odder
MARIE G	PRÆSTHOLM	Klostergade 3	6760 Ribe
JAN	QUALMANN	Jens Baggesensvej 19 A	7000 Fredericia

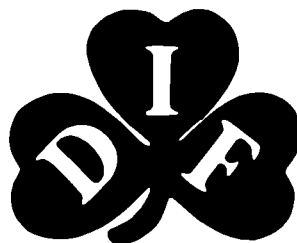
Fornavn	Efternavn	Adresse	Postnr. og by
JESPER	RASMUSSEN	Birkehaven 38	8520 Lystrup
LARS P	RASMUSSEN	Harevænget 66	4200 Slagelse
LONE M.L.	RASMUSSEN	Præstbovej 18	8464 Galten
STEEN Ø	RASMUSSEN	Saugstedlund 63	5600 Fåborg
THOMAS	RASMUSSEN	Traverskiftet 11	5881 Skårup
MICHAEL	RIIS	Ligustervangen 21	3450 Allerød
SØREN	RØDBRO	Krogtoftevej 46	9480 Løkken
JANNEKE	SCHIØLER	Strandparken 124	5800 Nyborg
MERETHE	SCHLOSSER	Mariendalsvej 87	2000 Frederiksberg
SIMON	SIMONSEN	Wissingsmindevej 18	6640 Lunderskov
ANNE MARIE	STEEN	Annebergvej 78	9000 Ålborg
BJØRN	SVENNUM	Djørupvej 12	9240 Nibe
LONE	SVINDT	Allegade 84	5000 Odense C
BJARNE	SØRENSEN	Elverdalsvej 139	8270 Højbjerg
MARIANNE	SØRENSEN	Erantisvej 17	4900 Nakskov
PIA S	SØRENSEN	Hedegårdsvej 14	9670 Løgstør
RIKKE M	SØRENSEN	Odinsvej 27	3000 Helsingør
THOMAS	TEGLGÅRD	Havremarken 14	9490 Pandrup
HELLE	THOMSEN	Brigadevej 50, v.434	2300 København S
KENT	THØGERSEN	Lunagård 2	6740 Bramming
MICHAEL	TONTI	Bøgebakken 17	2730 Herlev
LARS OLE	UTH	Adelsvej 17	6823 Ansager
HANNE	WEIBEL	Uglevej 1	7620 Lemvig
CHARLOTTE	WENNEKE	Gl. Strandvej 128	5500 Middelfart
BETTINA	ØER	Næringen 39	8240 Risskov
CHRISTINA	ØSTERGAARD	Nørager 5B, st.th.04	6400 Sønderborg

Byggepladsen på DJI 1992 - her skal KUGLEN vokse op.

Det velkendte indgangsparti på Den Jyske Idrætsskole ændres ikke.

Dansk Idræts-Forbund

og

*ønsker til lykke
med jubilæet*

Udgivet af:
Den Jyske Idrætsskole
August 1992

Ansvarshavende:
Torben Espersen

I redaktionen:
Klaus Hansen
Ib Pilegaard

Den Jyske Idrætsskole
siger tak til alle, der har
bidraget til bogens
tilblivelse. En speciel
tak til Knud Thomassen
for lån af billeder fra et
omfattende arkiv.

Tryk:
Jelling Bogtrykkeri as

